

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

திருநெல்வேலி

MANONMANIAM SUNDARANAR UNIVERSITY

TIRUNELVELI

தொலைநெறி தொடர்கல்வி இயக்கம்

DIRECTORATE DISTANCE & CONTINUING EDUCATION

TIRUNELVELI

சங்க இலக்கியம்

இளங்கலை மூன்றாமாண்டு

ஐந்தாம் பருவம்

முனைவர் ஆ.உஷா

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழியல் துறை

2024

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

திருநெல்வேலி - 627 012

சங்க இலக்கியம்

அலகு- 1

பத்துப்பாட்டு, பெரும்பாணாற்றுப்படை

அலகு- 2

அ. நற்றிணை, 5 பாடல்கள்

பாடல் எண் 85 - குறிஞ்சி - ஆய்மலர் மழைக்கண்....

பாடல் எண். 97 - முல்லை - அழுந்துபடு விழுப்புண்...

பாடல் எண் 29 - பாலை - நின்றவேனில் உலந்த....

பாடல் எண். 170 - மருதம் - மடக்கண் தகரத்

பாடல் எண். 106 - நெய்தல் - அறிதலும் அறிதியோ

ஆ. குறுந்தொகை 5 பாடல்கள்

பாடல் எண். 69 - குறிஞ்சி - கருங்கட்தாக்கலை

பாடல் எண். 99 - முல்லை - உள்ளினென் அல்லெனோ..

பாடல் எண். 399 - மருதம் - ஊர்உண்கேணி...

பாடல் எண். 92 - நெய்தல் - ஞாயிறுபட்ட அகல்வாய்...

பாடல் எண். 37 - பாலை - நசைபெரிது உடையர்

அலகு-3

அ. கலித்தொகை 4 பாடல்கள்

பாடல் எண் - 51 - குறிஞ்சிக்கலி - சுடர்தொடிகேளாய் எனத் தொடங்கும் பாடல்

பாடல் எண் - 102 - முல்லைக்கலி - கண்அகன் இருவிசும்பில் -எனத் தொடங்கும் பாடல்

பாடல் எண் - 113 - முல்லைக்கலி நலம் மிகு நந்தியதபவரு...

பாடல் எண் - 117 - முல்லைக்கலி -மன உருக்கிய நன்பொன்மணி

ஆ. அகநானூறு 5 பாடல்கள்

பாடல் எண். 52 - குறிஞ்சி - வசந்த வள்ளிமரண்...

பாடல் எண். 294 - முல்லை- மங்குல் மாமழை...

பாடல் எண். 273 - பாலை விசும்பு விசைந்து

பாடல் எண். 226 - மருதம் உணர்குவென் அல்லேன்...

பாடல் எண். 10 - நெய்தல் - வான்கடற்பரப்பில்...

அலகு-4

அ. பதிற்றுப்பத்து - ஒன்பதாம் பத்தும் - முதல் 5ஆம் பாடல்கள்

ஆ. புறநானூறு- 5 பாடல்கள்

பாடல் எண் 24 - பொதுவியல் திணை நெல்அரியும் மாங்குடிகிழார்

பாடல் எண் 213 - வஞ்சித்திணை வயிற்றினார். மண்டுஅமர் அட்ட புல்லாற்றார்

பாடல் எண். 251 - வாகைத்திணை ஒவத்துஅன்ன மாற்பித்தியார்

பாடல் எண். 260 - கரந்தைத்திணை- வளரத்தொடினும் வடமோதாங்கிழார்

பாடல் எண். 322 - தும்பைத்திணை உழுதுஊர்காளை ஆவூர்கிழார்

அலகு- 5

பரிபாடல் மதுரை - 5 பாடல்கள்

பாடல் எண் - 7 - மதுரை உலகம் ஒரு நிறையா...

பாடல்எண் - 8 - மதுரை மாயோன் கொப்பூழ்.....

பாடல் எண் - 9 - மதுரை - தண்தமிழ்வேலித்.....

பாடல் எண் - 12 - மதுரை-ஈவாரைக் கொண்டாடி...

பாடல் எண் - 13 - மதுரை வையை வருபுனல்....

அலகு- 1

பத்துப்பாட்டு

பத்துப்பாட்டு என்பது சங்க இலக்கியங்கள் என்று குறிப்பிடப்படும் பழந்தமிழ் நூல்களின் தொகுப்புகளுள் ஒன்றாகும். பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை இவை இரண்டும் பதினெண் மேல்கணக்கு நூல்களாகும். இவற்றுள் திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக் காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப் பாட்டு, பட்டினப் பாலை, மலைபடுகடாம் ஆகிய பத்து நூல்கள் அடங்கிய தொகுப்பே பத்துப்பாட்டு என வழங்கப்படுகிறது. இவை அனைத்தும் இன்று ஒரே தொகுப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகின்ற போதிலும், இவை ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பற்றவை. வெவ்வேறு ஆசிரியர்களால் பல்வேறு கால கட்டங்களில் இயற்றப்பட்டவை. பத்துப்பாட்டு எனச் சேர்த்துக் குறிப்பிடும் வழக்கமும் பிற்காலத்தில் எழுந்ததென்பதே பலரது கருத்து. இந்த அரிய தொகுப்புக்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை எழுதியுள்ளார்.

ஆற்றுப்படை என்பது ஒரு கொடையாளியிடம் தாம் பெற்ற பெருஞ்செல்வத்தை எதிர் வந்த வறியோர்க்கு அவ்வள்ளலிடம் சென்று தாம் பெற்றவாறு அவர்கள் பெறுமாறு வழிப்படுத்தல். இப்பாடலில், ஒரு பாணர் மற்றொரு பாணரிடம், தான் பரிசு பெற்ற மன்னனிடம் சென்று பரிசு பெறும் முறையைக் கூறுகின்றார். சங்க நூல்கள் பதினெட்டில் நான்கு பாணர்கள் பற்றி இருப்பது, சங்க காலத்துப் பாணர்களின் சிறப்பை வெளிப்படுத்துகின்றது.

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்

பெற்ற பெருவளம் பெறார்க்கு அறிவுறீஇச்

சென்று பயன் எதிரச் சொன்ன பக்கமும். (தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல் 29).

பெரும்பாணாற்றுப்படை

பெரும்பாணாற்றுப்படை என்னும் ஆற்றுப்படை நூல் தொண்டைமான் இளந்திரையன் என்னும் மன்னனைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டது. இதன் ஆசிரியர் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் . பெரும்பாண் - பெரிய பாண் எனப் பொருள்படும். பெரிய பாணாவது, பெரும் பண். பெரிய பண்ணைப் பாடுவதற்கெனத் தனி வகுப்பினராய்ச் சிலர் இருந்தனர். அவருள் பெரிய யாழைத் தாங்கி அதன் நரம்புகளை வலித்து அதன் இசையோடு ஒன்ற இனிது பாடுவோரே

பெரும்பாணர். பெரும்பாணரை ஆற்றுப்படுத்தியதால் பெரும்பாணாற்றுப்படை எனப் பெயர்

பாடியவர் - கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார்
பாடப்பட்டோன் - தொண்டைமான் இளந்திரையன்
திணை - பாடாண் திணை
துறை - ஆற்றுப்படை
பாவகை - அகவல்பா (ஆசிரியப்பா)
மொத்த அடிகள் - 500

கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் கடியலூர் என்ற ஊரினைச் சார்ந்தவர் இப்புலவர் பெருமான். 'உருத்திரனுக்குக் கண் போன்ற சிறந்த முருகன்' என்னும் பொருட்டாக, இது முருகனைக் குறிக்கும் பெயர் என்றும் இவர் சைவ சமயத்தினர் ஆதலும் கூடும் என்றார் மறைமலையடிகள். தொல்காப்பிய உரையில் பேராசிரியர் இவர் அந்தணர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் தான் பட்டினப்பாலையையும் எழுதியவர். இவர் எழுதிய அகநானூறு 167, குறுந்தொகை 352 ஆகிய பாடல்களும் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன.

பாட்டுடைத் தலைவன்: தொண்டைமான் இளந்திரையன். இவன் சோழர் குலத்தினன். இவனை சோழர் குலத்துப் பிற மன்னரிலும் ஏனைய இரண்டு வேந்தர்களை விடவும் சிறந்தவன் என்கின்றார் கடியலூர் உத்திரங்கண்ணனார். இம்மன்னன் காஞ்சீபுரத்திலிருந்து அரசாட்சி புரிந்தவன். இம்மன்னன் எழுதிய பாடல் ஒன்று புறநானூற்றில் கிடைத்துள்ளது (185). ஒரு மன்னன் எவ்வாறு திறமையுடன் ஆட்சி புரிய வேண்டும் என வலியுறுத்தும் பாடல் அது.

பொ. வே. சோமசுந்தரனார் உரை – பெரும்பாண், பெரிய பாண் எனப் பொருள்படும். பெரிய பாணாவது, பெரும் பண். அஃதாவது பெரிய பாட்டு. அக்காலத்துப் பாட்டுக்களைப் பாடுவதற்கெனத் தனி வகுப்பினராய்ச் சிலர் பிரிந்திருந்தனர். அவருள் பெரிய யாழைத் தாங்கி அதன் நரம்புகளை வலித்து அதன் இசையோடு ஒன்ற இனிது பாடுவோரே பெரும்பாணர்

ஆவர். பாணரை அவர் பண்பால் பாண் என்றுக் கொண்டு அவரை ஆற்றுப்படுத்தியதால் பெரும்பாணாற்றுப்படை எனப் பெயர் அமைத்தனர்.

கதைச்சுருக்கம்: வறுமையினால் வருந்தும் ஒரு பாணனிடம், இளந்திரையனிடம் பரிசு பெற்றுத் திரும்பிய இன்னொரு பாணன் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது இப்பாடல். முதலில், தான் பெற்ற பரிசுகள் பற்றிக் கூறுகின்றான். திரையனின் சிறப்பைக் கூறுகின்றான் அடுத்து. போகும் வழியில் ஆறலை கள்வர்கள் துன்புறுத்த மாட்டார்கள், இடியும் தாக்குதல் செய்யா, பாம்பும் கொல்லுதல் செய்யா, காட்டு விலங்குகளும் துன்பம் செய்யா என்றெல்லாம் கூறுகின்றான். நெடிய வழியில் செல்லும் உப்பு வணிகர்கள் பற்றின விவரங்கள் உள்ளன. வணிகர்கள் செல்லுவதற்குச் சுங்கம் பெற்றுக் காவல் வழங்கும் வழிகள் உள்ளன என்றும் அறிகின்றோம். காட்டில் வாழும் எயினரின் விருந்தோம்பல், குறிஞ்சி மக்களின் இயல்பு, கோவலர் குடியிருப்பும் அவர்கள் கொடுக்கும் உணவும், முல்லை நில மக்களின் விருந்தோம்பல், மருத நில மக்களின் விருந்தோம்பல், கரும்பாலையில் கரும்புச் சாறு பெறுதல், நெய்தல் மக்களின் விருந்தோம்பல், அந்தணரின் விருந்தோம்பல், நீர்ப்பெயற்று என்னும் கடற்கரை ஊரின் கலங்கரை விளக்கு, திருவெஃகாவின் திருமால் கோயில், காஞ்சிபுரத்தின் சிறப்பு, இளந்திரையனின் சிறப்பு, அவனுடைய போர் வெற்றி, அவையில் வீற்றிருக்கும் மன்னனைப் போற்றும் முறை, மன்னன் பாணர்களுக்குத் தரும் அரிய பரிசுகள் ஆகியவற்றை நாம் இப்பாடலில் காணலாம்.

பாணனது யாழின் வருணனை (1-16)

அகல் இரு விசும்பில் பாய் இருள் பருகி
பகல் கான்று எழுதரு பல் கதிர் பருதி
காய் சினம் திருகிய கடும் திறல் வேனில்
பாசிலை ஒழித்த பராஅரை பாதிரி
வள் இதழ் மா மலர் வயிற்று இடை வகுத்ததன்[5]

உள்ளகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை
பரி அரை கமுகின் பாளை அம் பசும் பூ

கரு இருந்து அன்ன கண்கூடு செறி துளை
 உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை
 சுனை வறந்து அன்ன இருள் தூங்கு வறு வாய்[10]
 பிறை பிறந்து அன்ன பின் ஏந்து கவை கடை
 நெடும் பணை திரள் தோள் மடந்தை முன்கை
 குறும் தொடி ஏய்க்கும் மெலிந்து வீங்கு திவவின்
 மணி வார்ந்து அன்ன மா இரு மருப்பின்
 பொன் வார்ந்து அன்ன புரி அடங்கு நரம்பின்[15]
 தொடை அமை கேள்வி இட வயின் தழீஇ[1 - 16]

பாணன் தனது யாழை இடப்பக்கம் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருந்தான். பாடல்களைப் பாடும்போது இசையைத் தொடுத்தமைத்துக் கேட்கச் செய்வதால் யாழைத் தொடையமை கேள்வி என்றனர். வயிறு - பாதிரிமரம் வேனில் காலத்தில் தன் பசுமையான இலைகள் உதிர்ந்து போய் பூத்துக் குலுங்கும் காட்சி யாழின் வயிற்றுப் பகுதியில் வரையப்பட்டிருந்தது. வேனில் காலத்தின் மலர்ச்சியைக் காட்டிக் கொண்டு தொடங்கும் இந்தப் பாடல் பாணன் வாழ்வும் மலரப் போவதைக் குறிப்பால் உணர்த்துகின்றது. அகன்ற பெரிய விசும்பு. அதில் பாய்ந்து கொண்டிருந்த இருளை யெல்லாம் குடித்துவிட்டுப் பகலை வீசிக்கொண்டு பல்கதிர் பருதி எழுந்து கொண்டிருந்த வேனில் காலம் அது.

கதிரவனின் வாயில் சினம். அது பாதிரியின் இலைகளை உதிர்த்தது. ஆனால் அதில் மலர்ந்த பூக்கள் வெயிலின் சின வலிமையைத் திருகி வீசி எறிந்து கொண்டிருந்தன. பாதிரிப்பூ பெரியது. வளமான இதழ்களைக் கொண்டது. கண்கூடு செறிதுளை - பாக்குப் பாளையின் இளம்பூக்கள் கருவிலிருந்து வெளிவருவதுபோல் யாழின் நரம்புக்கண் கூடும் துளைகள் நரம்புகளால் முடுக்கப்பட்டிருந்தன. அடி - பருத்திருக்கும் பச்சைப் பாக்குமரம் போல மீட்டும்போது யாழ் குந்தும் அடிப்பகுதி இருக்கும் போலும். போர்வை - உருகிய நீர்மம் பொருளோடு பொருந்தி வழிவது போல் யாழின்மீது போர்த்தப்பட்டிருந்த போர்வை யாழின் உருவத்தைப் புலப்படுத்துவது போல் அதன்மீது படிந்து கிடந்தது. வறுவாய் - அதன் திறந்த வாயானது நீர் இல்லாமல் வறண்டுபோன சுனைபோல இருண்டு காணப்பட்டது. சவைக்கடை - காய்ந்து போயிருந்த அதன் வளைவுத் தண்டு பிறந்த நாளில் தெரியும் பிறை நிலாவைப் போல வளைந்திருந்தது. திவவு - நீண்ட மூங்கில்போல் திரண்டிருக்கும் தோளையுடைய பருவப் பெண்ணின் முன்கையில் இருக்கும் வளையல்களைப் போல யாழின் திவவுப் பூண்கள் அமைந்திருந்தன. நரம்பு - மணியை நீட்டி வைத்தாற் போல நரம்பைக் கட்டும் அதன் சிற்றாணிக் குச்சிகள்

யாழில் செருகப்பட்டிருந்தன. முறுக்கு இல்லாமல் பொன்னில் நீட்டிய கம்பி போன்ற நரம்புகள் யாழில் தொய்வு இல்லாமல் இறுக்கிக் கட்டப்பட்டிருந்தன.

பாணனது வறுமை (17-22)

வெம் தெறல் கனலியொடு மதி வலம் திரிதரும்
தண் கடல் வரைப்பில் தாங்குநர் பெறாது
பொழி மழை துறந்த புகை வேய் குன்றத்து
பழு மரம் தேரும் பறவை போல[20]

கல்லென் சுற்றமொடு கால் கிளர்ந்து திரிதரும்
புல்லென் யாக்கை புலவு வாய் பாண[17 - 22]

பொருளுரை:

ஆற்றுப்படுத்தும் புலவர் பாணனே கேள் என்று கூறத்தொடங்குகிறார். உன் உடம்பு புல்லின் துரும்பு போல இளைத்துள்ளது. இந்த நிலையில் உன் சுற்றத்தாரோடு கால்போன பக்கமெல்லாம் திரிகிறாய். உன் வாயிலிருந்து புலவு வாடை வருகிறது. உண்ண உணவு இல்லையே என்று பல்லைக்கூடத் துளக்க மறந்துவிட்டாய் போலும். ஞாயிறும் திங்களும் வலம் வந்து கொண்டிருக்கும் கடல் சூழ்ந்த இந்த உலகத்தில் உன்னையும். உன் குடும்பத்தையும் தாங்கிப் பாதுகாக்கக்கூடியவர் யார் என்று தெரியாமல் திரிந்து கொண்டிருக்கிறாய். பழுத்திருக்கும் மரத்தைத் தேடும் பறவைகள் போல் அலைகிறாய். மழை பெய்யாமல் மழையைப் போலப் புகைமூட்டம் போட்டிருக்கும் மலைகளில் உள்ள மரங்கள் பழம் தருமா? திரிய வேண்டா. இதோ நான் சொல்வதைக் கேள்.

பரிசு பெற்றோன் தன் செல்வ நிலையை எடுத்து உரைத்தல் (23-28)

பெரு வறம் கூர்ந்த கானம் கல்லென
கருவி வானம் துளி சொரிந்து ஆங்கு
பழம் பசி கூர்ந்த எம் இரும் பேர் ஒக்கலொடு[25]

வழங்க தவாஅ பெரு வளன் எய்தி
வால் உளை புரவியொடு வய களிறு முகந்துகொண்டு
யாம் அவணின்றும் வருதும் நீயிரும்[23 - 28]

பொருளுரை:

ஆற்றுப்படுத்தும் புலவர் தான் பெற்றுவந்த செல்வ வளம் பற்றிக் கூறுகிறார். நான் காஞ்சி நகரிலிருந்து வருகிறேன். அந்நகர்த் தலைவன் (தொண்டைமான் இளந்திரையன்) நல்கிய பெருஞ்செல்வத்தோடு வருகிறேன். நிலம் வறண்டு

கிடக்கும் காலத்தில் கருமேகத் தொகுதி இடியுடன் கூடிய பெருமழை பொழிந்தது போல அவன் எங்களுக்குப் பல செல்வ வளங்களை நல்கியுள்ளான். அவற்றைக் குதிரைகள்மீதும், யானைகள்மீதும் ஏற்றிக்கொண்டு வருகிறேன். நான் மட்டும் அன்று. எனது சுற்றத்தாரின் பெருங்கூட்டமும் யானைமீதும், குதிரைமீதும் வந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்.

இளந்திரையனது சிறப்பை அறிவித்தல் (29-37)

இரு நிலம் கடந்த திரு மறு மார்பின்
முந்நீர் வண்ணன் பிறங்கடை அ நீர்[30]

திரை தரு மரபின் உரவோன் உம்பல்
மலர் தலை உலகத்து மன் உயிர் காக்கும்
முரசு முழங்கு தானை மூவருள்ளும்
இலங்கு நீர் பரப்பின் வளை மீக்கூறும்
வலம்புரி அன்ன வசை நீங்கு சிறப்பின்[35]

அல்லது கடிந்த அறம் புரி செங்கோல்
பல் வேல் திரையன் படர்குவிர் ஆயின்[29 - 37]

பொருளுரை:

திரையன் திருமாலின் வலம்புரிச் சங்கம் போன்றவன். அவன் திரையர் குடியில் தோன்றிய திரையன். பலவகையான வேல்களைப் பல்வேறு விசைப் பாங்குகளில் வீசக்கூடியவன். அவன் திருமாலின் பிறங்கடை (வாரிசு). திருமால் நிலத்தைக் கடந்தவர். செல்வத் திருமகள் அமர்ந்து மணம் வீசும் மார்பினை உடையவர். கடல் நிறத்தில் காட்சி தருபவர். கடலின் திரையில் (அலையில்) மிதந்து வந்து அரசுக்கட்டில் ஏறிய அரச மரபினரின் கால்வழியினர் திரையர் எனப்பட்டனர். அம்மரபில் வந்தவர்களில் உயர்ந்தோங்கிய யானை போன்றவன், இந்தத் தொண்டைமான் இளந்திரையன். (தொண்டைமான் இளந்திரையன் கடலில் தொண்டைக் கொடியுடன் மிதந்து வந்தான் என்னும் கதைக்குத் தளப்பகுதி இது) உலகிலுள்ள உயிரினங்களைக் காக்கும் மூவேந்தர்களைச் சங்கு என்றால் இந்த இளந்திரையன் அச் சங்குகளிலே சிறந்து விளங்கும் வலம்புரிச் சங்கு போன்றவன். மறப்போரை விலக்கிவிட்டு அறத்தை மட்டுமே செய்யும் செங்கோல்தான் அவன் ஆட்சி. நீங்களும் அவனை நினைத்துக்கொண்டு செல்லுங்கள். (வறுமை தீரும் வளங்களைப் பெறலாம்).

இளந்திரையனது ஆணை (38-45)

கேள் அவன் நிலையே கெடுக நின் அவலம்

அத்தம் செல்வோர் அலற தாக்கி
கைப்பொருள் வெளவும் களவு ஏர் வாழ்க்கை[40]

கொடியோர் இன்று அவன் கடி உடை வியன் புலம்
உருமும் உரறாது அரவும் தப்பா
காட்டு மாவும் உறுகண் செய்யா வேட்டாங்கு
அசைவுழி அசைஇ நசைவுழி தங்கி
சென்மோ இரவல சிறக்க நின் உள்ளம்[38 - 45]

பொருளுரை:

அவனது நல்லாட்சியைப் பற்றிச் சொல்கிறேன் கேள். உன் உள்ளம் (ஊக்கம்) சிறக்கட்டும். அவல நிலை அழிந்து ஒழியட்டும். அவனது காவல் நிலத்தில் வழிப்போக்கர்களை அலரும்படி தாக்கி அவர்களிடமுள்ள பொருள்களை வழிப்பறி செய்யும் திருட்டு-உழவு இல்லை. காரணம் அவனது காவலர்கள் வழிப்போக்கர்களுக்குத் துணைவருவர். இடி தாக்காது. பாம்புப் பயம் இல்லை. காட்டு விலங்குகளாலும் துன்பம் இல்லை. எங்கும் தங்கலாம். எங்கும் பாதுகாப்பு. களைப்புத் தோன்றும்போதெல்லாம் விரும்பிய இடங்களில் தங்கலாம். பின்னர்த் தொடரலாம்.

உப்பு வாணிகர் செல்லும் நெடிய வழி (46-65)

கொழும் சூட்டு அருந்திய திருந்து நிலை ஆரத்து
முழுவின் அன்ன முழு மர உருளி
எழுஉ புணர்ந்து அன்ன பருஉ கை நோன் பார்
மாரி குன்றம் மழை சுமந்து அன்ன
ஆரை வேய்ந்த அறை வாய் சகடம்[50]

வேழம் காவலர் குரம்பை ஏய்ப்ப
கோழி சேக்கும் கூடு உடை புதவின்
முளை எயிற்று இரும் பிடி முழந்தாள் ஏய்க்கும்
துளை அரை சீறூரல் தூங்க தூக்கி
நாடக மகளிர் ஆடுகளத்து எடுத்த[55]

விசி வீங்கு இன் இயம் கடுப்ப கயிறு பிணித்து
காடி வைத்த கலன் உடை மூக்கின்
மகவு உடை மகடுஉ பகடு புறம் தூர்ப்ப
கோட்டு இணர் வேம்பின் ஏட்டு இலை மிடைந்த

படலை கண்ணி பரேர் எறுழ் திணி தோள் . . . [60]

முடலை யாக்கை முழு வலி மாக்கள்

சிறு துளை கொடு நுகம் நெறிபட நிரைத்த

பெரும் கயிற்று ஒழுகை மருங்கில் காப்ப

சில்பதஉணவின் கொள்ளை சாற்றி

பல் எருத்து உமணர் பதி போகு நெடு நெறி . . . [46 - 65]

பொருளுரை:

உமணர்களின் உப்பு வண்டியை வழித்துணையாகக் கொண்டு அவர்களுடன் சேர்ந்து செல்லலாம். வண்டியின் ஆரைக்கால்கள் (ஆரம்) வரால்மீனின் வற்றல் போல் இருக்கும். ஆரைக்கால் பொருந்தியிருக்கும் குடம் முழவு (= மத்தளம்) போல் இருக்கும். மாட்டு வண்டிக்கு மேல் அமைக்கப்படும் வண்டிக் கூட்டை அக்காலத்தில் ஆரை என்றனர். (ஆரை = அரைவட்டம்) வண்டியின் பார்மரம் கோட்டைக்கதவை மூடும் குறுக்குத் தாழ்ப்பாள் [எழுஉ மரம்] போல் இருந்தது. கூடு குன்றின்மேல் படிந்திருக்கும் மழைமேகம் போலக் காணப்பட்டது. அந்த வண்டி மண்ணை அறுத்துக்கொண்டு சென்றது. வண்டிக்கூட்டின் புதவு (=உட்காரும் நிழலிடம்) யானைக்கு அதன் காவலர் வேய்ந்திருந்த கூரைபோல் இருந்தது. வண்டிக் கூட்டின்மேல் கோழிக்குடும்பம் அமர்ந்திருந்தது (சேவல் அதிகாலையில் கூவி எழுப்புவதற்காகப் பயன்பட்டது போலும்.) வண்டியின் பின்புறம் சிறிய மர உரல் கட்டித் தொங்க விடப்பட்டிருந்தது. (வண்டி பின்புறம் கவியாமல் இருக்க இது உதவும்.) அந்த உரல் பெண்யானையின் முழங்கால் போன்று உருவமும் உயரமும் கொண்டதாக இருந்தது.

பல வண்டிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக (=ஒழுகையாக)ப் பிணிக்கப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு வண்டியையும் இரண்டிரண்டு எருதுகள் இழுத்துச் சென்றன. எல்லா வண்டிகளும் ஒன்றாகப் பிணைக்கப்பட்டிருந்த வண்டி ஒழுகையைப் பல யானைகள் இழுத்துச் சென்றன. உமணப் பெண்கள் வண்டியின்மேல் உட்கார்ந்துகொண்டு காளைகளை முடுக்கி வண்டியை ஓட்டினர். அவர்கள் தம் குழந்தைகளைக் காடித்துணித் தூக்குக் கயிற்று ஏணையில் தாங்கிக் கொண்டிருந்தனர். வண்டியின் நுக மையம் கயிற்றால் கட்டப்பட்டுப் பல ஆண்யானை ஒழுகையுடன் பிணிக்கப்பட்டிருந்தது. அவற்றின் மீது ஏறி அமர்ந்துகொண்டும் பக்கத்தில் நடந்துகொண்டும் உமணர்கள் யானைகளை ஓட்டினர். உமணர்கள் வேப்பந் தழைகளைக் கோத்துக் கட்டிய மாலைகளைத் தோள்களில் அணிந்திருந்தனர். அவர்களது தோள்கள் பருமனும் அழகும் கொண்ட விட்டம் (=எறுழ்) போன்றவை. உணவைப் பதமாக்குவதால் உப்பு சில்பத உணவு

என்று சிறப்பித்துப் பேசப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட உமணர் ஒழுக்கையொடு நீங்களும் செல்லலாம்.

வம்பலர் கழுதைச் சாத்தொடு செல்லும் காட்டு வழி (66-82)

எல் இடை கழியுநர்க்கு ஏமம் ஆக
மலையவும் கடலவும் மாண் பயம் தருஉம்
அரும் பொருள் அருத்தும் திருந்து தொடை நோன் தாள்
அடி புதை அரணம் எய்தி படம் புக்கு
பொரு கணை தொலைச்சிய புண் தீர் மார்பின்[70]

விரவு வரி கச்சின் வெண் கை ஒள் வாள்
வரை ஊர் பாம்பின் பூண்டு புடை தூங்க
சுரிகை நுழைந்த சுற்று வீங்கு செறிவு உடை
கரு வில் ஓச்சிய கண் அகன் எறுழ் தோள்
கடம்பு அமர் நெடு வேள் அன்ன மீளி[75]

உடம்பிடி தட கை ஓடா வம்பலர்
தடவு நிலை பலவின் முழு முதல் கொண்ட
சிறு சுளை பெரும் பழம் கடுப்ப மிரியல்
புணர் பொறை தாங்கிய வடு ஆழ் நோன் புறத்து
அணர் செவி கழுதை சாத்தொடு வழங்கும்[80]

உல்கு உடை பெரு வழி கவலை காக்கும்
வில் உடை வைப்பின் வியன் காட்டு இயவின்[66 - 82]

பொருளுரை:

மீளி, சாத்து, உல்குவரி வாங்குவோர் முதலானோர் உங்களுக்கு உதவுவர். மீளி - மீளி என்பவன் அரசனின் ஆணைப்படி வழிப்போக்கர்களுக்கு உதவி செய்யும் காவல்காரன் (= போலீஸ்காரன்). கடப்பம்புவைச் சூடிய முருகனைப் போல உதவுபவன். அவன் காலில் செருப்பு (அடிபுதை அரணம்) ஆணிந்திருப்பான். கால்சட்டை அணிந்திருப்பான். அவனது மார்பிலே அம்புகள் துளைத்து ஆறிப்போன புண்கள் இருக்கும். அதில் பெருக்கல் குறிபோல வரிந்து கட்டிய கச்சு. அவனுக்கு அகன்ற கணையமரம் போன்ற தோள். அதன் ஒருபக்கம் கருமைநிற வில். மற்றொரு பக்கம் பளபளக்கும் வெண்மை ஒளியுடன் கூடிய வாள். (திருடர்களைப் பயமுறுத்தும் கருவி).

வில்லும் வாளும் அவனது மார்புப்பாறை மேல் கறுப்பும் வெள்ளையுமாக ஊர்ந்து செல்லும் இரண்டு பாம்புகள் போலக் காணப்படும். முதுகுப்பக்கம் அம்பு வைத்திருக்கும் சுரிகை. பகைவரைக் கையால் குத்தித் தாக்கும் உடம்பு இடித் தடக்கை. இப்படிப்பட்ட மீளி இரவுக் காலத்தில் புதிதாகச் செல்லும் வழிப் போக்கர்களுக்கு (வம்பலர்களுக்கு)ப் பாதுகாவலாக வந்து உதவி செய்வான். சாத்து - நிலவழி வாணிகம் செய்பவர்களின் கூட்டம் சாத்து எனப்படும். சாத்து வாணிகர்தம் பண்டங்களைக் கழுதைமேல் ஏற்றிச் செல்வர்.

வளைந்து தாழ்ந்த பலாக்கிளையின் இரண்டு பக்கங்களிலும் பலாப்பழங்கள் பழுத்திருப்பது போல் கழுதையின் மேல் பண்டப் பொதிகள் இருக்கும். பண்டப்பொதி இரு பக்கமும் இருப்பதால் அது புணர்பொதி எனப்பட்டது. பொதியைச் சுமந்து சுமந்து கழுதையின் முதுகு காப்புக் காய்த்திருந்தது. தாங்கிப் பழக்கப்பட்டதால் அதன் முதுகு நோன்புறம் ஆயிற்று. கவலை - பிரிந்து செல்லும் வழி கவலை எனப்படும். (அந்தப் பெண்ணா, இந்தப் பெண்ணா? திருமணம் நடக்குமா, நடக்காதா? என்பது போன்றெல்லாம் மனம் இரண்டு வழிகளில் பிரிந்து ஊசலாடுவதும் கவலைதான்.) உல்கு - வழிகள் கூடும் இடங்களில் வணிகரிடம் சுங்கவரி வாங்கப்பட்டது. வில் - அகன்ற காட்டுப்பாதை (இயவு) வழியின் குறுக்கே வில்மரத்தால் தடுத்து உல்கு வாங்கினர். இவர்களும் புதிய வழிப் போக்கர்களுக்கு உதவுவர்.

எயிற்றியர் குடிசை (83-88)

நீள் அரை இலவத்து அலங்கு சினை பயந்த
பூளை அம் பசும் காய் புடை விரிந்து அன்ன
வரி புற அணிலொடு கருப்பை ஆடாது[85]

யாற்று அறல் புரையும் வெரிந் உடை கொழு மடல்
வேல் தலை அன்ன வை நுதி நெடும் தகர்
ஈத்து இலை வேய்ந்த எய் புற குரம்பை
மான் தோல் பள்ளி மகவொடு முடங்கி
ஈன் பிணவு ஒழிய போகி நோன் காழ்[90]

இரும்பு தலை யாத்த திருந்து கணை விழு கோல்
உளி வாய் சுரையின் மிளிர மிண்டி
இரு நில கரம்பை படு நீறு ஆடி
நுண் புல் அடக்கிய வெண் பல் எயிற்றியர்[89 - 94]
பார்வை யாத்த பறை தாள் விளவின்[95]

நீழல் முன்றில் நில உரல் பெய்து
 குறும் காழ் உலக்கை ஓச்சி நெடும் கிணற்று
 வல் ஊற்று உவரி தோண்டி தொல்லை
 முரவு வாய் குழிசி முரி அடுப்பு ஏற்றி
 வாராது அட்ட வாடுன் புழுக்கல்[100]

வாடா தும்பை வயவர் பெருமகள்
 ஓடா தானை ஒண் தொழில் கழல் கால்
 செ வரை நாடன் சென்னியம் எனினே
 தெய்வ மடையின் தேக்கு இலை குவைஇ நும்
 பை தீர் கடும்பொடு பதம் மிக பெறுகுவிர்[95 - 105]

பொருளுரை:

நீண்ட அடிமரத்தையுடைய இலவ மரத்தின் கிளைகளில் பூளாப்பூ நிறத்தில் பஞ்சு வெடித்திருக்கும் பச்சைக் காயினைப் போல் முதுகினை உடையது அணில். கருப்பை எனப்படும் வெள்ளெலியும் அப்படித்தான் இருக்கும். அணிலும் வெள்ளெலியும் அங்கே விளையாடுவதும் உண்டு. விளையாடாமல் போய் விடுவதும் உண்டு. பாலை நிலத்துப் பெண்கள் எயிற்றியர் எனப்படுவர். எயிற்றியர் குரம்பை அவர்கள் குரம்பை எனப்படும் கூரைக்குடிசை வீடுகளில் வாழ்ந்தனர். குடிசை ஈச்சமர இலைமடல்களால் வேயப்பட்டிருந்தது. எயிற்றி மான்தோலை விரித்துப் படுத்திருப்பாள். தகர் எயிற்றிக்குப் பக்கத்தில் குட்டி போட்டிருக்கும் செம்மறி ஆடு முடங்கிக் கிடக்கும். அந்தப் பெண்ணாட்டை விட்டுவிட்டு ஆண்ஆடு தகர் மேயச் செல்வது உண்டு. அந்தத் தகர் ஆட்டுக்கு ஆற்றின் மணல்படிவு போல் அலையலையாய்ப் படிந்த மயிர்.

கொழுத்த மடல்போல் காது. வேலின் தலைப்பகுதியைப் போலக் கூர்மையான கொம்புகள் - இருந்தன. எயிற்றி பணி எயிற்றியும் தன் பணியை மேற்கொள்ள வெளியே சென்றாள். இரும்பினால் செய்யப்பட்ட அம்பை நுனியில் செருகிய கோல் ஒன்றை எயிற்றி கையில் வைத்திருந்தாள். கரம்பை நிலத்தை (கரட்டு நிலத்தை) அக்கோலின் உளிவாயிலிலுள்ள கூரால் புழுதி பறக்கக் கிண்டினாள். பல் வெளுக்கும் புல் அந்தக் கரம்பை நிலத்துப் புழுதியில் முளைத்திருந்த ஒருவகைப் புல்லை எயிற்றியர் தம் வாயில் அடக்கியிருந்தனர். அது அவர்களது பல்லை வெண்மை பெறச்செய்து பாதுகாத்தது. (சுரை = சூரி, கூர்மை) எயிற்றி சமையல் பின்னர் தன் குடிசைக்கு வந்து சமைக்கத் தொடங்கினாள். முற்றத்தில் விளாமரத்து நீழல். அங்கே நிலப்பாறையில் அமைந்திருந்த உரல். அதில் நெல்லைப் போட்டு உலக்கையால் குற்றி அரிசி

யாக்கினாள். அந்த மர நிழலின் ஒரு பக்கத்தில் பார்வை வலை விரிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த வலையில் விழுந்த பறவையையும் பக்குவம் செய்து சமைத்தாள். நீண்ட வானிக்கிணறு. அதனைத் தோண்டி முகந்த ஊற்றுநீரில் உலை வைத்தாள். முரமுரப்பான வாயையுடைய பழைய பாளை. அதனை விறகடுப்பில் ஏற்றினாள். (அரிசி ஒன்று வெந்தும் ஒன்று வேகாமலும் இருந்தால் அது வாரம் பட்ட புழுக்கல். புலவு, அரிசி ஆகிய இரண்டில் ஒன்று வெந்தும் மற்றொன்று வேகாமலும் இருந்தால் அதுவும் வாரம்பட்ட புழுக்கல்.

எல்லாம் பக்குவமாக வெந்திருந்தால் அது வாராது அட்ட வாடூன் புழுக்கல்.) இப்படி வாராது அட்ட வாடூன் புழுக்கலை (= பிரியாணியை) எயிற்றி தேக்கு இலையில் படைத்து விருந்தாட்டினாள். அது தெய்வ மடை (அமிழ்தம்) போன்றது. அன்று அவள் எங்களுக்கு அதனை வழங்கினாள். இன்று உங்களுக்கும் அதனை வழங்குவாள். நீங்கள் செய்யவேண்டியது அரசனை வாழ்த்தல் நீங்கள் அரசனைப் போற்றிப் புகழ வேண்டியதில்லை. அரசன் பெயரைச் சொன்னால் போதும். அவன் தும்பைப்பூ வாடாமல் போரில் முன்னேறும் வயவர் படையின் தலைவன். மற்றும் புறமுதுகிட்டு ஓடாத பெரும் படையையும் உடையவன். இத்தகைய போர்த்தொழிலில் சிறந்த கழலை அவன் காலிலே அணிந்தவன். அவன் செவ்வரை நாடன் (செந்நிழல் தந்து நாட்டைக் காக்கும் தலைவன்.) நாங்கள் அவன் சென்னியம் (நாங்கள் அவனை எண்ணித் தலைமேற் கொண்டு வந்துள்ளோம்.) என்று சொன்னாலே போதுமானது. மேலே சொன்னவாறு விருந்தினைப் பெறுவீர்கள்.

பாலை நிலக் கானவர்களின் வேட்டை (106-117)

மான் அடி பொறித்த மயங்கு அதர் மருங்கின்
வான் மடி பொழுதில் நீர் நசைஇ குழித்த
அகழ் தூழ் பயம்பின் அகத்து ஒளித்து ஒடுங்கி
புகழா வாகை பூவின் அன்ன
வளை மருப்பு ஏனம் வரவு பார்த்திருக்கும்[110]
அரைநாள் வேட்டம் அழுங்கின் பகல் நாள்
பகு வாய் குமலியொடு பைம் புதல் எருக்கி
தொகு வாய் வேலி தொடர் வலை மாட்டி
முள் அரை தாமரை புல் இதழ் புரையும்
நெடும் செவி குறு முயல் போக்கு அற வளைஇ[115]
கடுங்கண் கானவர் கடறு கூட்டுண்ணும்
அரும் சுரம் இறந்த அம்பர்.....[106 - 117]

பொருளுரை:

கானவன் மதியப் பொழுது வரையில் காட்டுப் பன்றியை வேட்டையாடுவான். மான்கள் விளையாடி அடி பதிந்திருக்கும் நிலப்பகுதியில் காட்டுப்பன்றியின் அடியைப் பார்த்துக் கொண்டே செல்வான். பயம்பு நிலத்தில் இருக்கும் நீரில்

புரண்டுவிட்டு பயம்புச் சேற்றுக்குள்ளே அது ஒளிந்திருக்கும். போற்றிப் புகலும் வாகைப்பூ என்பது போரின்போது நூடிக்கொள்ளும் வாகைப்பூ. புகலா வாகைப் பூ என்பது போரில் வெற்றி தந்த வாள். வாள் போல் வளைந்த வாய்பல் கொம்பினை உடையது அந்த ஏனம் என்னும் காட்டுப்பன்றி. காட்டுப்பன்றி வேட்டை கிடைக்காவிட்டால் அவன் வேறு வேட்டைக்குச் சென்றுவிடுவான்.

பிளந்த வாயையுடைய நாய்களோடு பசுமையான புதர்களை அசைத்து வெளி ஓரத்தில் தப்பி ஓடும் முயல்கள் செல்ல முடியாதபடி தொடர்ந்து வலைகளை மாட்டி முள்ளுடைய தாமரையின் மலர்களின் பின்பகுதி போன்ற நிறமுடைய நீண்ட செவிகளையுடைய சின்ன முயல்களை அவை போவதற்கு இடமின்றி மரிடுப் பிடிப்பர். இவ்வாறு கொடிய தன்மையையுடைய கானவர் வேட்டையாடிய பன்றியையும், முயலையும் சமைத்துக் கூட்டாக சேர்ந்து உண்பர். அத்தகையது அந்தப் பாலைநிலம்.

எயினரது அரணில் பெறும் பொருள்கள் (117-133)

..... பருந்து பட

ஒன்னா தெவ்வர் நடுங்க ஓச்சி

வை நுதி மழுங்கிய புலவு வாய் எஃகம்

வடி மணி பலகையொடு நிரைஇ முடி நாண் . . . [120]

சாபம் சார்த்திய கணை துஞ்சு வியல் நகர்

ஊகம் வேய்ந்த உயர் நிலை வரைப்பின்

வரை தேன் புரையும் கவை கடை புதையொடு

கடும் துடி தூங்கும் கணை கால் பந்தர்

தொடர் நாய் யாத்த துன் அரும் கடி நகர் . . . [125]

வாழ் முள் வேலி சூழ் மிளை படப்பை

கொடு நுகம் தழீஇய புதவின் செம் நிலை

நெடு நுதி வய கழு நிரைத்த வாயில்

கொடு வில் எயின குறும்பில் சேப்பின்

களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டு அன்ன . . . [130]

சுவல் விளை நெல்லின் செ அவிழ் சொன்றி
ஞமலி தந்த மனவு சூல் உடும்பின்
வறை கால்யாத்தது வயின்தொறும் பெறுகுவிர்

பொருளுரை:

முன்னிரவு வேட்டை வாய்க்காமல் போனால் பின்னிரவில் கானவன் முயல் வேட்டையில் ஈடுபடுவது வழக்கம். முயலின் காது தாமரை இதழ் போல இருக்கும். கானவர் வேட்டைநாயோடு முயல் வேட்டைக்குச் செல்வார்கள். இரண்டு வேலிகளுக்கு இடையே வலையைத் தொடுத்துக் கட்டுவார்கள். கருங்கண் என்பது கானவரின் கூர்மையான கண்ணைக் குறிக்கும். கடறு கூட்டுண்ணல் என்பது பலராகக் கூடி வழிமறித்துக் கொள்ளுதலைக் குறிக்கும். முயல் தப்பிப் போக முடியாதவாறு கானவர் பலராகக் கூடி வேட்டையாடுவர். (இப்பகுதியில் கவனமுடன் கடந்து செல்ல வேண்டும்.)

கானவரின் குடிசைப் பகுதிகளைக் கொடுவில் எயினக் குறும்பு என்று பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. வேட்டையாடும் காட்டுப் பகுதியைத் தாண்டிச் சென்றால் வீட்டுப்பகுதி வரும். உயர்நிலை வரைப்பு அங்கே ஈட்டி, கேடயம், வில், அம்பு ஆகியவை கூரையில் சார்த்தப்பட்டுத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும். எஃகம் என்பது ஈட்டி. ஒவ்வாத பகைவர்கள் நடுங்கும்படியாக வீசியதால் கூர் மழுங்கிப்போய் புலவு வாயுடன் அந்த ஈட்டிகள் சார்த்தப்பட்டிருக்கும். இது நிகழ்ந்த போரிலும் ஈட்டிகள் சார்த்தப்பட்ட பகுதிகளிலும் பருந்துகள் வட்டமிடும். போரிடும்போது மார்புக் கவசமாக அணியப்படுவது பலகை. இதில் மணிகள் கோக்கப்பட்டிருக்கும். போர் முடிந்த பின்னர் அதுவும் வீட்டுக் கூரையில் ஈட்டியோடு சேர்த்துச் சார்த்தப்பட்டிருக்கும். உயரமாக ஊகம் புல்லால் வேயப்பட்ட குடிசைகள் அவை. அந்த வரைப்புக் குடிசைகளின் முன்புறம் பந்தல்.

பருத்த கால்களை நட்டுப் போடப்பட்ட பந்தல் அது. பந்தலில் பண்டங்களை வைத்துப் பாதுகாக்கும் புதைப்பகுதிகள் உண்டு. அப் புதைப்பகுதிக்கு முன்புறம் உடுக்கு தொங்கும். பந்தர்க்காலில் சங்கிலித் தொடரால் பாதுகாப்புக்காகக் கட்டப்பட்ட நாய் இருக்கும். வீட்டுப் பகுதிக்கு வெளியே தழைத்திருக்கும் முள்வேலியும், அதனைச் சுற்றி மிளைக் காடும் (புதர்முள் காடு), அதனை அடுத்து படப்பையும் (தோட்டம்) இருக்கும்.

தோட்டத்துக்கு வேலி. வேலியில் வாயில். வாயிலில் புதவு. (கதவு). புதவானது வேல்கள் பலவற்றை நிறுத்திச் செய்யப்பட்டது. குறுக்குமர நுகப் புதவுகளில் (துளைகளில்) வேல்களைச் செருகி அதனைச் செய்திருப்பர். எயினக் குறும்பில் விருந்து செந்நெல் அரிசி கொண்டு சமைத்த சோறு. முள்ளம்பன்றிக்

கறிக்குழம்பு. உடும்புக்கறி வறுவல். இந்த விருந்தினை ஆங்காங்கே போகுமிடமெல்லாம் நீங்கள் பெறுவீர்கள். செந்நெல் (சிவப்பரிசி நெல்) ஒரு புன்செய்ப் பயிர். மேட்டு நிலத்தில் மழைநீரைக் கொண்டு விளையும். களர் நிலத்தில் வளர்ந்து காய்த்துப் பழுக்கும் ஈச்சம்பழம் போல இருக்கும். மனவு என்னும் முள்ளம் பன்றியும், உடும்பும் சூமலி என்னும் வேட்டைநாய் பிடித்துத் தந்தவை.

குறிஞ்சி நில மக்களின் இயல்பும் தொழிலும் (134-147)

யானை தாக்கினும் அரவு மேல் செலினும்
நீல் நிற விசம்பின் வல் ஏறு சிலைப்பினும்[135]

சூல் மகள் மாறா மறம் பூண் வாழ்க்கை
வலி கூட்டுணவின் வாள் குடி பிறந்த
புலி போத்து அன்ன புல் அணல் காளை
செல்நாய் அன்ன கரு வில் சுற்றமொடு
கேளா மன்னர் கடி புலம் புக்கு[140]

நாள் ஆ தந்து நறவு நொடை தொலைச்சி
இல் அடு கள் இன் தோப்பி பருகி
மல்லல் மன்றத்து மத விடை கெண்டி
மடி வாய் தண்ணுமை நடுவண் சிலைப்ப
சிலை நவில் எறுழ் தோள் ஓச்சி வலன் வளையுஉ[145]

பகல் மகிழ் தூங்கும் தூங்கா இருக்கை
முரண் தலை கழிந்த பின்றை மறிய[134 - 147]

பொருளுரை:

மறவர் விளையாடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டே செல்லலாம். மறவர்கள் தம் தாய் வயிற்றில் இருக்கும்போதே அஞ்சா நெஞ்ச மறம் படைத்தவர்கள். யானை தாக்க வந்தாலும், பாம்பு தன்மீது ஏறிச் சென்றாலும், மேக மூட்டம் இல்லாத வானில் இடி முழக்கம் கேட்டாலும் நிறை மாதத் தாய்மார்கூடக் கலங்குவதில்லை. (இடி இடிக்கும்போது கருப்பிணிகள் வெளியே வரக்கூடாது என்று இக்காலத்தில்கூடச் சொல்லப்படுகிறது.) (மேகமூட்டம் இல்லாத வானில் இடிமுழக்கம் கேட்டது பிக்பாங் தியரி ஒலியின் எச்ச மிச்சம் கேட்டிருக்குமோ என்று எண்ணிப் பார்க்கத் தூண்டுகிறது.) மறவர் வாட்குடியில் பிறந்தவர்கள். அது வலிகூட்டுண்ணும் வாட்குடி. உடல் வலிமையைக் கொண்டு உணவைப் பெறுவது வலிகூட்டுண்ணல்.

அவர்கள் இளந்தாடிக் காளையர். புலிக்குட்டியைப் போல வலிய போருக்குச் செல்வார்கள். செந்நாய் போலச் சுற்றத்தாரோடு கூட்டமாகச் செல்வார்கள். வலிமை மிக்க வில்லோடு செல்வார்கள். தன்னுடைய நாட்டு மன்னன் சொன்னதைக் கேளாத பகை மன்னன் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கும் நாட்டுக்குச் செல்வார்கள். பட்டப் பகலில் அந்நாட்டுப் பசுக்கூட்டங்களைக் கவர்ந்து ஓட்டிக் கொண்டு வருவார்கள்.

தன் ஊருக்கு வந்ததும் நறவுக்கள் குடிப்பதற்காக அவற்றை விலையாகத் தருவார்கள். வீட்டுக்கு வந்து வீட்டிலே காய்ச்சிய தோப்பி என்னும் கள்ளைப் பருகுவார்கள். (நறவு = பழச்சாற்றிலிருந்து செய்யப்பட்ட கள். தோப்பி = சோற்றுக் கஞ்சியைப் புளிக்க வைத்துச் செய்த கள்.) பின்னர் மற்போர் புரியும் பொதுமன்றத்துக்கு வருவார்கள். தன் உடல் வலிமையைக் காட்டி மற்போர் புரிந்து விளையாடுவார்கள். அதில் சலிப்பு தோன்றும்போது கொழுத்த காளைகளைத் தூண்டி விட்டுத் தம் தோள் வலிமையைக் காட்டி அடக்கி விளையாடுவார்கள். காளையோடு விளையாடும்போது வாயை மடித்து வீளை (விசில்) அடிப்பார்கள். தண்ணுமை மேளத்தையும் அப்போது முழக்குவர். காளைகளை வளைத்து வென்றவண்ணம் நாள் முழுவதும் விளையாடுவார்கள். அங்குச் சோம்பிக் கிடந்து

தூங்கி வழிபவர்கள் யாருமே இல்லாத்தால் அவர்களது இருப்பிடம் தூங்கா இருக்கையாகக் காணப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட போர்பயிற்சிக் கூடத்தைப் (முரண் தலையைப்) பார்த்துக் கொண்டே செல்லலாம்.

கோவலர் குடியிருப்பு (148-168)

குளகு அரை யாத்த குறும் கால் குரம்பை
செற்றை வாயில் செறி கழி கதவின்
கற்றை வேய்ந்த கழி தலை சாம்பின்[150]

அதளோன் துஞ்சும் காப்பின் உதள
நெடும் தாம்பு தொடுத்த குறும் தறி முன்றில்
கொடு முக துருவையொடு வெள்ளை சேக்கும்
இடு முள் வேலி எரு படு வரைப்பின்
நள் இருள் விடியல் புள் எழ போகி[155]

புலி குரல் மத்தம் ஒலிப்ப வாங்கி
ஆம்பி வான் முகை அன்ன கூம்பு முகிழ்
உறை அமை தீம் தயிர் கலக்கி நுரை தெரிந்து
புகர் வாய் குழிசி பூ சுமட்டு இரீஇ
நாள் மோர் மாறும் நன் மா மேனி[160]

சிறு குழை துயல்வரும் காதின் பணை தோள்
 குறு நெறி கொண்ட கூந்தல் ஆய்மகள்
 அளை விலை உணவின் கிளை உடன் அருத்தி
 நெய் விலை கட்டி பசும்பொன் கொள்ளாள்
 எருமை நல் ஆன் கரு நாகு பெறுஉம்[165]

மடி வாய் கோவலர் குடி வயின் சேப்பின்
 இரும் கிளை ஞெண்டின் சிறு பார்ப்பு அன்ன
 பசும் தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவீர்....[168]

பொருளுரை:

மூலலைநிலத்தில் செல்லும்போது வழியில் இரவில் எங்கும் பாதுகாப்பாக உறங்கலாம். அதனோன், தோலை விரித்து அதன்மேல் உறங்குவான். அவன் துஞ்சும் காப்புதான் அந்தப் பாதுகாப்பான இடம். காப்பு என்பது கதவு உள்ள வீடு. அன்று, வீட்டுக்குத் தூணாக நடப்பட்ட உயரமில்லாத பந்தர்க்காலில் பசுந்தழைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன. அது குரம்பை (கூரைவீடு) அதன் வாயில் கதவு தட்டைக்குச்சி போன்ற செத்தைகளையும், மூங்கில் கழிகளையும் சேர்த்துக் கட்டிச் செய்யப்பட்டது. இந்தக் கதவை மூடிக்கொண்டு சாம்பின்மேல் (கட்டிலைப் போன்ற பரண்) தோலை விரித்து அதன்மேல் வீட்டுக்காரன் உறங்கினான். (அன்று அவன், நானும் அவ்வாறு உறங்க இடம் தந்தான். நீங்கள் சென்றால் உங்களுக்கும் தருவான்.) இந்த வீட்டுக்கு

அப்பால் தொலைவிலுள்ள முற்றத்தில் ஆட்டுக்கிடை இருக்கும். மூங்கில் தட்டிகளைத் (தறிகள்) தாம்புக் கயிற்றால் கட்டிக் கிடையை அமைத்திருப்பார்கள். அதில் துருவை என்னும் செம்மறி ஆடுகளும், வெள்ளாடுகளும் அடைக்கப் பட்டிருக்கும். அதற்கும் அப்பால் வேலிப்பக்கத்தில் ஆட்டு எருக்களைக் கொட்டி வைத்திருப்பார்கள். பறவைகள் எழும்பிப் பறக்கும் விடியற் காலத்திலேயே இருள் இருக்கும் கருக்கல் நேரத்திலேயே எழுந்து இவற்றைத் தாண்டிச் செல்லவேண்டும்.

ஆயர் மகள் பால், மோரைக் குடும்பம் அருந்தி எஞ்சியதைக் காய்ச்சி வெண்ணெய், நெய் எடுத்து விற்று வரும் பணத்தைப் பொன்னாக வாங்காமல் கறவைக் கன்றுகள் வாங்கப் பயன்படுத்திக்கொள்வாள். ஆய்மகள் தரும் விருந்து - ஆய்மகள் காலையில் எழுந்ததும் மத்தால் தயிர் கடைவாள். தயிர் கடையும் ஓசை புலி உருமுவது போல் கேட்கும். நன்றாக உறைந்திருக்கும் தயிரைக் கடையும்போது காளான் வெள்ளை மொட்டை விரித்துக்கொண்டு பூப்பது போல நுரையிலிருந்து வெண்ணெய் திரண்டு வருகிறது.

அன்று அந்த ஆய்மகள் நல்ல மாநிற மேனியுடன் காணப்பட்டாள். காதில் ஊசலாடும் குழை. பருத்த தோள். நெளிவுடன் படிந்திருக்கும் கூந்தல். தலையில் பூஞ்சுமட்டின் மேல் மோர்ப்பாளை. வெண்ணெய் மிதக்கும் மோர்ப்பாளை. அளை என்பது தயிர். தயிரில் விளைந்தது மோர். மோர் விற்று வந்த வருவாயைக் கொண்டு அவள் குடும்பம் நடத்துகிறாள். சேமிப்பு - வெண்ணெய் நெய் விற்றுவரும் பணத்தை அவள் அவ்வப்போது வாங்கிக் கொள்ளாமல் அவற்றை வாங்குவோரிடமே சேமித்து வைக்கிறாள். சேமித்த பணத்தை அவள் வாங்கிய போதும் அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு பொன் அணிகளை அவள் வாங்குவது இல்லை. எருமைக் கன்றுகளும், பசுக் கன்றுகளும் வாங்குவாள். இவள் மடிவாய்க் கோவலர் குடியைச் சேர்ந்தவள். (பசு, எருமை போன்றவற்றின் பால்மடியைக் கொண்டு பிழைப்பவர் மடிவாய்க் கோவலர்) விருந்து - இவர்களது குடும்பத்தில் தங்கினால் நண்டுக்கண் போன்ற தினையரிசிச் சோற்றில் பால் ஊற்றித்தருவார்கள். விருந்துண்டு மேலும் செல்லலாம்.

முல்லை நிலக் கோவலரின் குழலிசை (169-184)

தொடுதோல் மரீஇய வடு ஆழ் நோன் அடி
விழு தண்டு ஊன்றிய மழு தின் வன் கை[170]

உறி கா ஊர்ந்த மறு படு மயிர் சுவல்
மேம் பால் உரைத்த ஓரி ஓங்கு மிசை
கோட்டவும் கொடியவும் விரைஇ காட்ட
பல் பூ மிடைந்த படலை கண்ணி
ஒன்று அமர் உடுக்கை கூழ் ஆர் இடையன்[175]

பொருளுரை:

இடையன் தன் காலில் செருப்பு அணிந்திருந்தான். தோளில் கனக்கும் பால் கறந்த பாளை இருபுறமும் தொங்கும் காவடித் தண்டைத் தாங்கிப் பிடித்தும், வாக்க வரும் விலங்கை வீழ்த்த வைத்திலுந்த மழுவை ஊன்றிப் பிடித்தும் அவனது வலிமை மிக்க கைகள் காப்புக் காய்த்துப் போயிருந்தன. இரண்டு பக்கமும் பால்குட உறி தொங்கும் காவடித் தண்டைச் சுமந்து சுமந்து அவன் தோளிலும் காப்புக் காய்த்திருந்தது. தலைமயிர் அவனது தோளில் சுருண்டு விழுந்தது. கறந்த பாலின் ஈரத்தை அவன் தன் ஓரி மயிரில் தடவிக் கொண்டான். மரக் கிளைகளிலும் கொடிகளிலும் பூக்கும் பலவகைப் பூக்களை ஒன்றை அடுத்து ஒன்றாக மாற்றி மாற்றித் தொடுத்த படலைக் கண்ணியை அவன் தலையில் அணிந்திருந்தான். மாற்று ஆடை இல்லாமையால் ஒரே ஆடையை விரும்பி உடுத்திக் கொள்ளும் பழக்கம் உள்ளவன். என்றாலும் வயிறாரக் கூழ் குடிப்பான்

கன்று அமர் நிரையொடு கானத்து அல்கி
அம் நுண் அவிர் புகை கமழ கை முயன்று
ஞெலிகோல் கொண்ட பெரு விறல் ஞெகிழி
செம் தீ தோட்ட கரும் துளை குழலின்
இன் தீம் பாலை முனையின் குமிழின்[180]

புழல் கோட்டு தொடுத்த மரல் புரி நரம்பின்
வில் யாழ் இசைக்கும் விரல் எறி குறிஞ்சி
பல்கால்பறவை கிளை செத்து ஓர்க்கும்
புல் ஆர் வியன் புலம் போகி முள் உடுத்து[169 - 184]

பொருளுரை:

இடையனின் தானே குழல் செய்துகொண்டு இசைப்பான். அது சலித்துவட்டால் பொந்துள்ள குமிழ் மரத்தில் யாழ் செய்துகொண்டு இசைப்பான். கன்றுக் குட்டிகள் விரும்பி உடன்மேயும் ஆனிரைகளோடு அவன் கானத்து மேய்ச்சல் காட்டில் ஓய்வாகத் தங்குவான். அப்போது தனக்கு வேண்டிய புல்லாங்குழலைத் தானே செய்து கொள்வான். ஞெலிகோலின் கைப்பிடையைப் பிடித்துக் கொண்டு தீயில் காய்ந்து கனப்புடன் இருக்கும் ஞெகிழியால் மிகுந்த வலிமையோடு மூங்கிலில் அழுத்தித் துளையிட்டது அந்தக் குழல். துளை போடுவதற்காக அவன் கையால் முயன்று அழுத்தும் போது அம்நுண் அவிர்புகை கமழும். புல்லாங்குழலில் அவன் பாலைப் பண்ணை இனிமையாகப் பாடுவான். அதில் சலிப்பு தோன்றினால் [முனையின்] யாழிசை மீட்டுவான். யாழும் அவனே செய்து கொண்டதுதான். குமிழ் மரத்தின் கொம்பை வளைத்து மரல் என்று சொல்லப்படும் பெருங்குரும்பையின் நாரை முறுக்கி நரம்பாக்கிக் கட்டி வில்யாழ் செய்துகொள்வான். அதில் விரல்களால் தெறித்துக் குறிஞ்சிப்பண் பாடுவான். அதன் ஓசை பல்கால் பறவை என்று சொல்லப்படும் வண்டின் குரல் போல இனிமையாக இருக்கும். இந்தப் புல்வெளியைக் கடந்து சென்றால் சிற்றூர் வரும்.

முல்லை நிலத்து உழுது உண்பாரது ஊர்களில் கிடைப்பன (185-196)

எழு காடு ஓங்கிய தொழு உடை வரைப்பில்[185]

பிடி கணத்து அன்ன குதிர் உடை முன்றில்
களிற்று தாள் புரையும் திரி மர பந்தர்
குறும் சாட்டு உருளையொடு கலப்பை சார்த்தி

நெடும் சுவர் பறைந்த புகை சூழ் கொட்டில்
பருவ வானத்து பா மழை கடுப்ப[190]
கரு வை வேய்ந்த கவின் குடி சீறார்

பொருளுரை:

இந்தச் சிற்றூர் எழுந்தோங்கிய முள்மரக் காடுகளை ஆடையாக உடுத்திக் கொண்டிருக்கும். வரைப்பு எனப்படும் ஊரின் எல்லைப் பகுதிகளில் மாட்டுத் தொழுவங்கள் இருக்கும். அடுத்து தானியங்களைச் சேமித்து வைக்கும் குதிரகள் பெண் யானைக் கூட்டம் போல் காணப்படும் அது குதிர்முற்றம் முற்றத்தின் உட்பகுதியில் பந்தல்.

அதற்கு யானையின் கால்களைப் போலப் பந்தர்க்கால்கள். இவை முடிச்சுமரக் கால்கள். (திரிமரம்) பந்தலில் சாட்டு உருளைகள் மாட்டப்பட்டிருக்கும். (குதிர் சுமக்க உதவும் இந்தக் கூடைகளை இக்கால உழவர் சாட்டுக்கூடை என்று வழங்குகின்றனர்) அங்குக் கலப்பையும் சார்த்தப்பட்டிருக்கும். அங்கே கொட்டில் (சமையல்கூடம்) பகுதியில் சமைக்கும் புகை வரும். அதனால் அதன் சுவர் பறைந்து போயிருக்கும். (அழுக்குப் படிந்து காணப்படும்) வீடுகள் வானில் பரவிக் கிடக்கும் மழை மேகங்கள் போல் காணப்படும். வீடுகள் கருவை என்னும் மருக்கட்டான் புல்லால் வேயப்பட்டிருக்கும். அது அழகிய குடில்கள் கொண்ட சிற்றூர்.

நெடும் குரல் பூளை பூவின் அன்ன
குறும் தாள் வரகின் குறள் அவிழ் சொன்றி
புகர் இணர் வேங்கை வீ கண்டு அன்ன
அவரை வான் புழுக்கு அட்டி பயில்வுற்று[195]

பொருளுரை:

சமாத்து வடித்த தினைச்சோற்றில் அவரைக்காயைச் சேர்த்துச் செய்த வான்புழுக்கு (வெஜிடபிள் பிரியாணி) அச் சிற்றூரில் விருந்தாகக் கிடைக்கும். பயின்று பயின்று, சுவைத்துச் சுவைத்து இனிமையாக உண்ணும் அளவுக்குப் பெறலாம். சமைத்து வடித்த வரகஞ் சோற்றின் குறள்கள் (குறுநைகள்) அவிழ்ந்து மலர்ந்திருப்பதானது பூளாப் பூக்கள் போலத் தூய வெண்மையுடன் காணப்படும்.

மருத நிலத்தைச் சேர்ந்த முல்லைநிலம் (197-206)

குடி நிறை வல்சி செம் சால் உழவர்
நடை நவில் பெரும் பகடு புதவில் பூட்டி
பிடி வாய் அன்ன மடி வாய் நாஞ்சில்

உடுப்பு முக முழு கொழு மூழ்க ஊன்றி[200]

தொடுப்பு எறிந்து உழுத துளர் படு துடவை

அரி புகு பொழுதின் இரியல் போகி

வண்ண கடம்பின் நறு மலர் அன்ன

வளர் இளம் பிள்ளை தழீஇ குறும் கால்

கறை அணல் குறும்பூழ் கட்சி சேக்கும்[205]

வன்புலம் இறந்த பின்றை மென் தோல்[197 - 206]

பொருளுரை:

விருந்து உண்டபின் உழுத துடவை நிலங்களையும், உழாத வன் புலங்களையும் கடந்து செல்ல வேண்டும். (கலப்பை உழுது செல்லும் பள்ளத்தை இக்காலத்தில் படைச்சால் என்பர். நன்செய் நிலத்தில் அவை உழும்போதே மறைந்துவிடும். புன்செய் நிலத்தில் அவை கரை கரையாகத் தெரியும். இது புன்செய் நிலத்தில் செஞ்சால் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.) செஞ்சால் உழவர்களின் வீட்டில் சேமிப்பாகக் குடும்பத்தை நிறைவு செய்யும் வகையில் செந்நெல் போன்ற தானியங்கள் நிறைந்திருந்தன. என்றாலும் அவன் துடவையைத் துகள் (துளர்) படும்படி உழுகிறான்.

பழக்கப்பட்ட காளைகளை நுகத்தில் பூட்டி உழுகிறான். அவனது நாஞ்சில் கலப்பையானது துதிக்கையோடு கூடிய பெண்யானையின் தலை போன்றது. உடுப்புமுகம் என்பது உடும்பு போன்ற முகம். அது கலப்பையின் நாவுப் பகுதி. அதில் இரும்பாலான கொழுவும் சேர்ந்திருக்கும். நாவும் கொழுவும் மண்ணுக்குள் மூழ்கிப்போகும் அளவுக்கு உழவன் ஆழமாக உழுதான். புன்செய் உழவு - படைசாலில் விதைகள் போடப்பட்டன. (அடுத்து வரும் உழவுக்காலின் போது விதை தானே ஊன்றப்பட்டு விடும்.) இப்படி உழப்பட்ட நிலங்களைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டும். அடுத்து வன்புலத்தைக் கடக்க வேண்டும். அங்கே குறும்பூழ்ப் பறவைகள் (காடை) மேயும். அவற்றின் குஞ்சுகள் நல்ல வண்ணமுள்ள கடப்பம்பூ போன்ற மயிர்களைக் கொண்டவை. வழிப்போக்கர்களைக் கண்டதும் அவை தம் குஞ்சுகளை அழைத்துக்கொண்டு சென்று தம் கட்சியில் (கூட்டில்) பதுங்கிக் கொள்ளும்.

மருத நிலக் கழனிகளில் காணும் காட்சிகள் - நாற்று நடுதல் (207-212)

மிதி உலை கொல்லன் முறி கொடிற்று அன்ன

கவை தாள் அலவன் அளற்று அளை சிதைய
பைம் சாய் கொன்ற மண் படு மருப்பின்
கார் ஏறு பொருத கண் அகன் செறுவின்[210]

உழாஅ நுண் தொளி நிரவிய வினைஞர்
முடி நாறு அழுத்திய நெடு நீர் செறுவில்

நெல் விளைதற் சிறப்பு (213-227)

களைஞர் தந்த கணை கால் நெய்தல்
கள் கமழ் புது பூ முனையின் முள் சினை
முகை சூழ் தகட்ட பிறழ் வாய் முள்ளி[215]

கொடும் கால் மா மலர் கொய்துகொண்டு அவண
பஞ்சாய் கோரை பல்லின் சவட்டி
புணர் நார் பெய்த புனைவு இன் கண்ணி
ஈர் உடை இரும் தலை ஆர சூடி
பொன் காண் கட்டளை கடுப்ப கண்பின்[220]

புன் காய் சுண்ணம் புடைத்த மார்பின்
இரும்பு வடித்து அன்ன மடியா மென் தோல்
கரும் கை வினைஞர் காதல் அம் சிறாஅர்
பழம் சோற்று அமலை முனைஇ வரம்பில்
புது வை வேய்ந்த கவி குடில் முன்றில்[225]
அவல் எறி உலக்கை பாடு விறந்து அயல
கொடு வாய் கிள்ளை படு பகை வெருஉம்[213 - 227]

பொருளுரை:

கொல்லர் குடியிருப்புகளுடன் கூடிய நன்செய் உழவர் வாழும் இடங்களைக் கடந்து செல்ல வேண்டும். அந்த உழவர் வீட்டில் பழைய சோறு அருந்தலாம். நீர்நிலம் சண்டையிட்டுக்கொள்ளும் எருமை மிதித்துச் சேறாகும். அங்கு உழவு செய்யாமல் உழவர் பயிரிடுவர். காலால் மிதிக்கும் துருத்தியால் ஊதும் உலைக்களம் கொண்டவன் கொல்லன். அவன் கொடிறு (கொரடு) போல் கைகளை உடைய நண்டு. அதன் வளை சிதையும்படி காரேறு என்று சொல்லக்கூடிய எருமை சேற்று நிலத்தில் சண்டையிட்டுக்கொள்ளும்.

அப்போது அங்கு வளர்ந்துள்ள பைஞ்சாய் (பாய் நெய்ய உதவும் கோரை) என்னும் கோரைகளும் மிதிபட்டு மடியும். எருமை கொம்பாலும் சேற்றைக் கிண்டும். உழாமலேயே இப்படிச் சேறுபட்ட வயலை நிரவி உழவுத் தொழிலாளர்கள் நாற்று முடியைப் பிரித்துப் பயிர் நடுவார்கள். உழவர் பின்னர் களை பறிப்பார்கள். அப்போது பூத்திருக்கும் நெய்தல் கொடிகளைக் களைந்து எறிவார்கள். அதிலுள்ள பூக்களைப் பறித்து உழவர்களின் சிறுவர்களும் சிறுமியர்களும் தலையில் சூடிக் கொள்வார்கள். இந்தப் பூக்கள் வேண்டாமென்றால் முள்ளிப் பூக்களைப் பறித்துச் சூடிக் கொள்வர். (முள்ளி என்பது ரோஜா போன்றதொரு செடி) முள்ளிச் செடியின் சிறு கிளையில் முள் இருக்கும்.

அதன் இதழ்கள் தகடுபோல் சூழ்ந்திருக்கும். இதழானது பிறண்டு முறுக்கிக் கொண்டிருக்கும். காம்பு வளைந்திருக்கும். பூ சற்றே பெரிதாக இருக்கும். இவற்றைக் கொய்துகொண்டு விளையாடுவர். விரும்பினால் நாரில் பூக்களைக் கண்ணியாகக் கட்டித் தலையில் சூடிக்கொள்வர். நீரில் விளையாடி ஈரம் பட்டிருக்கும் தலையில் சூடிக்கொள்வர். முள்ளிப் பூக்களைப் பறிக்கும்போது அங்கே இருக்கும் பைஞ்சாய் என்னும் ஒருவகைக் கோரைப் புல்லைப் பிடுங்கி வாய் மணக்க மென்றுகொண்டிருப்பர். (இக்காலத்தில் சுவிங்கம் செல்லுவது போல் மெல்லுவர்) வண்ணப் பொடிகள் தூவப்பட்டிருக்கும் அவர்களின் மார்பானது தங்கம் உரசிய கட்டளைக் கல்லைப் போலக் காணப்படும். அவர்களின் மேனியிலுள்ள தோல் மென்மையாக இருக்கும். இவர்களின் பெற்றோர் வினைஞர். (உழவுத் தொழிலாளிகள்) இவர்களது கைகள் இரும்பால் வடித்தது போல் வலிமையாக இருக்கும். இவர்களின் அன்புச் செல்வர்கள் தாம் இப்படி விளையாடுவர். தண்ணீர் ஊற்றி வைத்த பழைய சோற்றை உண்பதில் இவர்கள் முனைந்து நிற்பர். அவர்கள் பழஞ்சோற்றை உங்களுக்கு வழங்குவர்.

கவிந்திருக்கும் குடைபோன்ற உழவரின் குடில்கள் புதிய வைக்கோலால் வேயப்பட்டிருக்கும். அக் குடில் முற்றத்தில் உழத்தியர் அவல் இடிப்பர். அந்த ஒலியைக் கேட்டுப் பக்கத்தில் மேயும் கிளிகள் பறந்தோடும்.

நெல் அரிந்து கடா விடுதல் (228-242)

நீங்கா யாணர் வாங்கு கதிர் கழனி

கடுப்பு உடை பறவை சாதி அன்ன

பைது அற விளைந்த பெரும் செந்நெல்லின் . . . [230]

தூம்பு உடை திரள் தாள் துமித்த வினைஞர்

பாம்பு உறை மருதின் ஓங்கு சினை நீழல்
பலி பெறு வியன் களம் மலிய ஏற்றி

பொருளுரை:

வளம் குன்றாத வயல்களில் நெல் விளைந்திருக்கும். பறவைச் சாதி தன் சுற்றத்துடன் நீண்டு வளைந்த வரிசையில் வானில் பறப்பது போல் நெல்லின் கதிர்மணிகள் விளைந்திருக்கும். நெல்லந்தாள் உள்ளே துளையை உடையது. நெல்லைத் தாளோடு உழவர்கள் அறுப்பார்கள். (கட்டுகளாகக் கட்டி) அவற்றைக் களத்திற்குக் கொண்டு செல்வர். களத்தின் ஓரத்தில் மருதமரம் இருக்கும். அதன் நிழலில் பாம்பு இருக்கும். (நாகச்சிலை போலும்) அதற்குப் பலியூட்டிய பின்னர்தான் நெற்கட்டுக்களைக் களத்தில் அடுக்குவர்.

கணம் கொள் சுற்றமொடு கை புணர்ந்து ஆடும்
துணங்கை அம் பூதம் துகில் உடுத்தவை போல்[235]

சிலம்பி வால் நூல் வலந்த மருங்கின்
குழுமு நிலை போரின் முழு முதல் தொலைச்சி
பகடு ஊர்பு இழிந்த பின்றை துகள் தப
வையும் துரும்பும் நீக்கி பைது அற
குட காற்று எறிந்த குப்பை வட பால்[240]

செம்பொன்மலையின் சிறப்ப தோன்றும்
தண் பணை தழீஇய தளரா இருக்கை[228 - 242]

பொருளுரை:

களத்தில் சேர்த்துள்ள நெற்கட்டுகளில் சிலந்திப் பூச்சிகள் கூடு கட்டியிருக்கும். (அந்த அளவுக்கு நெல்மணிகளை அரிந்த தாளிலேயே முதிர விடுவார்கள்.) அரிகளைப் பிரித்து நெல் அடிப்பார்கள். மாடுகளைப் பூட்டி அடித்த தாள்மீது போரடிப்பார்கள். அது பூதம் தன் உறவுக் கூட்டத்தோடு கை கோத்துக்கொண்டு துணங்கை நடனம் ஆடுவது போல இருக்கும். பின் வைக்கோல் , துரும்பு ஆகியவற்றை நீக்கி நெல்லைத் தனியே பிரித்து எடுப்பார்கள். அந்த நெல்லிலும் முதிராத பச்சை நெல் (கருக்காய்) போகும் வண்ணம் மேலைக் காற்றிலே தூற்றுவார்கள். நல்ல நெல்லை களத்தின் வடக்குப் பக்கத்தில் குவித்து

வைப்பார்கள். அது செம்பொன் குவித்த மலைபோல் தோன்றும். இதுதான் தண்பணை தழீஇய தளரா இருக்கை. அதாவது ஈர வயல்கள் நிரம்பிய, செல்வ வளத்தில் தளர்ச்சியே காணாத குடியிருப்புப் பகுதிகள்.

மருத நிலத்து ஊர்களில் பெறும் உணவுகள் (243-256)

பகட்டு ஆ ஈன்ற கொடு நடை குழவி
கவை தாம்பு தொடுத்த காழ் ஊன்று அல்குல்
ஏணி எய்தா நீள் நெடு மார்பின் . . . [245]

முகடு துமித்து அடுக்கிய பழம் பல் உணவின்
குமரிமூத்த கூடு ஓங்கு நல் இல்
தச்ச சிறாஅர் நச்ச புனைந்த
ஊரா நல் தேர் உருட்டிய புதல்வர்

பொருளுரை:

வீடுகளில் நெல்லை சேமிக்கும் ஓங்கி உயர்ந்த கூடுகள் இருக்கும். அவை குமரி மூத்த கூடுகள். அதாவது அழியாத தன்மை வாய்ந்த பழமையான கூடுகள். அவற்றில் பழங்கால நெல்லின் சேமிப்பு உண்டு. (புது நெல்லை விடப் பழைய நெல்லேசிறந்தது. விலையும் அதிகம்.) ஓங்கி உயர்ந்த அந்தக் கூடுகளின் மார்புப் பகுதியில் ஏணியைச் சார்த்தி நெல் எடுக்கும் பழக்கம் இல்லை. அதன் மேல் முகட்டை உடைத்துவிட்டு நெல்லை எடுப்பது வழக்கம். இந்தக் கூடுகளின் அல்குல் பகுதியில் (குருகிய இடைவெளிப் பகுதியில்) பசு ஈன்றெடுத்த கன்றுக் குட்டி நீண்ட கயிற்றில் தும்பு மாட்டிக் கட்டப் பட்டிருக்கும். (கவைத்தாம்பு = தும்பு) உழவரின் புதல்வர்கள் - தச்சர்களின் சிறுவர்கள் நடை வண்டிகளைச் செய்து தருவார்கள். அவை ஊர்ந்து செல்ல முடியாத வண்டிகள். உழவர்களின் புதல்வர்கள் அதனை உருட்டிச் செல்வர்.

தளர் நடை வருத்தம் வீட அலர் முலை . . . [250]
செவிலி அம் பெண்டிர் தழீஇ பால் ஆர்ந்து
அமளி துஞ்சும் அழகு உடை நல் இல்

பொருளுரை:

தக்கா புக்கா என்று தளர்நடை போட்டு வண்டி உருட்டிச் சென்ற குழந்தைகளின் வருத்தம் தீரும்படிச் செவிலியர் பாலூட்டுவர். செவிலியர் அலர்முலைப் பெண்டிர். மலர்ந்தமுலை உடையவர் எனக் கூறப்படுவதால் இவர்கள்

வயது முதிர்ந்த பெண்டிர் எனத் தெரியவருகிறது. இவர்கள் தம் மார்போடு தழுவிக்கொண்டு பாலூட்டுவர். பாடூட்டித் தூங்கவைப்பர். வீட்டுக் கட்டில் மெத்தையில் தூங்கவைப்பர்.

தொல் பசி அறியா துளங்கா இருக்கை
மல்லல் பேரூர் மடியின் மடியா
வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்சி[255]

மனை வாழ் அளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்

பொருளுரை:

அங்குள்ள மக்களுக்கு வேளை தவறி உண்ணும் பழம்பசி இல்லை. வளம் மிக்க அப் பேரூரில் செல்வ வளம் தளர்வதுகூட இல்லை. ஊரே தூங்கி விட்டாலும் வினைஞர் என்னும் தொழிலாளர் இல்லங்களில் விருந்து உண்டு. சோம்பலின்றித் தூங்காமல் பாடுபடும் உழவுத் தொழிலாளர்கள் விளைவித்துத் தந்த வெண்ணெல் (சம்பா) அரிசிச் சோறு பெறலாம். கோழிக்கறி வறுவலுடன் பெறலாம்.

ஆலைகளில் கரும்பஞ்சு சாறும் கட்டியும் அருந்துதல் (257-262)

மழை விளையாடும் கழை வளர் அடுக்கத்து
அணங்கு உடை யாளி தாக்கலின் பல உடன்
கணம் சால் வேழம் கதழ்வுற்று ஆஅங்கு
எந்திரம் சிலைக்கும் துஞ்சா கம்பலை[260]

விசயம் அடுஉம் புகை சூழ் ஆலைதொறும்
கரும்பின் தீம் சாறு விரும்பினிர் மிசைமின்[257 - 262]

பொருளுரை:

நெல்மணி விளையும் கழனிகளை அடுத்து கரும்புத் தோட்டங்கள் வழியே செல்ல நேரும். கரும்பாலையின் ஓசையைக் கேட்டுக் கரும்பின் அறுவடைக் காலம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். மழை மேகங்கள் விளையாடும் மூங்கில் காடுகள் நிறைந்த மலையடுக்கப் பகுதியில் அச்சம் தரும் யாளிகள் யானையைத் தாக்கும். அப்போது யானை பிளிறுவது போல் கரும்பை நெரிக்கும் எந்திரத்தின் கம்பலை (ஓசை) கேட்கும். அங்கே விசயம் அடுவார்கள். (கரும்புப் பால் காய்ச்சுவார்கள்) அவ்விடம் சென்று கரும்புச்சாறு பருகுகங்கள்.

வலைஞர் குடியிருப்பு (263-274)

வேழம் நிரைத்து வெண் கோடு விரைஇ
தாழை முடித்து தருப்பை வேய்ந்த
குறி இறை குரம்பை பறி உடை முன்றில்[265]

கொடும் கால் புன்னை கோடு துமித்து இயற்றிய
பைம் காய் தூங்கும் பாய் மணல் பந்தர்
இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் துவன்றி
புலவு நுனை பகழியும் சிலையும் மான
செ வரி கயலொடு பச்சிறா பிறழும்[270]

மை இரும் குட்டத்து மகவொடு வழங்கி
கோடை நீடினும் குறைபடல் அறியா

தோள் தாழ் குளத்த கோடு காத்திருக்கும்
கொடு முடி வலைஞர் குடி வயின் சேப்பின்[263 - 274]

பொருளுரை:

குளத்தில் மீன்பிடித்து வாழ்பவர்களைக் கொடுமுடி வலைஞர் என்பர். இவர்களது குரம்பை வீடுகள் தருப்பைப் புல்லால் தாழைநார் முடித்து வேயப்பட்டிருக்கும். வேழம் என்பது கொறுக்கை அல்லது பேய்க்கரும்பு. இதனை நாணாத்தட்டை (நாணல்தட்டை) என்றும் கூறுவர். இந்த வேயம் குறுக்குக் கழிகளாகவும் வெண்கரும்பு என்னும் மூங்கில் நெடுக்குக் கழிகளாகவும் வீட்டுக் கூரைக்குப் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கும்.

இரண்டையும் தாழைமட்டை நாரால் முடிந்து கட்டியிருப்பார்கள். தருப்பைப் புல் போட்டுக் கூரை வேய்ந்திருப்பர். குறுகிய தாழ்வாரமும் [இறை] அந்த வீட்டுக்கு உண்டு. முற்றங்கள் செப்பனிடப்படாமல் பறிந்து போயிருக்கும். மணல் பரப்பப்பட்ட அந்த முற்றத்தில் புன்னை மரத்தைப் பச்சையாக வெட்டி அதன் காய்கள் தொங்கும்படிப் பந்தல் போட்டிருப்பார்கள். இளையவர்களும் முதியவர்களும் சுற்றத்தாருடன் ஒன்றுகூடிக் குளத்துக்கு மீன் பிடிக்கச் செல்வர். வில்லும் அம்பும் கொண்டு வேட்டையாடி அவர்கள் மீன் பிடிப்பார்கள்.

அம்பின் நுனி புலவு நாற்றம் அடிக்கும். அந்த வில்லம்புகளைப் போலவே குளத்தில் சிவந்த கோடுகளையுடைய கயல் மீன்களும், இளைய இறால் மீன்களும்

குளத்தில் பிறழும். குளங்கள் ஆழமானதால் கருமை நிறத்துடன் காணப்படும். கோடைக்காலம் நீண்டுகொண்டே போனாலும் மீன்கள் தம் குஞ்சு குட்டிகளுடன் எப்போதும் வலைஞர்களுக்கு குறைவின்றித் தம்மை வழங்கிக் கொண்டேயிருக்கும். தோடுகள் நிறைந்த தாமரைப் பூக்கள் வேரோடிக் கிடக்கும் அந்தக் குளத்தின் கரையில் கொடுமுடி வலைஞர்கள் தனித்தனியாக மீன் பிடிக்காமல் ஒன்றாகக் கூடிமீன் பிடிப்பதற்காக காத்திருப்பார்கள். அங்குச் சென்றால் விருந்துணவு பெறலாம்.

வலைஞர் குடியில் பெறும் உணவு (275-282)

அவையா அரிசி அம் களி துழவை[275]

மலர் வாய் பிழாவில் புலர ஆற்றி
பாம்பு உறை புற்றின் குரும்பி ஏய்க்கும்
பூம் புற நல் அடை அளைஇ தேம் பட
எல்லையும் இரவும் இரு முறை கழிப்பி
வல் வாய் சாடியின் வழைச்சு அற விளைந்த[280]

வெம் நீர் அரியல் விரல் அலை நறும் பிழி
தண் மீன் சூட்டொடு தளர்தலும் பெறுகுவிர்[275 - 282]

பொருளுரை:

பொங்கல், அடை, அரியல்கள், மீன்கூட்டு வறுவல் போன்றவை குளக்கரை மீனவர் தரும் விருந்து. அரிசியை சுவைத்து மெல்ல வேண்டிய நிலை இல்லாமல் களி போல் கிண்டப்பட்ட பொங்கல் சோறு கிடைக்கும். மலர்ந்த வாயினைக் கொண்ட பிழா என்னும் வட்டிலில் புலரும்படி ஆற்றிப் படைப்பார்கள். அத்துடன் அடை என்னும் பலகார வகைகளையும் படைப்பார்கள்.

அந்த அடை பாம்பு வாழும் புற்றில் மலர்ந்திருக்கும் கறையான் அடை போல் மொது மொதுவென உப்பியிருக்கும். அடையில் தேன் போன்ற இனிப்புப் பொருள்களை ஊற்றித் தருவார்கள். காலை வேளையிலும் இரவு வரும் வேளையிலும் இரண்டு முறை அந்த விருந்து படைக்கப்படும். அதன்பின் அரியல் பிழியைச் சுடச்சுடத் தருவார்கள்.

விரல் விட்டு நன்றாகக் கலக்கி நாவில் சுடாத பதம் பார்த்துத் தருவார்கள். அரியலானது வலிமையான சாடியில் வழுவழப்பு இல்லாமல் நன்றாக விளையும் வரையில் காய்ச்சப்பட்டது. (இதனை இக்காலத்தில் தரப்படும் சூப் போன்றது

எனலாம்.) இதனைப் பருகும்போது துணை உணவாகக் கொள்வதற்காக வறுவல் மீனை ஆற வைத்துத் தருவார்கள்.

காலையில் நீர்ப்பூக்களைச் சூடிப் போதல் (283-296)

பச்சுள் பெய்த சுவல் பிணி பைம் தோல்
கோள் வல் பாண்மகன் தலை வலித்து யாத்த
நெடும் கழை தூண்டில் நடுங்க நாண் கொளீஇ[285]

கொடு வாய் இரும்பின் மடி தலை புலம்ப
பொதி இரை கதுவிய போழ் வாய் வாளை
நீர் நணி பிரம்பின் நடுங்கு நிழல் வெருஉம்

பொருளுரை:

பாண்மகன் தூண்டில் போட்டு மீன் பிடிப்பான். மீன்தூண்டிலில் மாட்டுவதற்காகத் தரப்படும் இறைச்சி இரையைத் தோல் பையில் போட்டு அதனைத் தோளில் மாட்டிக் கொண்டிருப்பான். நீண்ட மூங்கில் கோலின் நுனித்தலையில் மெல்லிய நரம்பு நூலைக் கட்டி அதன் மற்றொரு நுனியில் இரும்பினாலான தூண்டிலைக் கட்டியிருப்பான் தூண்டிலின் இரும்பு தெரியாதபடி பச்சைக் கறி செருகப் பட்டிருக்கும். வாளைமீன் அந்த இரையைக் கவ்வும்.. எனினும் எப்படியோ தப்பிவிடும். தப்பிய வாளைமீன் பிரம்புப் புதருக்குப் பக்கத்தில் செல்லும்போது வளர்ந்திருக்கும் பிரம்பின் நிழலைப் பார்த்து அதனைத் தூண்டிலின் கோல் என்று எண்ணி நடுங்கும்.

நீத்து உடை நெடும் கயம் தீ பட மலர்ந்த
கடவுள் ஒண் பூ அடைதல் ஒம்பி[290]

உறை கால் மாறிய ஓங்கு உயர் நனம் தலை
அகல் இரு வானத்து குறைவில் ஏய்ப்ப
அரக்கு இதழ் குவளையொடு நீலம் நீடி
முரண் பூ மலிந்த முது நீர் பொய்கை
குறுநர் இட்ட கூம்பு விடு பன் மலர்[295]

பெருநாள் அமையத்து பிணையினிர் கழிமின்[283 - 296]

பொருளுரை:

இத்தகைய தன்மையினைக்கொண்டு அகன்று விரிந்த குளம் ஆழமானது. அக் குளத்தில் தீ எரிவது போலக் கடவுள் ஒண்பூ (செந்தாமரை) மலர்ந்திருக்கும். பிரம்பு

நிழலைக் கண்டு நடுங்கிய வாளைமீன் கடவுள் ஒண்பூவின் பக்கம் செல்லாமல் பாதுகாப்பாக விலகிச் செல்லும். தன் உறைவிடத்தைத் தாமரையின் பக்கம் அமைத்துக் கொள்ளாமல் செங்குவளை பூத்திருக்கும் பகுதியில் அமைத்துக் கொள்ளும்.

அரக்கு நிறம் கொண்ட செங்குவளைப் பூவும் நீலம் என்று சொல்லப்படும் நீலப்பூவும் நீர் மட்டம் வரையில் ஓங்கி உயர்ந்து சிவப்பு, பச்சை (இலை), நீலம் என்றெல்லாம் முரண்பட்ட நிறங்களில் அந்த முதுநீர்ப் பொய்கையில் தழைத்திருக்கும். நாண் இல்லாத குறைவில் (குறைந்திருக்கும் வில்) தான் வானவில். பொய்கையில் பூத்திருக்கும்.

அந்தப் பூக்கள் முழுமையாகத் தோன்றாமல் அறைகுறையாகத் துண்டுபட்டிருக்கும் வானவில் போலத் தோன்றும். பொய்கையைத் தூய்மை செய்வோர் அப் பூக்களைக் களைந்து கரையில் எறிவர். கரையில் கிடக்கும்போதும் அவை மொட்டு விட்டுப் பூக்கும். அவற்றில் கடவுள் புவாகிய தாமரையை விடுத்து ஏனையவற்றை நல்லநாள் பெரியநாள் வரும்போது கண்ணியாகவோ, மாலையாகவோ கட்டி அணிந்து கொண்டு செல்லுங்கள்.

அந்தணரது உறைவிடங்களில் பெறுவன (297-310)

செழும் கன்று யாத்த சிறு தாள் பந்தர்
பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நல் நகர்
மனை உறை கோழியொடு ஞமலி துன்னாது
வளை வாய் கிள்ளை மறை விளி பயிற்றும் . . . [300]

மறை காப்பாளர் உறை பதி சேப்பின்

பொருளுரை:

மறைகாப்பாளர் வாழும் இடங்கள் நோன்பு நோற்கும் படிவ நிலையில் கொணப்படும். பருமன் இல்லாத கால் நட்டுப் பந்தல் போடப்பட்டிருக்கும். அந்தப் பந்தர்க்காலில் பசுவின் கொழுகொழு கன்று கட்டப்பட்டிருக்கும். பந்தலின் கீழே உள்ள தரை பைஞ்சேற்றால் (பசுவின் சாணத்தால்) மெழுகப்பட்டிருக்கும். கோழியோ, நாயோ அங்கு இருக்காது. பந்தலில் உள்ள கூட்டில் வளர்க்கப்படும் வளைந்த வாயினையுடைய கிளிக்கு அவர்கள் தம் மறை மொழிகளைச் சொல்லிப் பயில வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

பெரு நல் வானத்து வட வயின் விளங்கும்
 சிறுமீன் புரையும் கற்பின் நறு நுதல்
 வளை கை மகடுஉ வயின் அறிந்து அட்ட
 சுடர் கடை பறவை பெயர் படு வத்தம்[305]

சேதா நறு மோர் வெண்ணெயின் மாதுளத்து
 உருப்புறு பசும் காய் போழொடு கறி கலந்து
 கஞ்சக நறு முறி அளைஇ பைம் துணர்
 நெடு மர கொக்கின் நறு வடி விதிர்த்த
 தகை மாண் காடியின் வகைபட பெறுகுவீர்[310]

பொருளுரை:

மறைகாப்பாளர் வாழும் இடங்களுக்குச் சென்றால் அவர்களின் மனைவியர் நல்கும் உணவைப் பெறலாம். அகன்ற வானத்தின் வடபால் விளங்கும் சாலிமீன் (அருந்ததி விண்மீன் Polaris) அந்த விண்மீன் போன்று நிலைமாறாத இருப்புத் தன்மையைக் கற்பு எனல் தமிழர் கோட்பாடு. இப்படிக் கற்புக்கடம் பூண்ட அந்தணர் சலைக்கும்போது தம் வளையலணிந்த புறங்கைகளால் நெற்றியில் வடியும் வியர்வையைத் துடைத்துக் கொண்டு சமைப்பார்கள்.

சோற்றுக்கு வத்தல் போட்ட மோர்க்குழம்பு உண்டு. அந்த வத்தல் (வத்தம்) சுடர்க்கடைப் பறவையின் பெயரைக் கொண்டது. (கோழியவரை வத்தல் போலும்) மாதுளையின் பச்சைக் காயைப் பிளந்து வெண்ணெயில் வதக்கிய கறியும் உண்டு. மோரும் வெண்ணெயும் உண்ணத் தருவார்கள். அவை செவ்விய பசு தந்த பாலைக் காய்ச்சிப் பெறப்பட்டவை. வத்தல் குழம்பிலும், கறிகாயிலும் கஞ்சகத்தை (கறி வேப்பிலையைக்) கிள்ளிப் போட்டிருப்பார்கள். மாவடு ஊறுகாயும் உண்டு. (மாமரத்துக்குக் கொக்கு என்னும் பெயரும் உண்டு. வடி என்பது வடுவைக் குறிக்கும். நெடுமரக் கொக்கின் நறுவடி என்பது பாடலில் மாவடுவைக் குறிக்கும்.) (காடி என்பது உப்பிட்டுப் புளித்த ஊறுகாய்.) மறைகாப்பாளர் இல்லங்களுக்குச் சென்றால் வகைபடச் (வக்கணையாகச்) சமைக்கப்பட்ட இவற்றை வகையோடு பெறுவீர்கள்.

நீர்ப்பெயற்று என்னும் ஊரின் சிறப்பு (311-319)

வண்டல் ஆயமொடு உண்துறை தலைஇ
 புனல் ஆடு மகளிர் இட்ட பொலம் குழை
 இரை தேர் மணி சிரல் இரை செத்து எறிந்தென
 புள் ஆர் பெண்ணை புலம்பு மடல் செல்லாது
 கேள்வி அந்தணர் அரும் கடன் இறுத்த[315]

வேள்வி தூணத்து அசைஇ யவனர்
 ஓதிம விளக்கின் உயர் மிசை கொண்ட
 வைகுறு மீனின் பைபய தோன்றும்
 நீர்பெயற்று எல்லை போகி பால் கேழ் . . . [311 - 319]

பொருளுரை:

நீர்ப்பெயற்று என்பது ஓர் ஊர். அவ்வூரிலுள்ள துறையின் புனலில் விளையாடும் மகளிர் விளையாட்டுத் தோழிமாரோடு சேர்ந்து தழுவிக்கொண்டு நீர்த்துறைக்குள்ளே வண்டல் விளையாடி மகிழ்வர். தண்ணீருக்குள் விளையாடும்போது அவர்கள் தங்களது தங்க நகைகளைக் கழற்றிக் கரைகளிலேயே வைத்து விட்டு விளையாடுவர். மணிச்சிரல் என்பது சிச்சிலி என்றும் சொல்லப்படும் அழகிய மீன்கொத்திக் குருவி.

கரையில் தங்க நகைகளைப் பார்த்த மீன்கொத்திக் குருவி தனக்கு நல்ல தங்கமீன் இரை கிட்டியது என்று எண்ணி அதன்மீது பாயும். அவை இரை அன்மையால் மருண்டு போய் பக்கத்தில் பல பறவைகள் இருக்கும் புன்னைமர மடலில்கூட உட்காராமல் நெடுந்தாரம் பறந்து செல்லும். அங்கே ஊர்ப் பகுதியில் அந்தணர்கள் வேள்வித் தூண் நட்பு வேதம் ஓதித் தம் கடமைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பர். அவர்களின் வேதம் எழுதப் படாதது. வழிவழியாகக் காதால் கேட்டு ஓதப்படுவது.

பறந்து சென்ற மீன்கொத்திப் பறவை அவர்கள் நட்பு வேள்வித் தூணின்மேல் சிறிது நேரம் உட்காரும். அது உட்கார்திருப்பதிரூப்பதானது அன்ன-விளக்கு போல் தோன்றும். அன்னப் பறவை பொம்மையை உச்சியில் வைத்துச் செய்த குத்து விளக்கை அக்காலத்தில் யவனர் கொண்டுவந்து தமிழ்நாட்டில் வாணிகம் செய்தனர். வேள்வித் தூணின்மேல் மீன்கொத்திப் பறவை அமர்ந்திருப்பது யவனர் தந்த ஓதிம (அன்ன) விளக்கைப் போலத் தோன்றும். அந்தணர் மிகுதியாக வாழ்ந்த அந்த நீர்ப்பெயற்று ஊரைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டும். கடல்மல்லை என்று போற்றப்படும் மாமல்லபுரம் நீர்ப்பெயற்று என்னும் பெயருடன் விளங்கியது. நளியிரு முந்நீர் நாவாய் ஓட்டி என்னும் போது முந்நீர் என்னும் தொடரிலுள்ள 'நீர்' என்பது கடலை உணர்த்துகிறது. நீர் = கடல். நீர்ப்பெயற்று = கடல்மல்லை நீரின் பெயரைக் கொண்ட பட்டினத்தைப் புலவர் நீர்ப்பெயற்று என்று குறிப்பிடுகிறார். இது எயிற் பட்டினத்தைச் சிறுபாணாற்றுப்படை மதிலொடு பெயரிய...பட்டினம் என்று குறிப்பிடுவது போன்றது.

திமிலர் முதலியோர் உறையும் பட்டினம் (320-336)

வால் உளை புரவியொடு வட வளம் தருஉ[320]

நாவாய் சூழ்ந்த நளி நீர் படப்பை

மாடம் ஓங்கிய மணல் மலி மறுகின்

பரதர் மலிந்த பல் வேறு தெருவின்

சிலதர் காக்கும் சேண் உயர் வரைப்பின்

நெல் உழு பகட்டொடு கறவை துன்னா[325]

மேழக தகரோடு எகினம் கொட்கும்

பொருளுரை:

நீர்ப்பெயற்று என்னும் துறைமுகத்தில் நாவாய்க் கப்பல்கள் சூழ்ந்திருந்தன. வெள்ளைக் குதிரைகள் அதில் வந்து இறங்கின. அத்துடன் வடநாட்டுச் செல்வ வளங்களும் வந்திறங்கின. அது நீர் வளம் மிக்க ஊர். அங்கே மாட மாளிகைகள் ஓங்கிய மணல் பரந்த குறுந்தெருக்கள். (பரதர் எனப்படுவோர் கப்பல் வாணிகர்) அவர்கள் வாழ்ந்த பெருந்தெருக்களில் வானளாவிய பெரும்பெரும் மாளிகைகள். அப்பகுதியில் சிலதர் என்னும் வில்லேந்திய அரசுக் காவலர்கள் காவல்பணியை மேற்கொண்டிருந்தனர். அங்கே வயலை உழுத கறவை காடுகளோ பால்மாடுகளோ இல்லை. மாறாக, சண்டையிடும் செம்மறியாட்டுக் கடாக்களும், சேவல்களும் ஏவிவிடப்பட்டுச் சுழன்று விளையாடிக் கொண்டிருந்தன. அவற்றைப் பரதர் வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

கூழ் உடை நல் இல் கொடும் பூண் மகளிர்

கொன்றை மென் சினை பனி தவழ்பவை போல்

பைம் காழ் அல்குல் நுண் துகில் நுடங்க

மால் வரை சிலம்பில் மகிழ் சிறந்து ஆலும்[330]

பீலி மஞ்சையின் இயலி கால

தமனிய பொன் சிலம்பு ஒலிப்ப உயர் நிலை

வான் தோய் மாடத்து வரி பந்து அசைஇ

கை புனை குறும் தொடி தத்த பைபய

முத்த வார் மணல் பொன் கழங்கு ஆடும்[335]

பட்டின மருங்கின் அசையின் முட்டு இல்[320 - 336]

பொருளுரை:

செல்வ வளம் கொழிக்கும் அங்குள்ள வானளாவிய, ஓங்கி உயர்ந்த மாடங்களில் மகளிர் வரிப்பந்து விளையாடுவர். அந்த மகளிர் இடுப்பில் மென்மையான ஆடைகளின் மேல் முத்தாரங்களைக் கோத்து அணிந்திருப்பர். கையிலே பூண் வளையலும், காலிலே தங்கச் சிலம்பும் கொண்ட அவர்கள் பொன்னணிகள் ஒலிப்ப அவர்கள் பந்தாடும்போது மலைக்காடுகளில் மகிழ்ச்சி பொங்க மயில்கள் ஆடுவது போல இருக்கும்.

கொன்றைப் பூக்கள் பனியில் தவழ்ந்து ஆடுவது போலவும் இருக்கும். மாடங்களில் ஓடியாடிக் கையால் தட்டி விளையாடுவது வரிப்பந்து. மணல் வெளியில் விளையாடுவது பொற்கழங்கு. முத்துக்கள் கிடக்கும் மணலில் பொன்னால் செய்த கழங்குகளைத் தூக்கிப் போட்டு விளையாடும்போது அவர்களது கைகளில் உள்ள வளையல்கள் தத்தித் தத்தி ஆடும். பந்து விளையாட்டில் சலிப்பு தோன்றும் போது கழங்கு விளையாடினர் போலும். பட்டினப் பகுதியில் ஆண்கள் கண்டு மகிழும் ஆட்டுச் சண்டை, கோழிச் சண்டை ஆகியவற்றையும், மகளிர் விளையாடும் பந்து, கழங்கு ஆட்டங்களையும் ஆசையோடு பார்த்து மகிழலாம். பசிக்கும்போது உணவை நாடிச் செல்லலாம்.

பட்டினத்து மக்களின் உபசரிப்பு (337-345)

பைம் கொடி நுடங்கும் பலர் புகு வாயில்
செம் பூ தூய செதுக்கு உடை முன்றில்
கள் அடு மகளிர் வள்ளம் நுடக்கிய
வார்ந்து உகு சில் நீர் வழிந்த குழம்பின்[340]

ஈர் சேறு ஆடிய இரும் பல் குட்டி
பல் மயிர் பிணவொடு பாயம் போகாது
நெல்மா வல்சி தீற்றி பல் நாள்
குழி நிறுத்து ஓம்பிய குறும் தாள் ஏற்றை
கொழு நிண தடியொடு கூர் நறா பெறுகுவிர்[337 - 345]

பொருளுரை:

பரதர் அன்னக்கொடி கட்டி உணவு படைப்பார்கள். உணவு படைக்கும் இடம் பலர் புகு வாயிலைக் கொண்டது. அது செம்மண்ணால் மெழுகப் பட்டிருக்கும். (இக்காலத்தில் சிவப்புக் கம்பள வரவேற்பு தரப்படுவது போல) அன்று அங்கே சிவப்புப் பூக்களை முற்றத்தில் விரித்துப் பரப்பி விருந்தினரை வரவேற்பர். மகளிர் கள் காய்ச்சுவர் அதனை வள்ளத்தில் தருவார்கள். வழிய வழிய ஊற்றி அவர்கள்

கள்ளைத் தருவர். அப்போது வழிந்து உகும் கள் நிலத்தைக் குழம்பாக்கிச் சேறாக்கும். அந்தச் சேற்றில் பன்றிக் குட்டிகள் தம் தாயோடு புரளும். பாயம் என்பது

பன்றிகளுக்கு அதனை வளர்ப்போர் வார்க்கும் கஞ்சி. இங்குக் கள்ளுச் சேற்றில் புரளும் பன்றிகள் தமக்கு வார்க்கும் கஞ்சியை நாடிச் செல்வதில்லை அன்னக்கொடி கட்டி உணவளிக்கும் இடத்தில் பாயும் கஞ்சியைப் பருகிவிட்டுப் பல நாள் அந்தக் குழிகளிலேயே ஆண்-பன்றியையும் பெண்-பன்றியும் சேர்த்துகொண்டு தங்கி விடும். அங்குச் சென்றால் பன்றிக் கறியுடன் நறாக் கள்ளும் பெறலாம்.

ஓடும் கலங்களை அழைக்கும் கடற்கரைத் துறை (346-351)
வானம் ஊன்றிய மதலை போல
ஏணி சாத்திய ஏற்ற அரும் சென்னி
விண் பொர நிவந்த வேயா மாடத்து
இரவில் மாட்டிய இலங்கு சுடர் ஞெகிழி
உரவு நீர் அழுவத்து ஓடு கலம் கரையும்[350]

துறை பிறக்கு ஒழிய போகி கறை அடி[346 - 351]

பொருளுரை:

விண்ணைத் தொடுவது போல உயர்ந்தோங்கிய மாடத்தின் மேலுள்ள திறந்த வெளியில், வானளாவ ஊன்றிய தூண் போல, ஏணி சாத்தி ஏறமுடியாத உயரத்தில், நடப்பட்டிருக்கும் கம்பத்தில் சுடர் விட்டு எரியும் ஞெகிழியைக் (பந்தத்தைக்) கட்டியிருப்பர். அது கடலில் செல்லும் பெரிய கப்பல்களை (கலம்) இட அடையாளம் காட்டி அழைக்கும்.

தோப்புக் குடிகளில் நிகழும் உபசாரம் (352-362)

குன்று உறழ் யானை மருங்குல் ஏய்க்கும்
வண் தோட்டு தெங்கின் வாடு மடல் வேய்ந்த
மஞ்சள் முன்றில் மணம் நாறு படப்பை
தண்டலை உழவர் தனி மனை சேப்பின்[355]

பொருளுரை:

கலங்கரை விளக்குப் பகுதியைத் தாண்டிச் சென்றால் மஞ்சள் விளையும் படப்பைப் பகுதியில் தண்டலை உழவர்களின் தனி மனைகளை அடையலாம். அந்தத் தனிமனை குன்றுபோல் உயர்ந்திருக்கும். யானைக்கால் போல் நான்கு கால்

நட்டு அதன் பரண்மீது கட்டப்பட்டிருக்கும். அது தென்னங் கீற்றுகளால் வேயப்பட்டிருக்கும். அங்கு சென்றால் விருந்துணவு பெறலாம்.

தாழ் கோள் பலவின் சூழ் சுளை பெரும் பழம்
வீழ் இல் தாழை குழவி தீம் நீர்
கவை முலை இரும் பிடி கவுள் மருப்பு ஏய்க்கும்
குலை முதிர் வாழை கூனி வெண் பழம்
திரள் அரை பெண்ணை நூங்கொடு பிறவும்[360]

தீம் பல் தாரம் முனையின் சேம்பின்
முளை புற முதிர் கிழங்கு ஆர்குவீர் பகல் பெயல்[352 - 362]

பொருளுரை:

தண்டலை உழவர் விருந்தில் பலாச்சுளை, பதநீர், இளநீர், மரத்திலேயே பழுத்த வாழைப்பழம், பனை நுங்கு, முதிர்ந்த சேப்பங் கிழங்கு அவியல் முதலானவை படைக்கப் படும். பலாப்பழம் தாழ்ந்த வேரில் பழுத்தது. விழுதில்லாத தாழை என்பது தென்னை மரத்தையும், பனை மரத்தையும் குறிக்கும். இந்தத் தாழையின் இளங் குருத்துகளைச் சீவிப் பெற்ற வடிநீர் பருகலாம். குலையிலேயே முதிர்ந்து கனிந்து தொங்கும் வாழைப்பழம் தரப்படும். உரித்தால் வெள்ளையாக இருப்பதால் வாழைப்பழத்தை வெண்பழம் என்று பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

இது இரண்டு முலைக்காம்புகள் கொண்ட பெண்யானையின் தந்தம் போல் இருக்கும். அடி பருத்து ஓங்கியுள்ள பனைமரத்தின் நுங்கும் வெண்பழம் போன்றது. இவற்றை உண்டு சலிக்கும் போது நல்லுணவு (நெல்லஞ்சோறு) பெறலாம். அந்தச் சோற்றுக்குச் சேப்பங் கிழங்குக் குழம்பு. இப்படி வயிறார உண்பீர்கள்.

ஒதுக்குப் புற நாடுகளின் வளம் (363-371)

மழை வீழ்ந்து அன்ன மா தாள் கமுகின்
புடை சூழ் தெங்கின் மு புடை திரள் காய்
ஆறு செல் வம்பலர் காய் பசி தீர்[365]

சோறு அடு குழிசி இளக விழுஉம்
வீயா யாணர் வளம் கெழு பாக்கத்து

பொருளுரை:

பாக்குத் தோட்டமும், தென்னந் தோப்பும் சூழ்ந்த பாக்கத்தை அடையலாம். பாக்கு மரங்கள் அடியில் பருத்திருக்கும். மழை மேகங்கள் போல ஓங்கி

உயர்ந்திருக்கும். அந்தத் தோப்புகளைச் சூழ்ந்து தென்னந் தோப்பு. அதன் தேங்காயில் மூன்று கண். அக்காய் சோறாக்கும் பானைக்குப் பக்கத்தில் விழும். தேங்காய் போட்டுச் சமைத்தால் சோறு இளகி வருமாம். அந்த வழியாகச் செல்லும் புதியவர்கள் தேங்காயும் தின்னலாம் தேங்காய்ச் சோறும் பெறலாம். பருவ காலம் என்று இல்லாமல் ஆண்டு முழுவதும் பெறப்படுவதால் தென்னையை வீயா யாணர் (அழியாத வருவாய்) என்பர்.

பல் மரம் நீள் இடை போகி நல் நகர்
விண் தோய் மாடத்து விளங்கு சுவர் உடுத்த
வாடா வள்ளியின் வளம் பல தருஉம்[370]

நாடு பல கழிந்த பின்றை நீடு குலை[363 - 371]

பொருளுரை:

வள்ளிக் கொடி வாடக் கூடியது. வாடா வள்ளி என்பது கற்பகக் கொடி. கற்பக மரம் போல் கற்பகக் கொடியும் கற்பனை. பொன்னால் செய்யப்பட்ட கற்பகப் பூவை மகளிர் தலையில் அணிந்து கொள்வது வழக்கம். அறுகம்புல்லை வாடாவள்ளி என்றனரோ எனவும் எண்ணத் தூண்டுகிறது. இந்த வாடா வள்ளி போல் வளம் தரும் பல நாடுகளைத் தாண்டிச் செல்ல வேண்டும்.

திருவெஃகாவின் சிறப்பும் திருமால் வழிபாடும் (372-392)

காந்தள் அம் சிலம்பில் களிறு படிந்து ஆங்கு
பாம்பு அணை பள்ளி அமர்ந்தோன் ஆங்கண்
வெயில் நுழைபு அறியா குயில் நுழை பொதும்பர்

பொருளுரை:

பொதும்பர் என்னும் அடர்காடுகள் வழியாகச் செல்ல வேண்டும். குயின் என்பது மேகம். குயின் நுழைந்து செல்ல வேண்டிய அளவுக்கு அந்த அடர்காட்டுப் பொதும்பரில் மரங்கள் ஓங்கி உயர்ந்திருக்கும். வெயில்கூட நுழைய முடியாது. பொதும்பர் மலைப்பகுதியில் இருந்தால் அதனைச் சிலம்பு என்பர். காரணம் மலை எதிரொலிக்கும். காந்தள் பூத்திருக்கும் சிலம்பில் களிறு படிந்திருப்பது போல் பாம்பணையில் திருமால் பள்ளி கொண்டிருப்பான். அவனைத் தொழுது கொண்டே மேலும் செல்லலாம். (இப்போதுள்ள சின்ன காஞ்சி வரதராசப் பெருமாள்) காந்தள் மலர் படம் விரித்திருக்கும் நாகத்துக்கும், களிறு கரியநிறத் திருமாலுக்கும் உவமை.

குறும் கால் காஞ்சி சுற்றிய நெடும் கொடி[375]

பாசிலை குருகின் புன் புற வரி பு
கார் அகல் கூவியர் பாகொடு பிடித்த
இழை தூழ வட்டம் பால் கலந்தவை போல்
நிழல் தாழ் வார் மணல் நீர் முகத்து உறைப்ப
புனல் கால்கழீஇய பொழில்தொறும் திரள் கால்[380]

சோலை கமுகின் தூல் வயிற்று அன்ன
நீல பை குடம் தொலைச்சி நாளும்
பெரு மகிழ் இருக்கை மரீஇ சிறு கோட்டு

பொருளுரை:

பருத்த அடிமரத்தைக் கொண்டது காஞ்சிமரம். பச்சையான இலைகளையுடைய குருகுக் கொடி அம்மரத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு படரும். பூத்திருக்கும் அப்பூவிதழின் அடிப்பகுதியில் வரிகள் காணப்படும். (மாதவிக் கொடியொடு குருகுக்கொடி ஒப்புமை உடையது) (குருகுக்கொடி காஞ்சி மரத்தைச் சுற்றிக் கொண்டிருப்பது போல் கையைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் வளையலும் குருகு எனப்பட்டது) குருகு சுற்றிய காஞ்சியின் நிழலானது மணலில் தேங்கியிருக்கும் நீரில் விழும்.

அந்த நிழலினைப் போலக் கூவியர் சுடும் வட்டம் (அப்பம்) இருக்கும். சுட்ட வட்ட-அப்பத்தை அவர்கள் பாலில் கலந்து தருவார்கள். காரகல் என்னும் கருமையான வடையைச் சட்டியில் திரியிழையாகச் சுற்றி வட்டம் சுடுவார்கள். (இக்காலத்து ஜாங்கிரி போன்றது அக்காலத்து வட்டம் என்னும் பண்ணியம்.) காஞ்சி மகிழ்ச்சிப் பூங்காவில் இப்பண்ணியம் (பலகாரம்) பெறலாம்.

பொழில்களில் புனல் பாய்ந்து மரத்தின் கால்களைக் கழுவிச் செல்லும். பொழிலில் வைத்திருக்கும் நீலப் பைங்குடங்கள் பாக்கு மரத்தின் பாளை கருவுற்றிருப்பது போல் இருக்கும். நீலம் என்னும் கள் வகையைக் கொண்டிருப்பது நீலப் பைங்குடம். இந்தக் குடத்தைத் தொலைச்சலாம், அதாவது முற்றிலுமாகப் பருகலாம். இந்தப் பகுதியைப் பெருமகிழ் இருக்கை என்பர். (பெருமகிழ்ச்சி தரும் இருப்பிடம்) இந்த இருப்பிடங்களை மருவிக் கொண்டு (பயன்படுத்திக் கொண்டு) செல்லலாம்.

குழவி திங்கள் கோள் நேர்ந்து ஆங்கு
சுறவு வாய் அமைத்த சுரும்பு தூழ் சுடர் நுதல்[385]

நறவு பெயர்த்து அமர்த்த நல் எழில் மழை கண்
மடவரல் மகளிரொடு பகல் விளையாடி

பொருளுரை:

மடவரல் என்போர் மடப்பத் தன்மை கொண்ட பருவம் எய்தாத இளம்பெண்கள். அவர்கள் இளநிலாவின் கோண் வளைவைப் போன்ற நெற்றியைக் கொண்டவர்கள். சுறவு என்னும் கரும்பாம்பின் வாயிலிருந்து வெளிவருவது போல் கூந்தலில் வண்டு மொய்க்க மலரும் நெற்றியைக் கொண்டவர்கள். நாவுக்கு இன்பம் தரும் நறவு என்னும் தேனைப் பிழிந்து வைத்தாற் போன்று கண்ணுக்கு இன்பம் தரும் கட்டழகு எழிலாக வாய்க்கப் பெற்றவர்கள். மழை போன்ற அவர்களது ஈரக் கண்களில் மடப்பத் தன்மை காணப்படும். பகலெல்லாம் இவர்களோடு விளையாடிக்கொண்டே செல்லலாம்.

பெறற்கு அரும் தொல் சீர் துறக்கம் ஏய்க்கும்
பொய்யா மரபின் பூ மலி பெரும் துறை
செவ்வி கொள்பவரோடு அசைஇ அ வயின்[390]

அரும் திறல் கடவுள் வாழ்த்தி சிறிது நும்
கரும் கோட்டு இன் இயம் இயக்கினிர் கழிமின்[372 - 392]

பொருளுரை:

வேனில் விழாதான் பூமலி பெருந்துறைச் செவ்வி என்று போற்றப்படுகிறது. (சிலப்பதிகாரம் போற்றும் இந்திர விழா போன்றது காஞ்சியில் நடைபெற்ற திருமாலின் திருவிழா) துறக்கம் என்னும் சுவர்க்கம் பழமைச் சிறப்பினை உடையது. அதனைப் பெறுவதென்பது இயலாத ஒன்று. துறக்கம் என்பது பொய்மை. (காஞ்சி வேனில் விழா பெற்று மகிழக்கூடிய துறக்கம்.) உண்மையில் பொய்யாத மரபினைக் கொண்டு மண்ணுலகில் இருக்கும் துறக்கந்தான் வேனில் காலமும் அதில் கொண்டாடப்படும் விழாவும். காஞ்சியில் இந்த விழா நடைபெறும். இந்த விழாவைக் கொண்டாடுபவர்களோடு சேர்ந்து நீங்களும் கொண்டாடிக்கொண்டு அங்குச் சிலநாள் தங்குங்கள். அக்காலத்தில் கடவுளை (இந்திரன், காமன்) வாழ்த்திப் பாடுங்கள். உங்களிடம் உள்ள கருங்கோட்டு இனிய யாழை மீட்டிக் கொண்டே பாடுங்கள். இனிய இசைக் கருவிகளையம் சேர்த்து இசைத்துக்கொண்டே பாடுங்கள். பின் உங்களின் குறியிடம் நோக்கி வழிமேற் செல்லுங்கள்.

கச்சி மூதூரின் சிறப்பு (393-411)

காமோர் இகழ் பதம் நோக்கி கீழ்
நெடும் கை யானை நெய் மிதி கவளம்
கடும் தூல் மந்தி கவரும் காவில் . . . [395]

களிறு கதன் அடக்கிய வெளிறு இல் கந்தின்

பொருளுரை:

இளந்திரையன் ஊர் கச்சி. அம் மாநகரத் தெருக்களில் யானைகள் கட்டப்பட்டிருக்கும். காடுகளில் யானைகளைக் குழியில் விழச்செய்து பழக்கிக்கொண்டிருப்பர். காமோர் என்போர் யானைப் பாகர். அவர்கள் சோற்றில் நெய் ஊற்றிப் பிணைந்து கவளமாக்கிப் பழக்கி வைத்திருக்கும் யானைக்கு ஊட்டுவர். இவர்கள் சோர்ந்திருக்கும் காலம் பாரத்து கருவுற்றிருக்கும் மந்தி நெய்மிதி கவளத்தைக் கவர்ந்து சென்று உண்ணும்.

வெளிறு என்பது யானை கட்டிவைக்கும் இடம். கந்து என்பது பற்றுக்கோடு இங்கு யானையைக் கட்டி வைக்கும் தூண். வெளிறு இல்லாத கந்து என்பது, வைரம் பாயாத இளங் குச்சிகளால் மூடி, யானையை விழச் செய்யாத பற்றுக்கோடு உள்ள இடம். வேறு சில காமோர் வெளிறு இல்லாத கந்தினைப் பயன்படுத்திக் காட்டிலுள்ள யானையைக் குழியில் விழச்செய்து அதன் சினத்தை அடக்கிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

திண் தேர் குழித்த குண்டு நெடும் தெருவில்
படை தொலைபு அறியா மைந்து மலி பெரும் புகழ்
கடை கால்யாத்த பல் குடி கெழீஇ
கொடையும் கோளும் வழங்குநர் தடுத்த . . . [400]
அடையா வாயில் மிளை தூழ் படப்பை

பொருளுரை:

கொடுக்கலும் வாங்கலுமாகப் பரபரப்பாக உள்ள தெருக்களில் நடந்து செல்வதுகூட எளிதாக இருக்காது. திண்மையான தேர் சென்றதால் நீண்ட தெருக்கள் குண்டும் குழியுமாக இருக்கும். அத்தெருக்களில் படை வீரர்களின் குடும்பங்கள் வாழும். அக்குடியினர் வலிமையால் புகழ் பெற்றவர்கள். வெளியிடங்களில் படைக்கருவிகளும் கையுமாகத் திரிவர். அவர்கள் அந்த வீரப் புகழைக் கடைக்காலிலே கட்டித் தூக்கி எறிந்து விட்டு வழியில் செல்வோரைத் தடுத்து பிடித்து வந்து கொடை வழங்குவதில் ஆர்வம் காட்டுவர். (கடைக்கால் = தண்ணீர்

பாயும் கடைமடை) திரையன் அரண்மனையின் வாயில் கதவம் எப்போதும் அடைக்கப் படாமல் திறந்தே இருக்கும். . காவல் புரிவோரும் தம் வீரத்தை வெளிப்படுத்தாமல் வழிப் போக்கர்களைத் தடுத்து அரசனிடம் கொடை பெறச் செய்வதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பர்.

நீல் நிற உருவின் நெடியோன் கொப்பூழ்
நான்முக ஒருவர் பயந்த பல் இதழ்
தாமரை பொகுட்டின் காண்வர தோன்றி

பொருளுரை:

காஞ்சிமா நகரமானது நீலநிற உருவம் கொண்ட திருமால் படுத்திருப்பது போலவும், திரையனின் அரண்மனையானது திருமாலின் கொப்பூழில் தோன்றிய நான்முகன் அமர்ந்திருக்கும் தாமரையின் பொகுட்டு போலவும் அமைந்திருக்கும். காஞ்சிமா நகரம் தாமரை என்றால் அரசன் திரையனின் அரண்மனை அதன் பொகுட்டு. தாமரைப் பூவில் உள்ள நடுமேடு (அரசன் பிரமன் போன்றவன்)

சுடுமண் ஓங்கிய நெடு நகர் வரைப்பின்[405]

இழுமென் புள்ளின் ஈண்டு கிளை தொழுதி
கொழு மென் சினைய கோளியுள்ளும்
பழம் மீக்கூறும் பலாஅ போல
புலவு கடல் உடுத்த வானம் சூடிய
மலர் தலை உலகத்துள்ளும் பலர் தொழ[410]

விழவு மேம்பட்ட பழ விறல் மூதூர்[393 - 411]

பொருளுரை:

காஞ்சிமாநகரம் எப்போதும் விழாக் கொலமாக இருக்கும். காஞ்சிமா நகரத்தின் வீடுகள் சுட்ட செங்கற்களால் கட்டப்பட்டிருந்தன. கிளையில் பழுக்கும் பழங்கள் பலவற்றுள்ளும் பலா சிறந்தது. அதில் ஈ மொய்க்கும். இழுமென் புள் என்பது ஈ. உலகம் புலவு நாற்றம் அடிக்கும் கடலை ஆடையாக உடுத்திக் கொண்டுள்ளது. வானத்தை முடியாகச் சூடிக்கொண்டுள்ளது. பலாப்பழத்தின் சுளைகளில் பழம் தின்னும் கொசு-ஈக்கள் மொய்ப்பது போல உலகின் பல்வேறு

திசைகளிலுள்ள மக்கள் விழாக் காலத்தில் காஞ்சிமா நகருக்கு வந்து தொழுவர்.
விழாக் கொண்டாடுவதில் பழம் பெருமை கொண்டது காஞ்சிமாநகரம்.

இளந்திரையனின் போர் வெற்றி (412-420)

அம் வாய் வளர் பிறை சூடி செ வாய்
அந்தி வானத்து ஆடு மழை கடுப்ப
வெண் கோட்டு இரும் பிணம் குருதி ஈர்ப்ப
ஈரைம்பதினமரும் பொருது களத்து அவிய[415]

பேர் அமர் கடந்த கொடுஞ்சி நெடும் தேர்
ஆரா செருவின் ஐவர் போல
அடங்கா தானையோடு உடன்று மேல்வந்த
ஒன்னா தெவ்வர் உலைவு இடத்து ஆர்த்து
கச்சியோனே கை வண் தோன்றல்[412 - 420]

பொருளுரை:

காஞ்சி அரசன் இளந்திரையன் கொடையையே கைக்கு வளமாகப் பெற்றுத் தோன்றியவன். நூற்றுவரை வென்ற ஐவர் போல பல போர்களில் வெற்றி கண்டவன். (பிறவிக் கொடையாளி) (வலிமையா, வளமா?) கையின் வலிமையை விடக் கையின் வளமே (கொடையே) மேலானது. போர்களத்தில், வெட்டப்பட்ட யானையின் வெண்ணிறத் தந்தத்தைச் சிவந்த குருதி-வெள்ளம் ஈர்த்துச் செல்லும் காட்சியானது வெயில் மறையும் மாலைக் காலத்தில் மழைமேகம் வெண்ணிறப் பிறை நிலாவைச் சூடிச் சிவந்து காணப்படுவது போல் இருக்கும். பிறை சூடிய சிவபெருமான் போல - நினைவோட்டம் தன் பகைவர்களைப் போர்க்களத்தில் மாயச் செய்த இளந்திரையன், நூற்றுவரைப் போர்க்களத்தில் மாயச் செய்த ஐவர் போரிடத் தேரில் சென்றது போலச் சென்று, வெற்றி ஆரவாரத்தோடு, தேரில் திரும்பி வந்த வள்ளல் ஆவான்.

அரசனது முற்றச் சிறப்பு (421-435)

நச்சி சென்றோர்க்கு ஏமம் ஆகிய
அளியும் தெறலும் எளிய ஆகலின்
மலைந்தோர் தேளம் மன்றம் பாழ்பட
நயந்தோர் தேளம் நன் பொன் பூப்ப
நட்பு கொளல் வேண்டி நயந்திசினோரும்[425]

துப்பு கொளல் வேண்டிய துணையிலோரும்
கல் வீழ் அருவி கடல் படர்ந்து ஆங்கு
பல் வேறு வகையின் பணிந்த மன்னர்

பொருளுரை:

திரையனை விரும்பி அவனிடம் செல்பவர்களுக்கு அவன் பாதுகாவலாக விளங்குவான். நண்பர்கள் விரும்பியதை அவன் மழைபோல் அள்ளித் தருவான். பகைவர்களை அவன் தீயைப்போல் சுட்டெரிப்பான். அவனை எதிர்த்துப் போரிட்டவர்களின் நிலம் பாழாகும். அவனை நயந்து வாழ்வோரின் நிலம் பொன் கொழித்துப் பூக்கும். மலையிலிருந்து இறங்கும் அருவி கடலை நோக்கிச் செல்வது போல், அரசர்களும் மக்களும் அவனது நட்பைப் பெறுவதற்காக அவனைச் சூழ்ந்து வந்து கொண்டேயிருப்பர். துணை இல்லாதவர்கள் அவனது துணை-வலிமையைப் பெறுவதற்காக அவனைச் சூழ்ந்து வந்து கொண்டேயிருப்பர். அவனைச் சுற்றிப் படர்ந்து கொண்டேயிருப்பர். பணிந்து கொண்டேயிருப்பர்.

இமையவர் உறையும் சிமைய செவரை
வெண் திரை கிழித்த விளங்கு சுடர் நெடும் கோட்டு . . . [430]

பொன் கொழித்து இழிதரும் போக்கு அரும் கங்கை
பெரு நீர் போகும் இரியல் மாக்கள்
ஒரு மர பாணியில் தூங்கி ஆங்கு
தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழீஇ
செவ்வி பார்க்கும் செழு நகர் முற்றத்து . . . [421 - 435]

பொருளுரை:

இமையோர் உறையும் சிமையம் ஆகையால் இமையம். (ஹிமம் = பனி - வடமொழி), இமயமலை = பனிமலை, அந்தச் சிறந்த இமையமலையின் வெள்ளைத் திரையைக் கிழித்துக் கொண்டு கங்கையாறு இறங்கிக் கொண்டிருக்கும். அது அந்த மலையில் விளங்கும் சுடர் போல் கங்கை இறங்கும். தன் பொலிவைக் காட்டிக் கொண்டு இறங்கும். கங்கையைச் படகின் துணை இல்லாமல் கடந்து செல்ல இயலாதாகையால் அது போக்கருங் கங்கை. கங்கையாற்றில் படகில் செல்வதற்குப் படகுக்காகக் கரையில் காத்திருக்கும் மக்களைப் போல இளந்திரையனின் முகப்பார்வை கிட்டாதா என்று அவனைப் பணியும் மன்னர்கள் காத்துக் கிடப்பார்கள். மதிப்பில் தொய்வு இல்லாத பெருஞ் செல்வத்துடன் வந்து நெருங்கி நின்று காத்துக் கிடப்பர்.

இளந்திரையன் மந்திரச் சுற்றத்தொடு அரசு வீற்றிருக்கும் காட்சி (436-447)

பெரும் கை யானை கொடும் தொடி படுக்கும்
கரும் கை கொல்லன் இரும்பு விசைத்து எறிந்த
கூட திண் இசை வெரீஇ மாடத்து
இறை உறை புறவின் செம் கால் சேவல்
இன் துயில் இரியும் பொன் துஞ்சு வியல் நகர் . . . [440]

பொருளுரை:

அரசன் இளந்திரையனின் அரண்மனை ஓங்கி உயர்ந்த மாடங்களைக் கொண்டது. அதில் புறாக்கள் வாழும். அவற்றில் ஆண்-புறாக்களின் கால்கள் சிவப்புநிறம் கொண்டவை. கொல்லர் போர்-யானைகளின் தந்தங்களுக்கு காப்பு வளையல்கள் செய்வார்கள். அதற்காக அவர்கள் உலைக்கூடத்தில் இரும்பைத் தட்டும் ஓசையைக் கேட்டு அஞ்சி வெருவி அங்குள்ள மாடப் புறாக்களின் சேவல்கள் அங்குமிங்கும் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். அரண்மனையில் செல்வம் பயன்படுத்த முடியாமல் தூங்கும்.

குண கடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பண்
பகல் செய் மண்டிலம் பாரித்து ஆங்கு
முறை வேண்டுநர்க்கும் குறை வேண்டுநர்க்கும்
வேண்டுபவேண்டுப வேண்டினர்க்கு அருளி
இடை தெரிந்து உணரும் இருள் தீர் காட்சி . . . [445]

கொடை கடன் இறுத்த கூம்பா உள்ளத்து
உரும்பு இல் சுற்றமோடு இருந்தோன் குறுகி . . . [436 - 447]

பொருளுரை:

உரும்பில் சுற்றம் என்பது அரசனின் உரிமைச் சுற்றம். ஆட்சி உரிமை பெற்ற அலுவலர்களும் இதனுள் அடங்குவர். அவனைப் போலவே அவனது இந்த உரும்பில் சுற்றத்தாரும் கூம்பாமல் மலர்ந்திருக்கும் உள்ளம் படைத்தவர். கொடை வழங்குதலையும் தமது அன்றாடக் கடமையாகக் கொண்டு செயல்படுபவர்கள்.

அரசன் இளந்திரையன் முறை (நீதி) வேண்டுவர்களுக்கு முறை வழங்குவான். கீழைக் கடலில் தோன்றி வெளிச்சம் தரும் பகலவன் போல நீதி வழங்குவான். தனக்கு இன்ன குறை உள்ளது, அதனைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று வேண்டி வந்தவர்களுக்கு அவர்களின் குறையைத் தீர்த்து வைப்பான். மற்றும், யார் எதை வேண்டுகிறார்களோ அவர்களுக்கு அதனை அருளி உதவுவான். உரும்பில் சுற்றத்தோடு காட்சி தரும் அவனிடம் நீங்கள் செல்ல வேண்டும்.

பாணன் அரசனைப் போற்றிய வகை (448-464)

பொறி வரி புகர்முகம் தாக்கிய வயமான்
கொடுவரி குருளை கொள வேட்டு ஆங்கு
புலவர் பூண் கடன் ஆற்றி பகைவர் . . . [450]

கடி மதில் எறிந்து குடுமி கொள்ளும்
வென்றி அல்லது வினை உடம்படினும்
ஒன்றல் செல்லா உரவு வாள் தட கை
கொண்டி உண்டி தொண்டையோர் மருக
மள்ளர் மள்ள மறவர் மறவ . . . [455]

செல்வர் செல்வ செரு மேம்படுந்
வெண் திரை பரப்பின் கடும் சூர் கொன்ற
பைம் பூண் சேஎய் பயந்த மா மோட்டு
துணங்கை அம் செல்விக்கு அணங்கு நொடித்து ஆங்கு
தண்டா ஈகை நின் பெரும் பெயர் ஏத்தி . . . [460]

வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிது என
இடன் உடை பேரியாழ் முறையுளி கழிப்பி
கடன் அறி மரபின் கைதொழுஉ பழிச்சி
நின் நிலை தெரியா அளவை அ நிலை . . . [448 - 464]

பொருளுரை:

உரும்பில் சுற்றத்தோடு காட்சி தரும் அவனிடம் நீங்கள் சென்று அவனை வாழ்த்த வேண்டும். இப்படி யெல்லாம் சொல்லி அவனை வாழ்த்தலாம். பொறிவரிப் புகர்முகம் = புள்ளிகளையும் கோடுகளையும் முகத்தில் கொண்ட யானை, வயமான் = சிங்கம். கொடுவரிக் குறளை = வளைந்த கோடுகளையுடைய புலியின் குட்டி. யானை சிங்கத்தைத் தாக்கியது. தாக்கப்பட்ட சிங்கம் புலிக்குட்டிகளைத் தாக்க விரும்பி எழுந்தது போல இளந்திரையன் பகைவர்மேல் போருக்கெழுந்தான். மக்கள் - யானை, திரையன்- சிங்கம், பகையரசர் -புலி.

முறையும், குறையும், வேண்டுவனவும் வழங்கும்படி வேண்டிய வண்ணம் இளந்திரையனாகிய சிங்கத்தை மக்களாகிய யானைக்கூட்டம் தாக்கியது. இளந்திரையன் புலவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் செய்ய வேண்டிய

கடமைகளையெல்லாம் செய்துவிட்டுச் சிங்கம் புலிக்குட்டியின் மீது பாய்வது போல் பகைவர்கள் மீது பாய்ந்தான். இவ்வாறு ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பகைவர்களின் காவல் மதில்கள் அவனுக்கு ஒரு பொருட்டு அன்று. பகைவர்களின் தலை முடிகளைப் (கிரீடங்களைப்) பறித்து வந்தான். அவன் கையிலிருந்த அவனது வாள் கண்டது வெற்றியைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை. எனவே அவனது வினையுடம்பைச் சுட்டாலும் அவனது வாள் அவனுடன் ஒன்றாக வைத்துச் சுடப்படும். பகைநாட்டை வென்று பெற்ற கொண்டிப் பண்டங்களே தொண்டைநாட்டுப் படைவீரர்களின் உணவு. இப்படிப்பட்ட தொண்டையர்களின் மரபுவழித் தோன்றலே! - 1 மள்ளர் = உடல் திற வீரர். மறவர் = படைத்திற வீரர். மள்ளருக்கும் மள்ளனே! - 2, மறவருக்கும் மறவனே! - 3, செல்வர்களுக்கும் செல்வனே! - 4, போரில் மேம்பட்டவனே! - 5, துணங்கையஞ் செல்வி = பார்வதி = அம்மை = மாயவள்.

இவள் மாமோடாகிய ஆகாயத்தில் நடனமாடினாள். அணங்கு = மருளாட்டம். கடலிலே சூரபன்மாவைக் கொன்றவன் முருகன். அவனை உண்டாக்கித் தந்தவள் பார்வதி. (இவள் மாயவள் உருவம் கொண்டு மரக்கால் ஆட்டம் ஆடினாள். இதனைக் ...காய்சின அவுணர் கடுந்தொழில் பொறாஅள். மாயவள் ஆடிய மரக்கால் ஆடல் ... என்று மாதவி ஆடிய பதினோர் ஆடல்களில் ஒன்றாகச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகிறது. - கடலாடு காதை) அருட்தெய்வமாகிய அம்மை அணங்காட்டம் ஆடிய போது அள்ளித் தரும் கொடையால் அவளை ஆற்றுவிப்பது போல வந்தவர்க் கெல்லாம் வரையறை இல்லாமல் வாரி வழங்கும் கொடையால் திரையன் என்று பெயர் பெற்றவனே (திரை = கடல் அலை) பெரும இப்படிப்பட்ட நின் பெரும்புகழைப் பாடிக்கொண்டு வந்துள்ளேன்.

நெடிது வாழிய! ... என்று சொல்லிக்கொண்டே உங்களிடமுள்ள பேரியாழை முறையாக மீட்டுங்கள். (பேரியாழ் மீட்டியதால் இவன் பெரும்பாணன். இவனை ஆற்றுப் படுத்தியதால் இந்நூல் பெரும்பாணாற்றுப் படை.) உங்கள் கடமைகளை உங்களுக்குத் தெரிந்த அளவில் செய்து அவனைக் கைகூப்பித் தொழுங்கள். உங்களது வறுமை நிலையை நீங்கள் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவனே தெரிந்து கொண்டு செயல்படுவான்.

பாணர்க்கு விருப்புடன் உணவளித்தல் (465-480)

நாவல் அம் தண் பொழில் வீவு இன்று விளங்க[465]

நில்லா உலகத்து நிலைமை தூக்கி

அ நிலை அணுகல் வேண்டி நின் அரை

பாசி அன்ன சிதர்வை நீக்கி
ஆவி அன்ன அவிர் நூல் கலிங்கம்
இரும் பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்கு உடன் உடஇ . . . [470]

கொடு வாள் கதுவிய வடு ஆழ் நோன் கை
வல்லோன் அட்ட பல் ஊன் கொழும் குறை
அரி செத்து உணங்கிய பெரும் செந்நெல்லின்
தெரி கொள் அரிசி திரள் நெடும் புழுக்கல்
அரும் கடி தீம் சுவை அமுதொடு பிறவும் . . . [475]

விருப்பு உடை மரபின் கரப்பு உடை அடிசில்
மீன் பூத்து அன்ன வான் கலம் பரப்பி
மகமுறை மகமுறை நோக்கி முகன் அமர்ந்து
ஆனா விருப்பின் தான் நின்று ஊட்டி
மங்குல் வானத்து திங்கள் ஏய்க்கும் . . . [465 - 480]

பொருளுரை:

இளந்திரையன் உணவு, உடை, பரிசில் தந்து பேணும் பாங்கு இப்பகுதியில் கூறப்படுகிறது. தன்னைத் தானே சீர்தூக்கிப் பார்த்துக்கொண்டான். உலகம் ஒரு நிலையில் நிற்பதில்லை. பொருள்களும் எண்ணங்களும் மாறி மாறி உருண்டோடிக் கொண்டே இருக்கும். உலகில் நிலையானது என்பது ஒருவனது செயலால் பிறருக்கு விளைவதை எண்ணிப் பார்க்கும் புகழோ, இகழோதான். இளந்திரையன் தனக்கு நற்பெயர் உலகில் அழிவு இல்லாமல் நிற்க வேண்டும் என்று விரும்பினான். அதற்காகத் தன் செயல்களைத் தானே சீர்தூக்கிப் பார்த்துக் கொண்டான்.

புத்தாடை - கிணற்றுப் பாசி போல் அழுக்குப் படிந்து கிழிந்துள்ள உங்களது ஆடைகளை நீக்கிவிட்டு, நீராவி போல் மென்மையும் தூய்மையும் கொண்ட புத்தாடைகளை உடுத்திக் கொள்ளச் செய்வான். சென்ற நீங்கள் மட்டுமல்லாமல் ஊரில் வாழும் உங்களது சுற்றத்தாரும் உடுத்திக் கொள்ளுமாறு தந்து உதவுவான். புழுக்கல் (பிரியாணி) - பலவகையான புலவுகளைச் சேர்த்துப் புழுங்கச் செய்த உணவை அவனே உங்கள்முன் நின்று கொண்டு ஊட்டுவான்.

எவ்வளவுதான் உண்டாலும் எப்படித்தான் சுவைத்துச் சாப்பிட்டாலும் இன்னும் இன்னும் என்று சொல்லிப், பின்னும் உண்ணச் செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணும் நிறைவுறாத ஆசையோடு ஊட்டுவான். கொடிய வாளைப் பிடித்துப் பிடித்து அதன் அழுத்தத்தால் காப்புக் காய்த்துப்போன தன் வலிமை மிக்க கைகளால்

ஊட்டுவான். சமையல் தொழிலில் வல்லவன் செந்நெல் அரிசியொடு பலவகையான புலால் துண்டுகளைச் சேர்த்துச் சமைத்த புழுக்கலை ஊட்டுவான்.

அறுத்துப் போட்ட அரியிலேயே நன்றாக முற்றி விளைந்து தெரித்திருக்கும் நெல்லிலிருந்து உண்டாக்கிய அரிசியில் சமைத்த புழுக்கல் அது. விளையாத காரரிசிப் புழுக்கல் அன்று. அமுது என்பது குழம்பு. நல்ல மணமும், இனிய சுவையும் கொண்டது அந்த அமுது. உண்டவர் மீண்டும் மீண்டும் உண்ண விரும்பும் வகையில் வழி வழியாகச் சமைத்துப் பழகிய கைப்பக்குவத்தை உள்ளடக்கிப் புழுக்கிய உணவு அது. வானத்தில் மீன்கள் பூத்துக் கிடப்பது போல் பரந்த இடத்தில் உண்கல வட்டிகளைப் பரப்பிப் புழுக்கல் இட்டு ஊட்டுவான்.

பரிசு வழங்குதல் (480-493)

ஆடு வண்டு இமிரா அழல் அவிர் தாமரை
நீடு இரும் பித்தை பொலிய சூட்டி
உரவு கடல் முகந்த பருவ வானத்து
பகல் பெயல் துளியின் மின்னு நிமிர்ந்து ஆங்கு
புனை இரும் கதுப்பகம் பொலிய பொன்னின் . . . [485]

தொடை அமை மாலை விறலியர் மலைய
நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மால் கடல்
வளை கண்டு அன்ன வால் உளை புரவி
துணை புணர் தொழில நால்கு உடன் பூட்டி
அரி தேர் நல்கியும் அமையான் செரு தொலைத்து . . . [490]

ஒன்னா தெவ்வர் உலைவு இடத்து ஒழித்த
விசம்பு செல் இவுளியொடு பசும் படை தரீஇ
அன்றே விடுக்கும் அவன் பரிசில் இன் சீர் . . . [480 - 493]

பொருளுரை:

அணிகலன் - (தாமரை) - மேகம் மேயும் வானத்தில் நிலா ஒளிர்வது போல், கரிய கூந்தலில் போடப்பட்ட பித்தைக் கொண்டையின் மேல் தாமரை ஒளிரும். வண்டுகள் மொய்க்காத பொன்னால் செய்யப்பட்ட தாமரைப் பூவை அழகு தோன்றும் வகையில் தானே தன் கைகளால் சூட்டி விடுவான். ஊட்டுவான்- பெற்ற மக்களுக்கு உணவு ஊட்டுவது போல ஊட்டுவான். அணிகலன் - மாட்டல் - கொண்டைமாலை பொன்னின் தொடையமை கொண்டை மாலை என்பது மாட்டல்

கடலில் நீர் முகந்து சென்ற பருவ வானம் பகலில் பெய்துகொண்டு மின்னுவது போல் ஒளி வீசும் கொண்டை-மாலையை விறலியரின் கதுப்பில் தூட்டி வீடுவான். கதுப்பு என்பது காதுப் பக்கம் உள்ள மயிர்.

ஊர்தி - நாலு குதிரை பூட்டிய தேர் கடலின் சிறப்பை நூல்கள் புகழ்ந்து பாடுகின்றன. ஆசை கொள்ள வைக்கும் அந்தக் கடலிலுள்ள சங்குகள் போல் வெள்ளை நிறமுள்ள நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய முத்துத் தேரைப் பரிசாக நல்குவான். ஊர்தி - சவாரிக் குதிரைகள் தன் கொடையில் அத்துடன் நிறைவடையாமல் படைக் குதிரைகளையும் பரிசாக நல்குவான். போர்க்களத்தில் பகைவர்களைத் தொலைத்து வெற்றி கண்ட போது அவர்கள் விட்டுச் சென்ற குதிரைகள் அவை. வானத்தில் பறப்பது போல் தாவிச் செல்லும் நடையோட்டம் கற்றவை அவை. இப்படி உடை, உணவு, அணிமணி, ஊர்திகள் முதலானவற்றை அவனிடம் பெறக் காத்திருக்க வேண்டுவதில்லை. அவனைப் பார்த்த அன்றே பெற்றுத் திரும்பலாம். பெற்ற வளங்களைத் தம் வரவுக்காகக் காத்திருக்கும் மற்றவர்களுக்கு விரைந்து உதவி மகிழலாமல்லவா!

இளந்திரையனது மலையின் பெருமை (494-500)

கின்னரம் முரலும் அணங்கு உடை சாரல்
மஞ்சை ஆலும் மரம் பயில் இறும்பின்[495]

கலை பாய்ந்து உதிர்த்த மலர் வீழ் புறவின்
மந்தி சீக்கும் மா துஞ்சு முன்றில்
செம் தீ பேணிய முனிவர் வெண் கோட்டு
களிறு தரு விறகின் வேட்கும்
ஒளிறு இலங்கு அருவிய மலை கிழவோனே[494 - 500]

பொருளுரை:

கின்னரம் என்னும் சில்லு வண்டுகள் ஒலித்துக் கொண்டேயிருக்கும் அச்சம் தரும் மலைச்சாரலில் மயில்கள் மகிழ்ந்து விளையாடும். அந்த மரமடர்ந்த காடுகளில் ஆண் குரங்குகள் பாய்ந்து விளையாடும். அப்போது மண்ணில் வீழ்ந்த மலர்களைப் பெண்குரங்குகள் சீய்த்து விளையாடும். அங்கே விலங்குகள் துஞ்சும். புறவு என்பது முல்லைநிலம்.

அங்குள்ள குடில் முற்றங்களில் முனிவர்கள் தீ வளர்ப்பர். களிறுகள் கொண்டு வந்து தந்த விறகுகளைக் கொண்டு தீ வளர்த்து வேள்வி செய்வர். அருகில் தெளிந்த ஒளியுடன் பளிச்சிடும் அருவிகள் பல வீழ்ந்தோடும். இப்படிப்பட்ட மலைநாட்டை ஆளும் உரிமை பெற்ற அரசன் தான் தொண்டைமான் இளந்திரையன். ஏற்காடு

அல்லது சேர்வராயன் மலைப்பகுதி தொண்டைமானின் ஆட்சிக்கு அக்காலத்தில் உட்பட்டிருந்தது போலும் சவ்வாது மலைப்பகுதி என்பது டாகடர் மா, இராசமாணிக்கனார் கருத்து.

தனிப் பாடல்

கங்குலும் நண் பகலும் துஞ்சா இயல்பிற்றாய்,
மங்குல் சூழ் மாக் கடல் ஆர்ப்பதூஉம் - வெஞ் சின வேல்
கான் பயந்த கண்ணிக் கடு மான் திரையனை
யான் பயந்தேன்' என்னும் செருக்கு.

பொருளுரை:

இளந்திரையன் தொண்டையரின் வழித்தோன்றல்- மங்கித் தோன்றும் மழைமேகங்கள் முகந்து செல்லும்படி நீர் வழங்கும் கடல் இரவும் பகலும் தூங்காமல் ஆரவாரம் செய்துகொண்டிருப்பதற்குக் காரணம், வெஞ்சின வேலைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டும், காட்டில் பூத்த பூவின் கண்ணி மாலையைத் தலையில் சூடிக்கொண்டும், பாயும் குதிரைமேல் செல்லும் திரையனைப் பெற்றுத் தந்த செருக்குத்தான்.

கான் பயந்த கண்ணி என்பது தொண்டைக் கொடியின் கண்ணிமலை. தொண்டை = ஆதொண்டை = பல்லவம். ஆடி அம்மாவாசை நோன்பிற்கு உகந்ததாகப் போற்றப்படுவது ஆதொண்டங்காய். ஆதொண்டங் கொடியை அக்காலத்தில் மிகுதியாகக் கொண்டிருந்த நாடு தொண்டைநாடு. பிற்காலத்தில் காஞ்சியில் இருந்து கொண்டு ஆட்சி புரிந்த பல்லவரும் திரையன் மரபில் வந்தவர் என்பதை வெளிப்படுத்தும் சான்று இந்த வெண்பா ஆகும்.

அலகு- 2

நற்றிணை

நற்றிணை என்பது தமிழ் இலக்கியத்தில் எட்டுத்தொகை என்ற சங்க இலக்கிய வகைப்பாட்டினுள் காணப்படும் ஒரு நூலாகும். இந்நூல் தனிப்பாடல்களாகப் பலராலும் பாடப்பட்டுப் பின்னர்த் தொகுக்கப்பட்டது. எட்டுத்தொகை நூல்கள் இவையெனக் குறிப்பிடும் பழைய வெண்பாவில் முதலிடம் பெற்றுத்திகழ்வது நற்றிணை ஆகும். எட்டுத்தொகை நூல்களில் "நல்" என்ற அடைமொழி பெற்ற நூல் (நல்+திணை) இதுவேயாகும்.

இதனை நற்றிணை நானூறு என்றும் தூதின் வழிகாட்டி என்றும் (வாப் பறை விரும்பினை ஆயினும், தூச் சிறை - பாடல் எண்.54) கூறுவர். இந்நூலில் கடவுள் வாழ்த்தோடு 401 பாடல்கள் ஆசிரியப்பாவில் அமைந்துள்ளன. என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தொகுப்பித்தோன் :- பன்னாடு தந்த மாறன் வழுதி

தொகுத்தோன் :- அறியப்படவில்லை

400 பாடல்கள்.

385ம் பாடல் பிற்பகுதி மறைந்தது.

234ம் பாடல் என ஐயுறுவதும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

56 பாடல்களின் ஆசிரியர் அறியப்படவில்லை.

192 புலவர்களால் பாடப்பெற்றது.

எட்டுத்தொகை நூல்களில் முதலாவதாக இடம்பெற்றுள்ள நூல் 'நற்றிணை'. 'நல்' என்னும் அடைமொழியும் அகப்பொருள் ஒழுக்கத்தைச் சுட்டும் 'திணை' என்னும் பெயரும் சேர்ந்து 'நற்றிணை' என்னும் பெயரால் இந்நூல் வழங்கப்படுகிறது.

இந்நூல் 9 அடி முதல் 12 அடிகள் வரை அமைந்த 400 பாடல்களைக் கொண்டது. இதைத் தொகுத்தவர் யார் என தெரியவில்லை தொகுப்பித்தவர் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழுதி ஆவார். இதனை நற்றிணை நானூறு என்றும் கூறுவர்.

நற்றிணைப் பாடல்கள் அக்காலச் சமூகத்தை அறிய பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. மன்னர்களின் ஆட்சிச் சிறப்பு, கொடைத்தன்மை,

கல்வியாளர்களின் சிறப்பு, மக்களின் வாழ்க்கை முறைகள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள் போன்றவற்றை இவை உணர்த்துகின்றன. பல்லி கத்தும் ஓசையை

வைத்து சகுனம் பார்க்கும் வழக்கத்தையும், பெண்கள் விளையாடும் விளையாட்டுகளில் கால்பந்து இடம்பெற்றிருந்தது போன்ற செய்திகளையும் நற்றிணையில் அறியலாம். நற்றிணைப் பாடல்கள் அகப்பொருள் பாடல்களாம்.

குறிஞ்சி

தோழி கூற்று

தலைவன் வரவுணர்ந்த தோழி தலைவிக்கு உரைத்தது.

விளக்கம்

தலைவியைக் காணாத தலைமகன். இரவு நேரங்களில் வரத் தொடங்கினான். ஆயின், தோழி அவன் அவ்வாறு வருவதைத் தவிர்த்து விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்ளுமாறு மறைமுகமாக கூறினாள். ஊரார் அலர் தூற்றினாலும், நின் தலைவன் உன் மீது உள்ள விருப்பம் காரணமாக இரவு நேரங்களில் கொடிய வழியில் வருதல், ஏற்புடைத்தன்று. அவன் பாலை வழியில் அவாறு வருதல் அச்சத்தை அளிக்கிறது என்று கடிந்து கூறினாள்.

ஆய் மலர் மழைக் கண் தெண் பனி உறைப்பவும்,
வேய் மருள் பணைத் தோள் விறல் இழை நெகிழவும்,
அம்பல் மூதூர் அரவம் ஆயினும்,
குறு வரி இரும் புலி அஞ்சிக் குறு நடைக்
கன்றுடை வேழம் நின்று காத்து அல்கும், [05]

ஆர் இருள் கடுகிய, அஞ்சு வரு சிறு நெறி
வாரற்கதில்ல- தோழி!- சாரல்
கானவன் எய்த முளவு மான் கொழுங் குறை,
தேம் கமழ் கதுப்பின் கொடிச்சி, கிழங்கொடு
காந்தள்அம் சிறுகுடிப் பகுக்கும் [10]

ஓங்கு மலை நாடன், நின் நசையினானே!

- நல்விளக்கனார்.(நற்றிணை.85)

பொருளுரை:

தோழீ! அழகிய குவளை மலர்போன்ற குளிர்ச்சியையுடைய நின் கண்களினின்று தெளிந்த நீர் மிக வடிந்து விழவும் மூங்கிலை யொத்த பருத்த தோளிலணிந்த ஏனைய கலன்களை வெற்றி கொள்ளும் வளை நெகிழ்ந்து விழவும், அவற்றை நோக்கிப் பழிகூறும் இப்பழைய ஊர் மிக அலர் தூற்றுமாயினும்; மலைச்சாரலிலே கானவன் எய்து கொணர்ந்த முட்பன்றியின் கொழுவிய தசைத் துண்டத்தைத் தேன் மணங்கமழும் கூந்தலையுடைய கொடிச்சி மகிழ்ந்தேற்றுக் கொண்டு;

காந்தள் மிக்க சிறு குடியிலுள்ளார் பலர்க்கும் பகுத்துக் கொடாநிற்கும் உயர்ந்த மலை நாட்டையுடைய நங்காதலன் நின்பாலுள்ள விருப்பத்தாலே; குறுகிய வரிகளையுடைய கரிய புலிக்கு அச்சமுற்று விரைந்து செல்லாத நடையையுடைய தன்கன்றைப் பிடயானை ஆண்டு நின்று காத்துத் தங்காநிற்கும்; நீங்குதற்கரிய இருண் மிக்க கண்டார்க்கு அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற சிறிய நெறியின் கண்ணே வாராதொழிவானாக;

முல்லை

தலைவி கூற்று

இது பருவங்கண்டாற்றாளாய தலைவி தோழிக்குரைத்தது.

விளக்கம்

வினைவயிற் பிரிந்து தலிவன் சென்றான்.மீண்டும் வருவேன் என்று குறித்த கார்ப் பருவத்து அவன் வரவில்லை, முல்லை நிலத்துக் கார் காலத்தில் தோன்றும் இயற்கை தலிவியைப் பெரிதும் வருத்தியது. குயில் கூவும் ஓசையும், ஆற்று நீர்ப் பெருக்கும் துன்பம் தருகின்றன. நறுமலர் விற்கும் மகளும் எனக்குக் காம நோயைத் தோற்றுவித்துகே கொடுமை செய்கின்றனள்.யான் எவ்வாறு பிழைப்பேன் என்று வருந்தித் தலைவி கூறியது.

அழுந்து படு விழுப் புண் வழும்பு வாய்புலரா
எவ்வ நெஞ்சத்து எஃகு எறிந்தாங்கு,
பிரிவில புலம்பி நுவலும் குயிலினும்,
தேறு நீர் கெழீஇய யாறு நனி கொடிதே;
அதனினும் கொடியள் தானே, 'மதனின் [05]

துய்த் தலை இதழ் பைங் குருக்கத்தியொடு
பித்திகை விரவு மலர் கொள்ளீரோ?' என

வண்டு சூழ் வட்டியள் திரிதரும்
தண்டலை உழவர் தனி மட மகளே.

- மாறன் வழி.(நற்றிணை.97)

பொருளுரை:

தோழி! நெடுங்காலம் முன்னுண்டாகி ஆழ்ந்த பெரிய புண்ணின் வாய் நிணங் காயாத துன்பத்தையுடைய மார்பினிடத்தில் வேற்படையைக் குற்றிப்பாய்ச்சினாற் போல; என் அருகிலிருந்து பிரியாதனவாய் வருந்திக் கூவுங் குயிலினுங் காட்டில் நன்றாகத் தெளிந்த நீர் கெழுமி வருகின்ற யாறு மிகக் கொடியதாயிரா நின்றது; அழகுடைய பஞ்சு போன்ற மேலே புறவிதழையுடைய பசிய குருக்கத்திமலருடனே விரவிய சிறு சண்பக மலரையும் விலைக்குக் கொள்ளீரோ? என்று; அம்மலர்களை இட்டு வைத்தலால் வண்டுகள் சூழ்கின்ற கடகப் பெட்டியைக் கைக்கொண்டு திரியாநிற்கும்; சோலையின்கணுள்ள உழுதுண்ணு மாக்களின் ஒப்பற்ற இளமகளாவாஸ்தான்; அவ் யாற்றினுங்காட்டில் மிகக் கொடியளாயிராநின்றாள்; இங்ஙனமாகையில் யான் எவ்வாறு ஆற்றியுய்குவன்?

பாலை

தாய் கூற்று

மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

விளக்கம்

தலைமகன் தலைமகளை மணஞ்செய்துகொள்ளத் தன் ஊருக்குத் தலைவியின் உற்றாரும் பெற்றோரும் அறியா வண்ணம், பாலை நிலத்து வழியில் அவளை அழித்துச் சென்றான். தலிவியின் தாய், இச்செய்தி அறிந்து தலிவியின் மென்மையை எண்ணி வருந்தினாள்.

நின்ற வேனில் உலந்த காந்தள்
அழல் அவிர் நீள் இடை, நிழலிடம் பெறாஅது,
ஈன்று கான் மடிந்த பிணவுப் பசி கூர்ந்தென,
மான்ற மாலை, வழங்குநர்ச் செகீஇய,
புலி பார்த்து உறையும் புல் அதர்ச் சிறு நெறி [05]

யாங்கு வல்லுநள்கொல்தானே- யான், 'தன்
வனைந்து ஏந்து இள முலை நோவகொல்!' என
நினைந்து, கைநெகிழ்ந்த அனைத்தற்குத் தான் தன்
பேர் அமர் மழைக் கண் ஈரிய கலுழ,

வெய்ய உயிர்க்கும் சாயல், [010]

மை ஈர் ஓதி, பெரு மடத்தகையே?

- பூதனார்.(நற்றிணை.29)

பொருளுரை:

அவளுடைய தொய்யில் வனைந்து பருத்த இளைய கொங்கைகள் நோவனவோ என்று; யான் நினைந்து அணைத்திருந்த கையை நெகிழ்த்த அதனைப் பொறாளாய்; தான் தன்னுடைய பெரிய அமர்த்த குளிர்ச்சியையுடைய கண்கள் நீர் வடிவனவாய்க் கலுழ வெம்மையாக உயிர்க்கின்ற; மென்மையையும் கரிய ஈரிய கூந்தலையும் பெரிய மடப்பத்தையும் உடைய தகுதிப்பாடுடைய என் புதல்வி; ஏனைய பருவம் எய்தாமல் வேனிற் பருவமொன்றுமே நிலை பெற்று நின்ற காய்ந்து வாடிய காந்தளையுடைய அழல் வீசுகின்ற நீண்ட கடத்திலே; நிற்குமாறு நிழலிடமும் பெறாது குட்டிகளையீன்று காட்டில் காவல் செய்திருந்த பெண்புலி; மிகவும் பசியுடையதென்று அதன் பசியைப் போக்கக் கருதி மயங்கிய மாலைப் பொழுதில் நெறியிற் செல்லுபவரைக் கொல்லும் பொருட்டு ஆண்புலி அந்நெறியை நோக்கியிருக்கும்; புல்லிய அதராகிய சிறியநெறியில்; யாங்ஙனம் நடக்க வல்லுநளோ?

மருதம்

தோழி கூற்று

தோழி விறலிக்கு வாயின் மறுத்தது.

விளக்கம்

இப்பாடலில் சங்க கால வாழ்வியலில் விறலியின் பங்கு நன்கு புலனாகின்றது. தோழி கூறியவாறு முன்னர் தலைவன் பரத்தையை நாடிச் சென்றதன் காரணம், இவ்விறலியே ஆவாள். தலைவன் தலைவியிடம் இருந்து பிரிந்ததற்கு காரணமாய் இருந்த இவ்விறலி, இப்பொழுது தலைவியிடம் தூது பேச வந்துள்ளாள். விறலியின் உளவியலை நன்கு அறிந்தவள் தோழி! முன்னர் தலைவனை பிரித்த இவள், மீண்டும் அச்செயலையே செய்யமாட்டாள் என்பதற்கு உறுதி இல்லை. அதனால், நம்முடைய கணவன்மார்களை உடனடியாக நாம் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றனர்.

மடக் கண், தகரக் கூந்தல், பணைத் தோள்,

வார்ந்த வால் எயிற்று, சேர்ந்து செறி குறங்கின்,

பிணையல் அம் தழை தைஇ, துணையிலள்
விழவுக் களம் பொலிய வந்து நின்றனளே;
எழுமினோ எழுமின், எம் கொழுநற் காக்கம்; [05]

ஆரியர் துவன்றிய பேர் இசை முள்ளூர்,
பலர் உடன் கழித்த ஒள் வாள் மலையனது
ஒரு வேற்கு ஓடியாங்கு, நம்
பன்மையது எவனோ, இவள் வன்மை தலைப்படினே?

- ஆசிரியர் அறியப்படவில்லை. (நற்றிணை.170)

பொருளுரை:

மடப்பத்தையுடைய கண்பார்வையையும் மயிர்ச்சாந்தணிந்த கூந்தலையும் பருத்த தோளையும்; நேர்மையாகிய வெளிய பற்களையும் திரண்டு நெருங்கிய துடைகளையுமுடைய; ஒப்பில்லாத இவ் விறலி பிணைத்த அழகிய தழையுடையயுடுத்துத் திருவிழாச் செய்யும் இவ்விடனெங்கும் பொலிவெய்துமாறு வந்து நின்றலாயினள் காணுங்கோள்!; நம் காதலனை இன்னும் வேறொரு பரத்தைபால் இவள் தூது சென்று செலுத்தாதபடி நாம் பாதுகாக்கற் பாலம்; எழுங்கோள்! எழுங்கோள்!, இவள் நன்மை தலைப்படின இவள் கொண்ட காரியம் கைகூடுமாயினோ!; ஆரியர் நெருங்கிச் செய்த போரின்கண்ணே பெரிய புகழையுடைய முள்ளூர்ப் போர்க்களத்துப் பலருடன் சென்று உறையினின்று உருவிய ஒள்ளிய வாட்படையையுடைய மலையனது; ஒப்பற்ற வேற்படையை அஞ்சி அவ் ஆரியப்படை ஓடியதுபோல; பலர் கூடிய நம்முடைய கூட்டமும் ஒழியவேண்டியதன்றி வேறுயாது பயன்படுங்கண்டீர்?

நெய்தல்

தலைவன் கூற்று

பருவ வரவின்கண் பண்டு நிகழ்ந்ததொரு குறிப்புணர்ந்த தலைவன், அதனைக் கண்டு தாங்ககில்லானாய் மீள்கின்றான் தேர்பாகற்குச் சொல்லியது.

விளக்கம்

வினைமுற்றி மீளும் தலைவன்,விரைவிலே தேரைச் செலுத்துமாறு பாகனுக்குக் கூறினான். அதற்குக் காரணம், முன்பு தான் ஊரிலிருந்து புறப்படும் போது நிகழ்ந்தது தலைவன் உள்ளத்தில் நின்று நிலவியது. அந்நிகழ்ச்சியைப் பாகனிடம் கூறி, விரைந்து தேரைச் செலுத்துமாறு பணித்தான்.

அறிதலும் அறிதியோ- பாக!- பெருங்கடல்
எறி திரை கொழீஇய எக்கர் வெறி கொள,
ஆடு வரி அலவன் ஓடுவயின் ஆற்றாது,
அசைஇ, உள் ஒழிந்த வசை தீர் குறுமகட்கு
உயவினென் சென்று, யான், உள் நோய் உரைப்ப, [05]

மறுமொழி பெயர்த்தல் ஆற்றாள், நறு மலர்
ஞாழல் அம் சினைத் தாழ்இணர் கொழுதி,
முறி திமிர்ந்து உதிர்த்த கையள்,
அறிவு அஞர் உறுவி ஆய் மட நிலையே?

- தொண்டைமான் இளந்திரையன்.(நற்றிணை.106)

பொருளுரை:

பாகனே! பெரிய கடலின் மோதுகின்ற திரையாலே கொழிக்கப்பட்ட மணன்
மேட்டில் நறுமணம் வீசாநிற்ப; விளையாடுகின்ற புள்ளிகளையுடைய ஞெண்டைப்
பிடிக்குமாறு சென்றவழி அஞ்செண்டு ஓடுமிடத்தே பின் தொடர்ந்து செல்ல

ஆற்றாது களைப்புற்று அதன்மீது சென்ற விருப்பம் நீங்கியிருந்த குற்றமற்ற
இளமையுடையாளிடத்து; இப்பொழுது வருந்துகின்றேனாகிய யான் சென்று என்
உள்ளத்தின்கண்ணே யுள்ள வினைவயிற் செல்ல வேண்டிய கவற்சியைக் கூறிய
அளவிலே; மறுமொழி கூறுதற்கு நாவெழாமையால் ஆற்றாளாய்; நறிய
மலரையுடைய ஞாழலினது தாழ்ந்த அழகிய கிளையிலுள்ள பூங்கொத்தைச்
கொய்து அதனோடு இளந்தளிரையும் சேரப் பிசைந்து உதிர்த்த கையையுடையளாகி;
அறிவு மயக்கமுற்றவளின் அழகிய மடப்பத்தினிலையை நீ; அறிந்திருத்தலையும்
உடையையோ? உடையையாயின் அதற்கேற்றபடி கடவுவாயாக!;

குறுந்தொகை

குறுந்தொகை எட்டுத்தொகையில் உள்ள நூல்களுள் ஒன்று. இந்நூல்
எட்டுத்தொகை நூல்களைத் தொகுத்துச் சுட்டும் பழம்பாடலில் "நல்ல குறுந்தொகை"

எனச் சிறப்பித்து உரைக்கப்படுகிறது. இந்நூல் குறைந்த அடிகள் கொண்ட பாடல்களின் தொகுப்பாக இருப்பதால் குறுந்தொகை எனப் பெயர் பெற்றது. ஏனைய பழந்தமிழ் நூல்களைப் போல் இதுவும் 400 பாடல்களின் தொகுப்பாகவே இருந்திருக்க வேண்டுமென்றும் ஒரு பாடல் இடைச் செருகலாக இருக்கக்கூடுமென்றும் சிலர் கருதுகிறார்கள். உரையாசிரியர்கள் பலராலும் அதிகமாக அதாவது 235 பாடல்கள் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன. ஆதலால் இந்நூலே முதலில் தொகுக்கப்பட்ட தொகை நூலாகக் கருதப்படுகிறது. இது பலவகையிலும் நற்றிணை, அகநானூறு ஆகிய பாடல் தொகுப்புகளை ஒத்தது. இந்நூலைத் தொகுத்தவர் பூரிக்கோ எனினும் தொகுப்பித்தவர் பெயர் இதுவரை கிடைக்கப்பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குறுந்தொகை என்பது நான்கு தொடக்கம் எட்டு அடிகளைக் கொண்டமைந்த 401 பாடல்களின் தொகுப்பு. குறைந்த அடிகள் கொண்ட பாடல்களின் தொகுப்பாக இருப்பதால் இது குறுந்தொகை எனப் பெயர் பெற்றது. குறுந்தொகை பலவகையிலும் நற்றிணை, அகநானூறு ஆகிய பாடல் தொகுப்புகளை ஒத்தது. இத் தொகுப்பில் அமைந்துள்ள 391 பாடல்களை 205 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். ஏனைய 10 பாடல்களைப் பாடியவர்கள் பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை.

குறிஞ்சி

தோழி கூற்று

தோழி இரவுக்குறி மறுத்தது.

கருங்கண் தாக் கலை பெரும் பிறிது உற்றென,

கைம்மை உய்யாக் காமர் மந்தி

கல்லா வன்பறழ் கிளைமுதல் சேர்த்தி,

ஓங்கு வரை அடுக்கத்துப் பாய்ந்து உயிர் செகுக்கும்

சாரல் நாட! நடு நாள் [05]

வாரல்; வாழியோ! வருந்துதும் யாமே!

- கடுந்தோட் கரவீரனார்.(குறுந்தொகை.69)

பொருளுரை:

தாவுகின்ற கரிய கண்ணையுடைய ஆண் குரங்கு ஒன்று மரணம் அடைந்ததால், கைம்மைத் துன்பத்தை நீக்க முடியாத, அதன் மீது காதல் கொண்ட அதன் பெண் குரங்கு அவர்களுடைய முதிர்ச்சி அடையாத வலுவான குட்டியை உறவினர்களிடம் கொடுத்து விட்டு, உயர்ந்த மலையின் சரிவிலிருந்து குதித்து மரணம் அடையும் மலை நாடனே! நீ நீடு வாழ்வாயாக! நீ இனி நடு இரவில் இங்கு வராதே. அவ்வாறு நீ வந்தால் நானும் தலைவியும் மிகவும் வருத்தம் அடைவோம்.

முல்லை

தலைவன் கூற்று

பொருள் முற்றி (பொருள் தேடிக் கொண்டு) புகுந்த தலைமகன் 'எம்மை நினைத்தும் அறிதிரோ' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

உள்ளினென் அல்லெனோ யானே உள்ளி

நினைத்தனென் அல்லெனோ பெரிதே நினைத்து

மருண்டனென் அல்லெனோ உலகத்து பண்பே

நீடிய மரத்த கோடு தோய் மலிர் நிறை

இறைத்து உண சென்றற்று ஆஅங்கு [05]

அனை பெரு காமம் ஈண்டு கடைக்கொளவே.

- அவ்வையார்.(குறுந்தொகை.99)

பொருளுரை:

உயர்ந்த மரத்தினது கிளையைத் தொட்டுப் பெருகும் மிக்க வெள்ளம் பிறகு கையால் இறைத்துண்ணும் அளவு சிறுகிச் சென்று அற்றது போல வெள்ளத்தைப் போன்ற அவ்வளவு பெரிய காம நோய் இங்கே யான் வருதலால் முடிவடையும்படி யான் ஆழ்ந்து எண்ணினேனல்லேனோ? அங்ஙனம் எண்ணி மீட்டும் மீட்டும் மிகநினைவு கூர்ந்தேனல் லேனோ? அங்ஙனம் நினைவு கூர்ந்து என் நினைவு

நிறைவேறுதற்கு மாறாக இருக்கும் உலகத்தியல்பை எண்ணி மயங்கினேன்
அல்லேனோ?

மருதம்

தலைவி கூற்று

வரைவு நீட்டித்தவிடத்துத் தலைவன் தோழிக்குச் சொல்லியது.

ஊர் உண் கேணி உண்துறைத் தொக்க

பாசி அற்றே பசலை - காதலர்

தொடுவுழித் தொடுவுழி நீங்கி,

விடுவுழி விடுவுழிப் பரத்தலானே.

- பரணர்.(குறுந்தொகை.399)

பொருளுரை:

என் காதலர் என்னைத் தொடும் பொழுதெல்லாம் நீங்கி, அவர் பிரியும்
பொழுதெல்லாம் என் மேனியில் பரவுவதாலே, இந்தப் பசலையானது, ஊர்
மக்களால் குடிக்கப்படும் நீரை உடைய குளத்தின் துறையில் கூடிய பாசியை
ஒத்தது.

முடிபு:

பசலை, நீங்கிப் பரத்தலான் பாசியற்று.

கருத்து:

பசலைநோய் மிக்கமையால் யான் வருந்துவேனாயினேன்.

நெய்தல்

தலைவி கூற்று

காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியால் பொழுது கண்டு சொல்லியது.

விளக்கம்

காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி - காம உணர்வு மிகுதிப்பட்டதால், துன்பமிகுதியில் தனக்குத்தானாகவோ, பிற அஃறிணைப் பொருள்களைப் பார்த்தோ புலம்புவது.

ஞாயிறு பட்ட அகல் வாய் வானத்து

அளிய தாமே கொடு சிறை பறைவை

இறை உற ஓங்கிய நெறி அயல் மராஅத்த

பிள்ளை உள்வாய் செரீஇய

இரை கொண்டமையின் விரையுமால் செலவே

- தாமோதரனார்.(குறுந்தொகை.92)

பொருளுரை:

சூரியன் மறைந்த அகன்ற வானத்தில் வளைந்த சிறகுகளை உடைய பறவைகள் உணவை அலகில் தூக்கிக் கொண்டு, வழி அருகில் உள்ள உயர்ந்த கடம்ப மரத்தில் உள்ள தங்கள் கூடுகளுக்குச் சென்று, குஞ்சுகளின் வாயின் உள்ளே திணிக்கும். அவை இரங்கத்தக்கன.

குறிப்பு:

தாம், ஏ, ஆல் - அசை நிலைகள். பொ. வே. சோமசுந்தரனார் உரை - அன்பின் வழியே இப்பறவைகள் இயங்குதலால் அவை இரக்கத்தக்கன என்னுமுகத்தால் அன்பின்றித் தன்னை மறந்துறையும் வன்கண்மையுடைய தலைவர் இவ்வன்புதானும் அறிகிலரே என்று கருதி இறங்கியவாறாம். தமிழண்ணல் உரை - இறைச்சிக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டான பாட்டு இது.

சொற்பொருள்:

ஞாயிறு பட்ட - சூரியன் மறைத்த, அகல்வாய் வானத்து - அகன்ற வானத்தில், அளிய தாமே - அவை இரங்கத்தக்கன, கொடும் - வளைந்த, சிறை - இறகு, பறவை - பறவைகள், இறை - உயர்ந்த, உறை - வாழும், ஓங்கிய - உயர்ந்த, நெறி - வழி, அயல் - அருகில், மராஅத்த - கடம்ப மரங்கள் (அத்துச்சாரியை அகர விசுதி

பெற்றது), பிள்ளை - குஞ்சுகள், உள்வாய் - வாய்க்கு உள்ளே, செரீஇய - சொருகும் (சொல்லிசை அளபெடை), இரை கொண்டமையின் - உணவைக் கொண்டமையால், விரையுமால் செலவே - விரைவாகச் செல்லும் (விரையும் + ஆல், ஆல் அசைநிலை)

பாலை

தோழி கூற்று

தோழி, கடிது வருவார் (தலைவன் விரிந்து வருவான்)என்று ஆற்றுவித்தது.

நசை பெரிது உடையர், நல்கலும் நல்குவர்,

பிடி பசி களைஇய பெருங்கை வேழம்

மென் சினை யாஅம் பொளிக்கும்

அன்பின தோழி, அவர் சென்ற ஆறே.

- சேர மன்னன் பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.(குறுந்தொகை.37)

பொருளுரை:

தோழி! அவர் சென்ற வழியில், தன்னுடைய பெண் யானையின் பசியை நீக்க, பெரிய தும்பிக்கையையுடைய ஆண் யானை, மெல்லிய கிளைகளையுடைய யா மரத்தின் பட்டையை உரித்து தன்னுடைய அன்பைப் புலப்படுத்தும். உன் மீது மிகவும் விருப்பமுடையவர் தலைவர். நல்குதலையும் செய்வார்.

குறிப்பு:

குறுந்தொகை 37 - பிடி பசி களைஇய பெருங்கை வேழம் மென் சினை யாஅம் பொளிக்கும், குறுந்தொகை 232 - உரல் கால் யானை ஒடித்து உண்டு எஞ்சிய யாஅ வரி நிழல், குறுந்தொகை 255 - யாஅத்துப் பொரி அரை முழு முதல் உருவக் குத்தி மறங்கெழு தடக் கையின் வாங்கி உயங்கு நடைச் சிறுகண் பெருநிறை உறு பசி தீர்க்கும் தட மருப்பு யானை, அகநானூறு 335 - யானை தன் கொல் மருப்பு ஒடியக் குத்திச் சினஞ்சிறந்து இன்னா வேனில் இன் துணை ஆர முளி சினை

யாஅத்து, மலைபடுகடாம் 429 - உம்பல் அகைத்த ஒண் முறி யாவும். இறைச்சி: தமிழண்ணல் உரை - ஆண் யானை பிடயின் பசியை நீக்கும் காட்சி தலைவனது விருப்பத்தைத் தூண்டி, அவனை விரைவில் திரும்ப வைக்கும் எனும் இது இறைச்சி எனப்படும். களைஇய - சொல்லிசை அளபெடை, ஆறே - ஏகாரம் அசைநிலை, யாஅம் - இசைநிறை அளபெடை.

சொற்பொருள்:

நசை பெரிது உடையர் - தலைவர் மிகவும் விருப்பமுடையவர், நல்கலும் நல்குவர்- நல்குதலையும் செய்வார், பிடி பசி களைஇய - தன்னுடைய பெண் யானையின் பசியை நீக்க, பெருங்கை வேழம் - பெரிய தும்பிக்கையையுடைய ஆண் யானை, மென் சினை யாஅம் பொளிக்கும் - மெல்லிய கிளைகளையுடைய யா மரத்தின் பட்டையை உரிக்கும், அன்பின- அன்பைப் புலப்படுத்தும் இடமாக உள்ள, தோழி - தோழி, அவர் சென்ற ஆறே - அவர் சென்ற வழியில்

அலகு-3

கலித்தொகை

கலித்தொகை தொன்மை காலத் தமிழிலக்கியத் தொகுதியான எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஆறாவது நூலாகும். பல புலவர்களின் பாடல்கள் அடங்கிய தொகுப்பு நூலான கலித்தொகையில் ஓசை இனிமையும், தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் சிறப்பான அமைப்புகளால் அமைந்த கலிப்பாவினால் பாடப்பட்ட 150 பாடல்கள் உள்ளன.

அகப்பொருள் துறை பாட ஏற்ற யாப்பு வடிவங்களாக கலிப்பாவையும் பரிபாடலையும் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். துள்ளலோசையால் பாடப்பட்டு பாவகையால் பெயர்பெற்ற நூல் கலித்தொகை ஆகும். பிற அகத்திணை நூல்கள் எடுத்துரைக்காத கைக்கிளை, பெருந்திணை, மடலேறுதல் ஆகியவை கலித்தொகையில் மட்டுமே இடம்பெறுகின்றன. கலித்தொகை காதலர்தம் அகத்தொகை எனவும் கூறலாம். இப்பாடல்களின் மூலம் பண்டைக் கால ஒழுக்க வழக்கங்கள், நிகழ்ச்சிகள், மரபுகள், காலத்தின் தன்மை, நல்லவர் தீயவர் பண்புகள், விலங்குகள், பறவைகள், மரங்கள், செடி கொடிகளின் இயல்புகள் ஆகியனவற்றை அறிந்து கொள்ளலாம்.

கலித்தொகை நூலை முதன்முதலில் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை 1887-ஆம் ஆண்டில் பதிப்பித்தார். கலித்தொகை மூலமும் நச்சினார்க்கினியர் உரையுமாக " நல்லந்துவனார் கலித்தொகை" என்னும் பெயரில் அவர் பதிப்பித்தார். அதன் பின்னர் பல ஏட்டுச் சுவடிகளை ஒப்பிட்டும் வேறு நூல்களை ஆராய்ந்தும் உரிய விளக்கங்களுடன், பல்கிய மேற்கோள்களை அடிக்குறிப்புகளாக அளித்தும், சென்னை பிரசிடென்சி கல்லூரியின் தமிழ்ப் பண்டிதராக விளங்கிய இ. வை. அனந்தராமையர் 1925-ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்தார். அதன் பின்னரே பலரும் கலித்தொகைக்கு உரை கண்டனர் எனலாம்.

குறிஞ்சிக்கலி

துறை

“புகாஅக் காலை புக்கு எதிர்ப்பட்டுப் பகாஅ விருந்தின் பகுதிக்கண்” தலைவி தோழிக்கு கூறியது.

சுடர்த்தொடீஇ! கேளாய்! தெருவில் நாம் ஆடும்
மணற் சிற்றில் காலின் சிதையா, அடைச்சிய
கோதை பரிந்து, வரி பந்து கொண்டு ஓடி,
நோ தக்க செய்யும் சிறு, பட்டி, மேல் ஓர் நாள்,
அன்னையும் யானும் இருந்தேமா, ‘இல்லிரே!
உண்ணு நீர் வேட்டேன்’ என வந்தாற்கு, அன்னை,
‘அடர் பொற் சிரகத்தால் வாக்கி, சுடரிழாய்!
உண்ணு நீர் ஊட்டி வா’ என்றாள்: என, யானும்
தன்னை அறியாது சென்றேன்; மற்று என்னை
வளை முன்கை பற்றி நலிய, தெருமந்திட்டு,
‘அன்னாய்! இவனொருவன் செய்தது காண்’ என்றேனா,
அன்னை அலறிப் படர்தர, தன்னை யான்,
‘உண்ணு நீர் விக்கினான்’ என்றேனா, அன்னையும்
தன்னைப் புறம்பு அழித்து நீவ, மற்று என்னைக்
கடைக்கண்ணால் கொல்வான் போல் நோக்கி, நகைக் கூட்டம்
செய்தான், அக் கள்வன் மகன்

(கலித்தொகை.51)

ஒளிபொருந்தின வளையினையுடையாய்! ஈதொன்றைக் கேளாய்,
தெருவிடத்துநாம் உண்டிகளை ஆடும்மணலாற் செய்த சிற்றிலைக் காலால்
அழித்துக் கூந்தலிலே அடைவித்த கோதையை அறுத்து வரியினையுடைய பந்தை

எடுத்துக்கொண்டு ஓடி நாம் நோவத்தக்க தொழில்களைச் செய்யுஞ் சிறியனாகிய காவலில்லாதவன் முன்னொரு நாளிலே, அன்னையும் யானுஞ் சேர இருந்த அளவிலே, இல்லில் உறைகின்றவர்களே! உண்ணப்படுந் தண்ணீரை வேட்டேனெனச் சொல்லி வந்தவனுக்கு, அன்னை விளங்குகின்ற பூணினை யுடையாய்! உண்ணுநீரைத் தகட்டுப்பொன்னாற் செய்த கரகத்தாலே வார்த்து உண்ணப்பண்ணுவித்து வாவென்று சொன்னாள்; என்று சொல்கையினாலே யானும் சிறுபட்டியாயிருக்கின்ற தன்னை அறியாதே சென்றேன்;

சென்ற பின்னை அவன் என்னுடைய வளையணிந்த முன்கையைப் பிடித்து என்னை நலிகையினாலே அலமந்து, தாயே! இவனொருவன் செய்ததோர் செயலைப் பாராயென்றேனாக; அத்தாயும் கூப்பிட்டு ஓடிவருதலைச் செய்ய, அதனை மறைத்து 4அங்ஙனஞ் செய்ததனை யான் உண்ணுநீர் விக்கி வருந்தினான்காணென்று ஓர் பொய்யைக் கூறினேனாக, அத்தாயும் தன்னைமுதுகைப் பலகால் அழித்தழித்துத் தடவப் பின்னை என்னைத் தன் கடைக்கண்ணாலே கொல்வான்போலே பார்த்துத் தன் மனமகிழ்ச்சியைத் தருங் கூட்டத்தை அக்கள்வனாகியமகன் செய்தான்;

முல்லை

தலைவன் கூற்று

துறை

ஆயன் தலைவனாய் ஏறுதழுவினமை சுற்றத்தார் கண்டு நின்று கூறியது.

கண் அகன் இரு விசும்பில் கதழ் பெயல் கலந்து, ஏற்ற

தண் நறும் பிடவமும், தவழ் கொடித் தளவமும்,

வண்ண வண் தோன்றியும், வயங்கு இணர்க் கொன்றையும்,

அன்னவை பிறவும், பல் மலர் துதைய,

தழையும் கோதையும் இழையும் என்று இவை

தைஇயினர், மகிழ்ந்து, திளைஇ விளையாடும்

மட மொழி ஆயத்தவருள் இவள் யார் உடம்போடு

என் உயிர் புக்கவள், இன்று?

விரிந்த வானம் மழை பொழிந்திருக்கிறது. குளுமையுடன் மணக்கும் பிடவம், கொடி படர்ந்து தவழும் தளவம், வண்ணம் காட்டும் தோன்றி, கொத்துக் கொத்தாக விளங்கும் கொன்றை ஆகியவை போன்ற பல மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையாகவும், அணிகலன்களாகவும் தைத்துப் தைத்து அணிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் திளைத்து விளையாடும் ஆயத்து மகளிருள் என் உயிரில் தன் உடம்போடு புகுந்திருக்கும் இவள் யார்?

பாங்கன்

ஓஓ! இவள், 'பொரு புகல் நல் ஏறு கொள்பவர் அல்லால்,

திரு மா மெய் தீண்டலர்' என்று, கருமமா,

எல்லாரும் கேட்ப, அறைந்து அறைந்து, எப்பொழுதும்

சொல்லால் தரப்பட்டவள்

ஓ இவளா? போரிடும் காளையைக் கைப்பற்றுபவரை அல்லாதவரைத் தன் திருமகள் போன்ற மாமை நிற உடம்பால் தீண்டமாட்டாள் என்று எல்லாருக்கும் தெரியும்படிப் பறை மீண்டும் மீண்டும் சாற்றப்பட்டும், எப்போதும் சொல்லப்பட்டும் வளர்ந்துவருபவள்.

சுற்றத்தார்க்குத் தலைவன் செய்தி சொல்லி அனுப்ப, அவர், 'ஏறு தழுவும் விழாவிற்குப் பறை அறைக!' எனல்

'சொல்லுக!' 'பாணியேம்' என்றார்; 'அறைக' என்றார், பாரித்தார்,

மாணிழை ஆறாகச் சாறு

லாருக்கும் சொல்லுங்கள். இசை முழங்கட்டும். பறை அறைந்தும் சொல்லுங்கள். "இவளுக்குத் திருமண விழா" என்று சொல்லுங்கள். எல்

கண்ட சுற்றத்தார் கூற்று

சாற்றுள் பெடை அன்னார் கண் பூத்து, நோக்கும் வாய்! எல்லாம்

மிடை பெறின், நேராத் தகைத்து

திருமணத்திற்காக ஏறு தழுவும் விழா நடைபெற்றது. பார்க்குமிடமெல்லாம் விழாக் கோலத்துடன் மகளிர் கண் பூத்துப் பார்த்துகொண்டிருந்தனர்.

தகை வகை மிசைமிசைப் பாயியர், ஆர்த்து உடன்

எதிர்எதிர் சென்றார் பலர்

கொலை மலி சிலை செறி செயிர் அயர் சினம் சிறந்து,

காளையின் மேல் பாய்ந்து பிடிப்பதற்காக, காளை மேல் பாய்வோர் பலர் ஆரவாரத்துடன் காளைக்கு எதிர் எதிர் சென்றனர். கொல்லும் வில்லைப் போல வளைந்து காளைகள் சினத்துடன் மேல் எழுந்து ஓடிப் பாய்ந்தன. உருத்து எழுந்து ஓடின்று மேல்

எழுந்தது துகள்;

ஏற்றனர் மார்பு;

கவிழ்ந்தன மருப்பு;

கலங்கினர் பலர்

காளைகளால் மண்ணின் துகள் எழுந்தது. பொதுவர் தம் மார்பினை முன்னிறுத்திப் பாய்ந்தனர். காளையின் கொம்புகள் முட்டுவதற்காகக் கவிழ்ந்தன. அது கண்டு பலர் கலங்கினர்.

அவருள், மலர் மலி புகல் எழ, அலர் மலி மணி புரை நிமிர் தோள்
பிணைஇ

எருத்தோடு இமிலிடைத் தோன்றினன்; தோன்றி,

வருத்தினான்மன்ற, அவ் ஏறு

ஏறு எவ்வம் காணா எழுந்தார் எவன்கொலோ

ஏறு உடை நல்லார்: பகை?

அவர்களுள் ஒருவன் மலரும் மகிழ்வுடன் மணிப்பூண் அணிந்த தன் தோள்களால் காளையின் இமிலை வளைத்துப் பிடித்துக்கொண்டு தோன்றினான். காளையை வருத்தினான். அப்போது அந்தக் காளை படும் துன்பத்தைக் கண்ட மகளிர் இவனுக்கு பகை ஆவரோ?

மடவரே, நல் ஆயர் மக்கள் நெருநை,

அடல் ஏற்றெருத்து இறுத்தார்க் கண்டும், மற்று இன்றும்,

உடல் ஏறு கோள் சாற்றுவார்!

இந்தப் பழக்கம் கொண்ட ஆயர் மடையர். நேற்று நடந்த போரில் ஒரு காளை ஒரு பொதுவனைக் கொன்றது. இது தெரிந்திருந்தும் இன்றும் அந்தக் காளையைத் தழுவிப் போரிட்டு வெல்லும்படி எறுகோள் விழா எனப் பறை சாற்றிக் காளையை விட்டிருக்கின்றனர்.

ஆங்கு, இனி

தண்ணுமைப் பாணி தளராது எழுஉக

பண் அமை இன் சீர்க் குரவையுள், தெண் கண்ணி,

திண் தோள், திறல் ஒளி, மாயப் போர், மா மேனி,

அம் துவர் ஆடைப் பொதுவனோடு, ஆய்ந்த

முறுவலாள் மென் தோள் பாராட்டி, சிறுகுடி

மன்றம் பரந்தது, உரை!(கலித்தொகை.102)

எது எப்படி இருந்தாலும் இன்று ஒரு பொதுவன் (இடையன்) காளையை அடக்கிவிட்டான். அதனால் திருமண விழாவுக்கான தண்ணுமை முரசு முழங்கிற்று. அந்த முழக்கத்துடன் எல்லாரும் சேர்ந்து குரவை ஆடினர். காளையை வளர்த்தவள் அடக்கிய பொதுவனைப் பார்த்துப் புன்னகை பூத்தாள். அவளது தோளையும் அவனையும் அந்தச் சிறுகுடி மக்கள் பாராட்டிப் பேசினர். எங்கும் மகிழ்ச்சி.

முல்லைக்கலி

நலம் மிக நந்திய நய வரு தட மென் தோள்,

அலமரல் அமர் உண்கண், அம் நல்லாய்! நீ உறீஇ,

உலமரல் உயவு நோய்க்கு உய்யும் ஆறு உரைத்துச் செல்

நலம் மிகும்படிப் பொங்கும் நயமான அகன்ற தோளையும், சுழன்று ஆசை மூட்டும் கண்களும் உடைய நல்லவளே! நீ தாக்கிய ஏக்க நோயிலிருந்து நான் தப்பிப் பிழைக்கும் வழியைச் சொல்லிவிட்டுச் செல்.

தலைவி

பேர் ஏழுற்றார் போல, முன் நின்று, விலக்குவாய்

யார் எல்லா! நினை அறிந்ததூஉம் இல்வழி? 5

உன்னை நான் அறிந்ததும் இல்லாத நிலையில் என்னைக் கண்டு பெரிதும் ஏக்கம்
கொண்டவன் போல தடுக்கின்றாயே, எல்லா, நீ யார்

தலைவன்

தளிரியால்! என் அறிதல் வேண்டின், பகை அஞ்சாப்

புல்லினத்து ஆயர் மகனேன், மற்று யான்

தளிர் போன்ற இயல்பினை உடையவளே! என்னை நீ தெரிந்துகொள்ள
வேண்டுமா? நான் ஒரு ஆயர் மகன். புல்லும் காளை இனத்தவன்.

தலைவி

ஒக்கும்மன்

புல்லினத்து ஆயனை நீ ஆயின், குடம் சுட்டு

நல் இனத்து ஆயர், எமர் 10

நீ சொல்வது பொருந்தும். நீ புல்லும் இனத்து ஆயன் என்றால், குடம் நிறையப்
பால் கறக்கும் மெல்லிய இனத்துப் பசு எம்மவர்.

தலைவன் கூற்றும் தலைவி மாற்றமும்

'எல்லா!

நின்னொடு சொல்லின், ஏதமோ இல்லைமன்'

'ஏதம் அன்று; எல்லை வருவான் விடு'

உன்னிடம் சொன்னால் குற்றம் ஒன்றும் இல்லை - அவன் சொல்கிறான்.

குற்றம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் எல்லை தாண்டி என்னிடம் வருவதை விட்டுவிடு. - அவள் சொல்கிறாள்.

தலைவன்

விடேன்.

உடம்பட்டு நீப்பார் கிளவி, மடம் பட்டு, 15

மெல்லிய ஆதல் அறியினும், மெல்லியால்!

நின் மொழி கொண்டு, யானோ விடுவேன் மற்று என் மொழி கொண்டு

என் நெஞ்சம் ஏவல் செயின்?

விடமாட்டேன். நீ உடன்பாடு கொண்ட சொற்களைப் பேசுகிறாய். அவற்றில் மென்மை இருக்கிறது. இதனைத் தெரிந்துகொண்டேன். மென்மையான இயல்பினை உடையவளே! நீ சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டு நானோ விட்டுவிடுவேன்? நான் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டு என் மனம் என்ன சொல்கிறதோ அதன்படித்தான் செய்வேன்.

தலைவி

'நெஞ்ச ஏவல் செய்யாது' என நின்றாய்க்கு, 'எஞ்சிய

காதல் கொள் காமம் கலக்குற' ஏதிலார் 20

பொய்ம் மொழி தேறுவது என்?

உன் நெஞ்ச உன்னை ஏவல் செய்யாது என்று காத்துக்கொண்டிருப்பவனே! ஒரு பக்கம் நீ காதல் செய்யும் காமம் கலக்கும்போது, உன் நெஞ்சமாகிய மற்றொருவருக்காகக் காத்திருப்பது ஏன்?

தலைவன்

தெளிந்தேன், தெரியிழாய்! யான்

பல்கால், யாம் கான்யாற்று அவிர் மணற் தண் பொழில்,

அல்கல் அகல் அறை, ஆயமொடு ஆடி,

முல்லை குருந்தொடு முச்சி வேய்ந்து, எல்லை 25

இரவு உற்றது; இன்னும் கழிப்பி; அரவு உற்று,

உருமின் அதிரும் குரல் போல், பொரு முரண்

நல் ஏறு நாகுடன் நின்றன,

பல் ஆன் இன நிரை; நாம் உடன் செலற்கே (கலித்தொகை.113)

தெரிந்தெடுத்த அணிகலன் பூண்டவளே! தெளிவு பெற்றுவிட்டேன். நான் பலமுறை தெரிந்துகொண்டேன். காட்டாற்று மணலில் அகிய சோலை. அதில் நாம் இருக்கும் அகன்ற பாறை. ஆயத்தாரோடு விளையாடலாம். முல்லை, குறிஞ்சி ஆகிய பூக்களைப் பறித்து தலை உச்சியில் சூடிக்கொள்ளலாம். இரவு வரும் எல்லை வந்துவிட்டது. இன்னும் கொஞ்ச நேரம் இங்கு இக்காலம். ஆனால் படமெடுத்தாடும் பாம்பைத் தாக்கும் இடி போல் காளையும் பசுவும் வேறு பல ஆனிரைகளும் நமக்காகக் காத்துக்கொண்டு நிற்பதைப் பார். அவை நம்முடன் வரவேண்டுமே. செல்லலாம்.

வினை வல பாங்கின் தலைவியை ஆற்றிடைக் கண்டு, அவளை வினை வல பாங்கின் தலைவன் விலக்கி, அவளோடு சிறிது கூறியவழி, அவள் கூடலுறுகின்றாள் கூறியது, இது கைக்கிளை

கலித்தொகை - முல்லைக் கலி

பாடியவர் - நல்லுருத்திரன்

திணை - மருதம்

கி.மு. காலத்துப் பாடல்

முல்லைக் கலி

தலைவன் கூற்று

ஆற்றிடைத் தலைவன் தலைவியைக் கையது

விளக்கம்

தலைவன் தலைவியை வழியில் கண்டு நிறுத்தி அவளோடு பேசுதற்கு வாய்ப்பாக அவள் கையில் வைத்துள்ள பொருளைப் பற்றி வினவிச் சேர்கின்றான்.

கையில் உள்ளது யாது?' எனத் தலைவியைத் தலைவன் வினாவுதல்

மாண உருக்கிய நன் பொன் மணி உறீஇ,

பேணித் துடைத்தன்ன மேனியாய்! கோங்கின்

முதிரா இள முகை ஒப்ப, எதிரிய

தொய்யில் பொறித்த வன முலையாய்! மற்று, நின்

5 கையது எவன்? மற்று உரை

நன்றாக உருக்கித் தூயதாக்கிய நல்ல தங்கத்தில் மணி பதித்துச் செய்யப்பட்ட அணிகலனை நன்றாகத் துடைத்து வைத்திருப்பது போன்ற மேனி கொண்டவளே! தொய்யில் எழுதிய கோங்கம் பூ போன்ற முலையை உடையவளே! உன் கையில் என்ன வைத்திருக்கிறாய்? சொல்.

தலைவியின் விடையும் தலைவன் வினாவும்

'கையதை சேரிக் கிழவன் மகளேன் யான்; மற்று இஃது ஓர்

மாதர்ப் புலைத்தி விலையாகச் செய்தது ஓர்

போழின் புனைந்த வரிப் புட்டில்.' 'புட்டிலுள் என் உள?

காண் தக்காய்! எற் காட்டிக் காண்.'

சேரியில் வாழும் ஒரு கிழவனின் மகள் நான். புலைத்தி ஒருத்தி பனை ஓலையைக் கிழித்த போழில் பின்னித் தந்த கூடை வைத்திருக்கிறேன். - அவள் சொன்னாள்.

கண்ணுக்கு இனியவளே! அதனை எனக்குக் காட்டு - அவன் கேட்டான்.

தலைவி

10 காண், இனி: தோட்டார் கதுப்பின் என் தோழி அவரொடு

காட்டுச் சார்க் கொய்த சிறு முல்லை, மற்று இவை

இதோ பார். கூந்தலில் பூ சூடிக்கொண்டு என் தோழி அவளது தன் கணவனுடன் காட்டுக்குச் சென்று கொய்துகொண்டு வந்த முல்லை மொட்டுக்கள் இவை.

தலைவன்

முல்லை இவை ஆயின் முற்றிய கூழையாய்!

எல்லிற்று, போழ்து ஆயின் ஈதோளிக் கண்டேனால்;

'செல்' என்று நின்னை விடுவேன், யான்; மற்று எனக்கு

15 மெல்லியது, ஓராது அறிவு (கலித்தொகை.117)

இவை முல்லை மொட்டுதான். முதிர்ந்த கூந்தலில் கூழைமுடி போட்டிருக்கும் அழகியே! பொழுது போய்விட்டது. இருட்டு வரும் பொழுதாகிவிட்டது. இந்த நேரத்தில் நான் உன்னைப் பார்த்தேன். தனியே செல் என்று நான் எப்படி விடுவேன். என் மனம் மெல்லியது. எண்ணிப் பார்க்காமல் "தனியே செல்" என்று அனுப்ப என் அறிவு விட மறுக்கிறது.

அகநானூறு

அகநானூறு எட்டுத்தொகை எனப்படும் சங்ககாலத்தமிழ் நூல் தொகுப்பில் உள்ள ஒரு நூலாகும். இந்நூல் அகத்திணை சார்ந்த நானூறு பாடல்களின் தொகுப்பாக விளங்குவதால் அகநானூறு என வழங்கப்படுகிறது. இதற்கு நெடுந்தொகை என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. இதில் அடங்கியுள்ள பாடல்கள் பல்வேறு காலங்களில் வாழ்ந்த பல்வேறு புலவர்கள் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பாகும். எட்டுத்தொகை நூல்களுள் குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை ஆகிய ஐந்தும் அகப்பொருள் பற்றியன. ஆயினும் அவற்றுள் அகம் என்னும் சொல்லால் குறிக்கப்படுவது

அகநானூறு மட்டுமே. இந்நூல் 13 அடி சிற்றொலையும் 31 அடி பேரொலையும் கொண்ட நீண்ட பாடல்களைக் கொண்டிருப்பதால் இதனை, 'நெடுந்தொகை' (நெடுமை+தொகை, நெடிய அல்லது நீண்ட பாடல்களின் தொகுப்பு) என்றும் கூறுவர்.

இதில் மிகக் குறைந்த அளவாக 13 அடிகளையும் அதிக அளவுவாக 31 அடிகளையும் கொண்டு அமைந்துள்ளன. கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளைத் தவிர்த்து இந்நூலில் 400 பாடல்கள் உள்ளன. இவை

களிற்றியானை நிரை(1-120)

மணிமிடை பவளம் (121-300)

நித்திலக் கோவை (301-400)

என மூன்று பெரும் பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவல்லாமல் பாடல்கள் அனைத்தும் தக்கதொரு நியமத்தைக் கொண்டமைந்துள்ளன.

களிற்றியானைநிரை

1 முதல் 120 வரையில் உள்ள 120 பாடல்கள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. இதில் உள்ள பாடல்கள் யானைக்களிறு போல் பெருமித நடை கொண்டவை. யானைகளின் அணிவகுப்பைப் போன்று ஓரினப் பாடல்களின் அணிவகுப்பாக அவை அமைந்துள்ளன.

மணிமிடை பவளம்

121 முதல் 300 வரை உள்ள 180 பாடல்கள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. இதில் உள்ள பாடல்கள் நீலநிற மணிகள் போலவும் செந்நிறப் பவளம் போலவும் பெருமதிப்பு உடையனவாக அமைந்து ஈரினப் பாடல்களின் தொகுப்பாக அமைந்துள்ளன. மணியும் பவளமும் கோத்த ஆரம் போன்று இத்தொகுப்பு அமைந்துள்ளது.

நித்திலக் கோவை

301 முதல் 400 வரை உள்ள 100 பாடல்கள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன. இதில் உள்ள பாடல்கள் நித்தில முத்துக்கள் போலப் பெருமதிப்பு கொண்டவையாக

அமைந்து ஓரினக் கோவை போல அமைந்துள்ளன. இத்தொகுப்பு முத்தாரம் போல் அமைந்துள்ளது.

குறிஞ்சி

கூற்று

தலைமகள் வேறுபட்டமை அறிந்த செவிலித் தாய்க்குத் தோழி நிற்குமெனத் தலைமகள் சொல்லியது.

விளக்கம்

தலைவியினது உடல் வேறுபாட்டைக் கண்டு ஐயுறும் செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடு நிற்க வேண்டும் எனத் தலைவி விரும்பிக் கூறியது.

"வலந்த வள்ளி மரன் ஓங்கு சாரல்,

கிளர்ந்த வேங்கைச் சேண் நெடும் பொங்கர்ப்

பொன் நேர் புது மலர் வேண்டிய குறமகள்

இன்னா இசைய பூசல் பயிற்றலின்,

"ஏ கல் அடுக்கத்து இருள் அளைச் சிலம்பின்

ஆ கொள் வயப் புலி ஆகும் அஃது" எனத் தம்

மலை கெழு சீறார் புலம்ப, கல்லெனச்

சிலையுடை இடத்தர் போதரும் நாடன்

நெஞ்சு அமர் வியல் மார்பு உடைத்து என அன்னைக்கு

அறிவிப்பேம்கொல்? அறியலெம்கொல்?" என

இருபாற் பட்ட சூழ்ச்சி ஒருபால்

சேர்ந்தன்று வாழி, தோழி! "யாக்கை

இன் உயிர் கழிவதுஆயினும், நின் மகள்

ஆய்மலர் உண்கண் பசலை

காம நோய்" எனச் செப்பாதீமே.

- நொச்சிநியமங் கிழார் (அகநானூறு.52)

வள்ளிக்கொடி சுற்றிய மரங்கள் ஓங்கி வளர்ந்திருக்கும் மலைச்சாரல். அங்கே கண்ணைக் கவரும் வேங்கை மரங்கள். அவற்றில் பொங்கல் (பொங்கர்) பொங்கியது போல வேங்கைப் பூக்கள் பூத்துக் கிடந்தன. பொன்நிறத்தில் பூத்துக் கிடந்தன. சூடுவதற்காக அவற்றைப் பறிக்க விரும்பிய குறமகள் 'வேங்கை வேங்கை' என்று கூச்சலிட்டுத் தன் தோழிமாரை அழைத்தாள். அழைத்தது பூசல். குறமகளின் தோழிமாருக்கு அந்தக் கூச்சல்-பூசல் இனிய பூசல். 'வேங்கை' என்னும் சொல் வேங்கைப்புலியையும் குறிக்கும். வேங்கைப்புலி ஆனிரைகளைக் கொன்று தின்னும் வலிமை மிக்க புலி. மலைநாட்டுச் சிற்றூர் மக்கள் அந்தக் கூச்சல் பூசலை வேங்கைப்புலி என உணர்ந்துகொண்டனர். அவர்களுக்கு அது இன்னாப் பூசல். வில்லும் கையுமாக ஓடிவந்தனர். இப்படி ஓடிவரும் நாட்டை உடையவன், தலைவி நெஞ்சில் இருக்கும் தலைவன்.

தோழி! அந்த மலைநாடன் நெஞ்சு பதிந்த மார்புதான் என் நெஞ்சு என்று தாய்க்குத் தெரிவிக்கலாமா, வேண்டாமா என்று என் நெஞ்சு இருபுறமும் ஊசலாடுகிறது. எனவே, தோழி! உடம்பிலிருந்து உயிர் போனாலும், 'உன் மகளின் மலர் போன்ற கண்களில் ஏக்கப்பசலை தோன்றியிருப்பதற்குக் காரணம் காமநோய்தான்' என்று சொல்லிவிடாதே.

முல்லை

கூற்று

பருவ வரவின் கண் வற்புருக்கும் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

விளக்கம்

தலைவன் குறித்த காலத்தில் வராதது கண்டு துன்பமுற்ற
தலைவியை நோக்கித் தோழி, நீ பொறுத்து இருப்பதே கடன் என்று கூற, அது
கேட்ட தலைவி தோழிக்குக் கூறியது.

மங்குல் மா மழை விண் அதிர்வு முழங்கி,

துள்ளுப் பெயல் கழிந்த பின்றை, புகைஉறப்

புள்ளி நுண் துவலை புவகம் நிறைய,

காதலர்ப் பிரிந்த கையறு மகளிர்

நீர் வார் கண்ணின் கருவிளை மலர, 5

துய்த் தலைப் பூவின் புதல் இவர் ஈங்கை

நெய்த் தோய்த்தன்ன நீர் நனை அம் தளிர்

இரு வகிர் ஈருளின் ஈரிய துயல்வர,

அவரைப் பைம் பூப் பயில, அகல் வயல்

கதிர் வார் காய் நெல் கட்டு இனிது இறைஞ்ச, 10

சிதர் சினை தூங்கும் அற்சிர அரை நாள்,

2

"காய் சின வேந்தன் பாசறை நீடி,

நம் நோய் அறியா அறனிலாளர்

இந் நிலை களைய வருகுவர்கொல்?" என

ஆனாது எறிதரும் வாயையொடு 15

நோனேன் தோழி! என் தனிமையானே.

- கழார்க்கீரன் எயிற்றியார் (அகநானூறு.294)

மேகக் கூட்டத்துடன் செல்லும் பெருமழை-மேகம் விண் அதிரும்படி முழங்கி, துள்ளியோடும் மழைக்கட்டிகளுடன் மழை பொழிந்தது.

அதன் பின்னர் பூக்களின் உட்புறமெல்லாம் புள்ளிப் புள்ளியாக பூக்களில் பனித்திவலைகள் நிறையும்படி செய்துகொண்டு பனி பொழிந்துகொண்டிருக்கிறது.

கருவிளை என்னும் காக்கணம் பூக்கள் காதலரைப் பிரிந்த மகளிரின் கண்ணீர் போலப் பனித்துளிகள் வழிய மலர்ந்துள்ளன.

பஞ்சு போன்ற தலையுடன் ஈங்கைப் பூ, நெய்யில் நனைத்தது போன்று நீரில் நனைந்த தளிரோடு, இரண்டாகப் பிளந்த ஈரல் (ஈருள்) போல் பனி ஈரத்துடன் மலர்ந்துள்ளது.

அவரையின் இளம் பூக்கள் மலர்ந்துள்ளன. அகன்ற வயலில் நெல் கதிர் வாங்கி வணங்கியிருக்கிறது.

இவற்றிலெல்லாம் பனித்துளி தூங்கும் அற்சிரக் காலத்து நள்ளிரவு நேரம் இது.

அவர் காயும் சினம் கொண்ட வேந்தனின் போர்ப் பாசறையில் இருக்கிறார். என் நோய் அறியாமல் அறம்-இல்லாதவராக இருக்கிறார். பனிக்காலத்தில் நான் படும் வேதனையை எண்ணி அவர் வருவாரோ என்று எண்ணிக்கொண்டு, வீசும் வாடைக் காற்றைத் தாங்க முடியாமல் தனிமையில் துன்புற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன்.

பாலை

கூற்று

பிரிவின்கண் தலைமகள் அறிவுமயங்கிச் சொல்லியது.

விளக்கம்

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து தொழிலின் பொருட்டுச் சென்றான். மீண்டுவரக் காலம் நீட்டித்தது. அதனால் வருந்திய தலைவி தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுவாளாய்த் தோழிக்குச் சொல்லியது.

விசம்பு விசைத்து எழுந்த கூதளங் கோதையின்,
பசங் கால் வெண் குருகு வாப் பறை வளைஇ,
ஆர்கலி வளவயின் போதொடு பரப்ப,
புலம் புனிறு தீர்ந்த புது வரல் அற்சிரம்,

2

நலம் கவர் பசலை நலியவும், நம் துயர் 5
அறியார்கொல்லோ, தாமே? அறியினும்,
நம் மனத்து அன்ன மென்மை இன்மையின்,
நம்முடை உலகம் உள்ளார்கொல்லோ?
யாங்கு என உணர்கோ, யானே? வீங்குபு

3

தலை வரம்பு அறியாத் தகை வரல் வாயையொடு 10
முலையிடைத் தோன்றிய நோய் வளர் இள முளை
அசைவுடை நெஞ்சத்து உயவுத் திரள் நீடி,
ஊரோர் எடுத்த அம்பல் அம் சினை,
ஆராக் காதல் அவிர் தளிர் பரப்பி,
புலவர் புகழ்ந்த நார் இல் பெரு மரம் 15
நில வரை எல்லாம் நிழற்றி,
அலர் அரும்பு ஊழ்ப்பவும் வாராதோரே.

ஒளவையார் (அகநானூறு.273)

கூதளம் பூ மாலை வானத்தில் பறப்பது போல இளங் கால்களை உடைய குருகுப்
பறவைகள் வானத்தில் பறக்கும். மழை ஈரம் பட்ட நிலத்தில் பூ மலரும்
பனிக்காலத்தில் புதுமை தோன்றப் பறக்கும்.

2

என் நலத்தைத் தின்றுகொண்டு பசலை நோய் என் மேனியை வாட்டுகிறது.

இந்தத் துயரம் அவருக்குத் தெரியாமல் இருக்குமா?

தெரிந்திருக்குமே.

தெரிந்திருந்தும் நம் மனம் போன்ற மென்மை அவர் மனத்தில் இல்லை.

அதனால் நாம் வருந்தும் உலகம் பற்றி அவர் நினைத்தும் பார்க்கவில்லை.

அவரை நான் எப்படி எடுத்துக்கொள்வது?

3

நார் = அன்பு

அம்பல் = களவுக்காதல் உறவு பற்றிக் காதோடு காதாகப் பேசும் பேச்சு

அலர் = களவுக்காதல் உறவு பற்றி வெளிப்படையாகப் பேசும் பேச்சு

புலவர் புகழ்ந்த நார் இல் மரம்

எத்தனை தடவை உடலுறவு கொண்டாலும் நிறைவடையாத காதல் என்னும் தளிரை விடும்.

அம்பல் என்னும் மொட்டு விடும்.

அலர் என்னும் அரும்பாகப் பெருக்கும்.

புலவர் புகழ்ந்த காதல்-மரம் வாடைக்காற்று வீசும்போது, எல்லை இல்லாத காதலை என் முலையில் மூட்டி, காமநோயை இளமுலையில் உய்த்துக் கொண்டுவந்து திரட்டி நீட்டி வளர்க்கிறது. ஊரார் பேசும் அம்பலாக மொட்டு விடுகிறது. நிறைவடையாத காதல் தளிரை விடுகிறது. உலகமெல்லாம் நிழல் பரப்பி காதலை வளர்க்கிறது.

இப்படி வளர்க்கும் காலத்திலும் அவர் வரவில்லையே! என்ன செய்வேன்.

மருதம்

கூற்று

தலைமகற்குத் தோழி வாயில் மறுத்தது.

விளக்கம்

பரத்தையுடன் தலைவன் காவிரியில் நீராடியதைத் தலைவி அறிந்தமையால் ஊடல் கொண்டாள். அவனது ஊடலை உணர்ந்த தலைவன் தோழியிடம் வந்து தலைவியின் சினத்தைத் தணிவிக்குமாறு வேண்டினான். ஆனால் தோழியோ தலைவனை நோக்கி, “நீ செய்தது தவறு, ஆதலால் அவளது ஊடலைப் போக்க என்னால் இயலாது” என்று கூறினாள்.

1

உணர்குவென் அல்லென்; உரையல் நின் மாயம்;

நாண் இலை மன்ற யாணர் ஊர்!

2

அகலுள் ஆங்கண், அம் பகை மடிவை,

குறுந் தொடி, மகளிர் குருஉப் புனல் முனையின்,

பழனப் பைஞ் சாய் கொழுதி, கழனிக் 5

கரந்தை அம் செறுவின் வெண் குருகு ஓப்பும்,

3

வல் வில் எறுழ்த் தோள், பரதவர் கோமான்,

பல் வேல் மத்தி, கழாஅர் முன்துறை,

நெடு வெண் மருதொடு வஞ்சி சாஅய,

விடியல் வந்த பெரு நீர்க் காவிரி, 10

தொடி அணி முன்கை நீ வெய்யோளொடு

முன் நாள் ஆடிய கவ்வை, இந் நாள்,

வலி மிகும் முன்பின் பாணனொடு, மலி தார்த்

தித்தன் வெளியன் உறந்தை நாள் அவைப்

பாடு இன் தெண் கிணைப் பாடு கேட்டு அஞ்சி,

15

போர் அடு தானைக் கட்டி

பொராஅது ஓடிய ஆர்ப்பினும் பெரிதே.

பரணர் (அகநானூறு.226)

1

கொழுத்த வருவாய் உள்ள ஊரனே!

உனக்கு வெட்கமே இல்லையா?

உன் மாயம் எல்லாம் நான் உணராமல் இல்லை.

தெருவில் உன் பகைவர்கள் உறங்கிய பின்னர் இங்கு வந்திருக்கிறாய்

2

வளையல் அணிந்த மகளிர் ஆற்றில் நீராடுவர். அது சலிக்கும்போது கரந்தை முளைத்துக் கிடக்கும் வயலில் பயிர்களுக்கு இடையே மேயும் குருகுப் பறவைகளை ஓட்டிக்கொண்டு விளையாடுவர்.

3

இப்படி மகளிர் விளையாடும் ஊர் கழார். அந்த ஊரின் அரசன் மத்தி.

அவன் பல வேல்களை வைத்துக்கொண்டு போராடும் வல்லமை மிக்கவன்.

அவன் பரதவர் குடிமக்களின் தலைவன். அந்தப் பரதவர் வில்லாற்றல் கொண்ட தோளினை உடையவர்.

அந்த ஊர் கழார் துறையில், காவிரி ஆற்றுத் துறையில், மருத மரம் சாயும்படி விடியற்காலம் வந்த நீரில் நீ புனலாடினாய்.

நீ விரும்பும் வளையல் அணிந்த மகளோடு புனலாடினாய். முந்தாம் நாள் நீ நீராடியதை ஊரெல்லாம் பேசுகிறது.

பாணன், கட்டி இருவரும் சேர்ந்துகொண்டு உறையூர் அரசன் தித்தன் வெளியனைத் தாக்க வந்தனர். உறையூர் அவையில் பாடும் பாணர்கள் கிணையை முழக்கினர்.

அந்த முழக்கத்தைக் கேட்ட இருவரும் போர் முரசம் முழங்குகிறது என்று எண்ணி அஞ்சிப் போரிடாமலேயே ஓடிவிட்டனர்.

அந்தச் செய்தி அறிந்து உறையூர் மக்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர். அந்த ஆரவாரம் போல உன்னையும் அவளையும் பற்றி அலர் தூற்றுகின்றனர். மனையில் நுழையாதே.

நெய்தல்

கூற்று

இரவுக்குறி வந்து தலைமைகளைக் கண்ணூற்று நீங்கும் தலைமகனை எதிர்ப்பட்டு நின்று தோழி சொல்லியது.

விளக்கம்

களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்ட தலைவன் தலைவியைப் பிரியக் கருதினான். அதைக் குறிப்பால் உணர்ந்த தோழி, அவன் இரவுக் குறிக்கண் வந்து நீங்குங்கால் அவனை எதிர்ப்பட்டு, உன்னைப் பிரிந்து வாழும் தலைவி உயிர் வாழாள், எனவே அவளை அழைத்துச் செல்லுதலே நலம் என அறிவுறுத்தினாள்.

அ

வான் கடற் பரப்பில் தூவற்கு எதிரிய,

மீன் கண்டன்ன மெல் அரும்பு ஊழ்த்த,

முடவு முதிர் புன்னைத் தடவு நிலை மாச் சினை,

புள் இறை கூரும் மெல்லம் புலம்ப!

ஆ

நெய்தல் உண்கண் பைதல கலுழ்,

5

பிரிதல் எண்ணினைஆயின், நன்றும்

அரிது உற்றனையால் பெரும! உரிதினின்

இ

கொண்டு ஆங்குப் பெயர்தல்வேண்டும் கொண்டலொடு

குருஉத் திரைப் புணரி உடைதரும் எக்கர்ப்

பழந் திமில் கொன்ற புது வலைப் பரதவர் 10

மோட்டு மணல் அடைகரைக் கோட்டுமீன் கெண்டி,

மணம் கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும்

வளம் கெழு தொண்டி அன்ன இவள் நலனே.

அம்முவனார் பாடல் (அகநானூறு.10)

அ

வானம் போன்ற கடல் பரப்பில் மழை பொழியும்போது மழைத்துளிகளை உண்பதற்காக மேல்பரப்பில் மிதக்கும் மிதக்கும் மீன்கள் போல அரும்பு விட்டிருக்கும் புன்னைமரங்கள், முடம் பட்டிருக்கும் புன்னைமரங்கள், பருத்த புன்னை மரங்கள் வளர்ந்திருக்கும் புலம்புநிலத் (நெய்தல்) தலைவனே! நான் சொல்வதைக் கேள்.

ஆ

இவள் நெய்தல் மலர் போன்ற கண்களை உடையவள். அந்தக் கண்கள் அழும்படி நீ இவளைப் பிரிய விரும்பினால் அது முடியாத செயல். இவள் உடல்நலமும், அழகும் உனக்கே உரியவை.

இ

ஆதலால், அவற்றையும் நீ எடுத்துக்கொண்டு செல்கிறாய் என்பதை நினைவில் கொள்க. இவள் தொண்டி நகரம் போன்ற நலம் கொண்டவள். கொண்டல் என்னும் கீழைக்காற்று வீசும்போது தொண்டியில் வாழும் பரதவர் தம் பழைய

திமில்களில் (மீன் பிடிப் படகு) சென்று வலை வீசிப் பிடித்துவந்த மீன்களை மணல் பரப்பில் கிடத்தி ஊருக்கெல்லாம் பங்கிட்டுத் தரும் தொண்டி அது.

அலகு-4

பதிற்றுப்பத்து - ஒன்பதாம் பத்து

பத்துப் பத்து என்பது பதிற்றுப்பத்து என ஆயிற்று. பத்துச் சேர மன்னர்களைப் பற்றிப் பத்துப் புலவர்கள் பாடிய பத்துப் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதியாக விளங்குவதால் இந்நூல் பதிற்றுப்பத்து எனப் பெயர் பெற்றது. ஆக இது நூறு பாடல்கள் அடங்கிய தொகுதியாகும்.

பதிற்றுப்பத்து எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றாகும். இது சேர மன்னர்கள் பதின்மரைப் பற்றி பத்துப் புலவர்கள் பத்துப் பத்தாகப் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பு ஆகும். இந்த நூலில் முதற்பத்தும் இறுதிப்பத்தும் கிடைக்கவில்லை . ஏனைய எட்டுப் பத்துகளும் கிடைத்துள்ளன. இந்த எண்பது பாடல்கள் இரண்டு சேரர் மரபைச் சேர்ந்த எட்டுச் சேர மன்னர்களின் வரலாற்றை எடுத்துரைக்கின்றன. உதியஞ்சேரல் வழித்தோன்றல்களான ஐந்து சேர மன்னர்களும் அந்துவஞ்சேரல் இரும்பொறை வழித்தோன்றல்களான மூன்று சேர மன்னர்களும் ஆக மொத்தம் எட்டு பேர் பற்றிய வரலாறு நமக்கு பதிற்றுப்பத்தின் 80 பாடல்கள் வாயிலாக கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது.

பாடிய புலவர் - பெருங்குன்றூர் கிழார்

பாடப்பட்ட அரசன் - இளஞ்சேரல் இரும்பொறை

பாடிப் பெற்ற பரிசில் - 32,000 காணம் பொற்காசு. இது மருள் இல்லாத புலவர் மருளும்படி தரப்பட்டது. மற்றும் அவருக்குத் தெரியாமல் அவரது நல்வாழ்வுக்கு வேண்டிய பலவகையான வளங்களையும் நல்கினான். அவ்வாறு அவருக்குத் தெரியாமல் கொடுக்கப்பட்டவை; ஊர், மனை, ஏர், அரிய அணிகலச் செல்வங்கள் முதலானவை.

இளஞ்சேரல் இரும்பொறையின் தந்தை குட்டுவன் இரும்பொறை என்று பதிகம் குறிப்பிடுகிறது. குட்டுவன் இரும்பொறையை 8ஆம் பத்து பாட்டுடைத் தலைவன் என்று எடுத்துக்கொள்கின்றனர். இரும்பொறை என்னும் பெயர்கொண்ட அரசர்களைத் தனியே தொகுத்து எண்ணிப் பார்த்துதான் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டிய நிலையில் நாம் உள்ளோம். இளஞ்சேரல் இரும்பொறையின் தாய் மையூர் கிழான் என்பவனுக்கும் வேண்மாள் அந்துவஞ் செள்ளை என்னும் பெருமகளுக்கும் பிறந்த மகள். இவளது பெயர் தெரியவில்லை.

ஒன்பதாம் பத்து ஆசிரியர்: பெருங்குன்றூர் கிழார்

1. நிழல் விடு கட்டி

உலகம் புரக்கும் உருகெழு சிறப்பின்
வண்ணக் கருவிய வளம்கெழு கமம்தூல்
அகல் இரு விசம்பின் அதிர்சினம் சிறந்து
கடுஞ்சிலை கழறி விசம்புஅடையு நிவந்து
5. காலை இசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளக்,
களிறுபாய்ந்து இயலக் கடுமா தாங்க
ஒளிறுகொடி நுடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப,
அரசுபறத்து இறுப்பினும் அதிர்விலர் திரிந்து
வாயில் கொள்ளா மைந்தினர் வயவர்
10. மாஇரும் கங்குலும் விழுத்தொடி சுடர்வரத்
தோள்பிணி மீகையர் புகல்சிறந்து நாளும்
முடிதல் வேட்கையர் நெடிய மொழியூஉக்
கெடாஅ நல்இசைத் தம்குடி நிறுமார்
இடாஅ ஏணி வியல் அறைக் கொட்ப,
15. நாடு அடிப் படுத்தலின் கொள்ளை மாற்றி
அழல்வினை அமைந்த நிழல்விடு கட்டி
கட்டளை வலிப்பநின் தானை உதவி

வேறுபுலத்து இறுத்த வெல்போர் அண்ணல்;

முழுவின் அமைந்த பெரும்பழம் மிசைந்து

20. சாறுஅயர்ந் தன்ன கார்அணி யாணர்த்

தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி மாந்திக்

காந்தள்அம் கண்ணிச் செழுங்குடிச் செல்வர்

கலிமகிழ் மேவலர் இரவலர்க்கு ஈயும்

சுரும்பார் சோலைப் பெரும்பெயல் கொல்லிப்

25 பெருவாய் மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து

மின்உமிழ்ந் தன்ன சுடர்இழை ஆயத்துத்

தன்நிறம் கரந்த வண்டுபடு கதுப்பின்

ஒடுங்குஈர் ஒதி ஒண்ணுதல் அணிகொளக்,

கொடுங்குழைக்கு அமர்த்த நோக்கின் நயம்வரப்

30

பெருந்தகைக்கு அமர்ந்த மென்சொல் திருமுகத்து

மாணிழை அரிவை காணிய ஒருநாள்

பூண்க மாளநின் புரவி நெடுந்தேர்;

முனைகை விட்டு முன்நிலைச் செல்லாது

தூளதிர்த்து பெறாஅத் தாஇல் மள்ளரொடு

35.

தொன்மருங்கு அறுத்தல் அஞ்சி அரண்கொண்டு

துஞ்சா வேந்தரும் துஞ்சுக,

விருந்தும் ஆக நிற்பெரும் தோட்கே. (பதிற்றுப்பத்து.9.81)

தெளிவுரை:

அச்சம் பொருந்திய சிறப்பினையும், கரிய நிறத்தையும், இடி மின்னல் முதலிய தொகுதியினையும் கொண்டு, வளமிக்க நிறைவினோடு தூல் கொண்ட மழை மேகம் விளங்கும். அந்தச் தூல் கொண்ட மேகம், அகன்ற வானில் அதிரும்படி மின்னி, குமுறி, பெரு முழக்கத்தோடு இடித்து, வான் முழுதும் உயர்ந்து பரவி, கார் காலத்தினை அறிவிக்கும் பருவத்தால், மழையினை ஈன வருந்தியது.

அத்தகைய காலத்தில், யானைகள் பரவிச் செல்ல, விரைந்து செல்லும் குதிரைகள் வீரர்களின் குறிப்பின்படி செல்ல, கொடிகள் அசையும்படி தேர்கள் அசைந்து செல்லப் பகையரசர்கள் புறத்தே வந்து தங்குவர். அவர்கள் அவ்வாறு தங்கியபோதும் அதற்கு நடுங்காதவர்களாய், இயங்கித் தமக்குக் காவலாக அமைந்த இடங்களுக்குச் செல்லாத வலிமையுடையவர்களாகிய வீரர்களாய்ச் சேர நாட்டு வீரர்கள் திகழ்ந்தனர். அந்தச் சேர வீரர்கள், மிக இருண்ட இரவு நேரத்திலும், வீரவளை ஒளிவீசும்படி, குளிர் மிகுதியால் தம் தோளின் மேல் பிணித்த கைகளையுடையவர்களாய்ப் போர் விருப்பம் மிகுந்து, நாள்தோறும் தாம் மேற்கொள்ளும் போர் வெற்றியடைவதில் வேட்கையுடையவர்களாய், வஞ்சினம் கூறிப் புகழ் மிக்க தம் குடிப் பெருமைகளை நிலைநாட்டும் பொருட்டு, அகன்ற பாசறை இடத்தில், இயங்கிப் பகைவர்களின் நாடுகளைக் கைப்பற்றினர்.

பாசறையிலிருந்து அரண்மனை திரும்புவது, வீர உணர்வம் அமைந்து, காதலுணர்வு மிக்கு இன்பம் செய்வதாகும் என்பதனை உணர்த்தும்.

நாட்டில் கைப்பற்றிய கட்டளை வலிப்ப - வென்ற வேந்தன் பகைவர் பொருட்களைத் தன் வீரர்களின் தாத்திற்குப் பொருத்துப்ப 'இன்னார் இன்னது பெறுக' என ஆணையிட அதனை வீரர்கள் இன்னபட்டு ஏற்க, அப்பெற்றுத் தன் தானங் வீரக்கவழிக் அவ்வகையில், கட்டளை ஏற்பத் தன் தானை வீரர்களுக்கு இளஞ்சேரல் இரும்பொறை பொருட்களைப் பாதிடு செய்தான் என்பது கருத்து.

இப்பாடல், இன்ப வேட்கையில் ஈடுபடாத சேரவேந்தனது வென்றிச் சிறப்பு வேட்கையினைக் கூறுகின்றது.

இவ்வாறு பகைவர் நாட்டை, அடிப்படுத்தியதனால், அந்நாட்டில் முன்பு ஒளிமிக்க பொற் கட்டிகளை இன்னார் இன்னவை பெறுக என்னும் உனது கட்டளையினை ஏற்றுக் கெய லெபார் அண்ணா களுக்குக் கொடுத்து வேறு நாட்டிற் சென்று தங்கிய வெல்போர் அண்ணலே!

"காந்தள் மலர்க் கண்ணி அணிந்த வளமிக்க குடியில் பிறந்த செல்வர்கள், முழுவினைப் போன்ற பலாப் பழங்களை உண்டு, விழாக் கொண்டாடினாற் போல, மூங்கில் குழாயில் விளைந்த கள்ளினைக் குடித்து ஆரவாரம் கொண்ட மகிழ்ச்சி மிக்கவர்களாய், இரவலர்க்கு அவர்கள் வேண்டுவனவற்றைக் கொடுக்கும் இயல்புடையது கொல்லிமலை."

அத்தகைய கொல்லிமலையில் உண்டான இருவாட்சி மலரோடு பச்சிலையினையும் தொடுத்து அணிந்து, மேகம் மின்னலை உமிழ்ந்தாற் போல ஒளிவீசும் அணிகலன்கள் அணிந்த மகளிர் புடைசூழத் தன் நிறம் மாறும்படி வண்டு மொய்க்கும் கூந்தலையும், சுருள்முடி தவழும் ஒளியிக்க நெற்றியினையும், அழகு மிகுமாறு காதணியோடு பொருத் பார்வையினையும், தன் பெருங் குணங்களுக்கு ஏற்ப அமைந்த பென் சொற்களையும், அழகிய முகத்தையும், மாண்புடைய அணியினையும் உடையவளாக விளங்கும் உன் பெருந்தேவி, காண்பதற்காக, ஒருநாள் உனது நெடுந்தேர் குதிரைகளைப் பூணுதல் வேண்டும்.

அதனால், உன் வலிமையொடு மாறுபட்டு எதிர்த்துப் பின்பு எதிர்க்காத, வன்மையற்ற வீரர்களும், உன்னொடு போர்செய்வதைக் க விட்டு, உன்னை வழிபட்டு உனக்கு முன்னர்ப் பணிந்து நின்றலைச் செய்யாமையால், நீ அவர்களின் குலத்தை அழிக்கக் கூடும் என்று அஞ்சித் தங்கள் அரண்களைக் காப்பிடமாகக் கொண்டு தூங்காதிருக்கும் பகையரசர்களும் ஒரு நாளாவது தூங்குதல் வேண்டும். மேலும் அச்செயல் உன்னுடைய பெரிய தோள்களுக்கு விருந்தாகவும் அமைதல் வேண்டும்.

2.வினை நவில் யானை

பகைபெரு மையின் தெய்வம் செப்ப

ஆர்இறை அஞ்சா வெருவரு கட்டுர்ப்

பல்கொடி நுடங்கும் முன்பின் செறுநர்

செல்சமம் தொலைத்த வினைநவில் யானை

5. கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி

வண்டுபடு சென்னிய பிடிபுணர்ந்து இயல,

மறவர் மறல மாப்படை உறுப்பத்

தேர்கொடி நுடங்கத் தோல்புடை ஆர்ப்பக்

காடுகை காய்த்திய நீடுநாள் இருக்கை

10. இன்ன வைகல் பன்னாள் ஆகப்

பாடிக் காண்கு வந்திசின் பெரும,

பாடுநர், கொளக்கொளக் குறையாச் செல்வத்துச் செற்றோர்

கொலக்கொலக் குறையாத் தானைச் சான்றோர்

வண்மையும் செம்மையும் சால்பும் மறனும்

15. புகன்றுபுகழ்ந்து அசையா நல்லிசை

நிலம்தரு திருவின் நெடியோய், நின்னே. (பதிற்றுப்பத்து.9.82)

தெளிவுரை:

உன்னைப் பாடுவோர், பெற்றுக் கொள்ளக்கொள்ளக் குறையாத செல்வத்தையும், பகைவர் போரில் கொல்லக்கொல்லக் குறையாத படையினையும், சான்றோர் புகழும் கொடை, செம்மை, சால்பு, வீரம் ஆகிய குணங்களைப் புகழ்வதனால் அழியாத புகழினையும், பகைவர்களின் நிலங்களை அகப்படுத்திக் கொள்ளும் போர்ச் செல்வத்தையும் கொண்டு உயர்ந்து விளங்கும் சேர வேந்தே! பெருமானே!

உன் உள்ளத்தில்கொண்ட பகைமை பெரிதாகையால், உன் பகைவர்கள், தம்மைக் காக்குமாறு தங்கள் காவல் தெய்வத்தை வழிபட்டனர். உள் பகைவர்கள் அவ்வாறாக, வீரர்கள் அரிதாகத் தங்குவதனை அஞ்சாத

சறையிடத்தில், கொடிகள் அல் பயிற்சி மிக்கனவுமாகவுள்ள சென்று பொரியிடை அழித்தனவும், போர்சினம் மிக்கு வண்டுகள்ளகளிற்கு யானைகள், மதம் பெருகிச் சினம் மிக்ளா வண்டுகள் மொய்க்கும் மலையகள்ய னவாய்ப் பெண்யானைகளோடு கூடியும் அடங்காமல், போரினை விரும்பித் திரிந்தன.

அப்பாசறையில் களிறுகள் அல் பூண்டும் பார்க்க ள் ஆமாறுபாடு. மிக்கு விளங்கவும், குதிரைகள் சேணம் பூண்டு போர்க்கு ஆயத்தமாக நிற்கவும், தேரில் போர் கருதிக் கட்டப்பட்ட கொடிகள் அசையவும், கிடுகுப் படைகள் அவற்றின் பக்கத்தில் ஆரவாரம் செய்யவுமாக உள்ளன. குளிர் காலமாகையால் வீரர்கள் காட்டு விறகுகளை ஒடித்து எரித்துக் குளிர்காய்ந்து, பல நாட்களாகத் தங்குதலையுடைய பாசறையிடத்தில் இருக்கும் நாட்கள் பல ஆயினமையால் உன்னைப் பாடிக் காண்பதற்காக வந்தேன்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

பகை பெருமை - மிக்க பகைத் தன்மை; தெய்வம் செப்ப - தெய்வத்தைக் காத்தல் வேண்டி வழிபட; ஆர்இறை - அரிதாகத் தங்கும்; வெருவரு - அஞ்சத் தக்க; கட்டுர் - பாசறை; முன்பு - வலிமை; செறுநர் - பகைவர்; சமம் - போர்; வினை நவில் யானை போர்ப் பயிற்சியுடைய யானை; கடா அம் - மதநீர்; பொத்தி - மிகப்பெற்று; சென்னி - தலை; பிடி - பெண் யானை; மறல- மாறுப லொட படை • குதிரை; படை உறுப்ப - ஆயத்தமாகச் சேணம் பூண்டு நிற்க; தோல் கிடுகுப் படை; புடை - பக்கத்தே; காடு கை காய்த்திய - காட்டு விறகெடுத்துத் தீ மூட்டிக் குளிர் காய்ந்த; இருக்கை - இருக்கும் பாசறை; வைகல் - நாள்; காண்கு வந்திசின் - காண்பதற்காக வந்தேன்; செற்றோர் - பகைவர்; செம்மை - நடுவுநிலைமை; சால்பு -குணங்களின் நிறைவு; புகழ்ந்து புகழ் நிலம் தரு திரு - பகைவரின் நிலத்தைக் கவர்ந்து கொள்ளும் வீரத்திரு, நிலங்கள் வழங்கும் பயன்கள் எனலுமாம்.

3. பல் தோல் தொழுதி

கார்மழை முன்பின் கைபரிந்து எழுதரும்

வான்பறைக் குருகின் நெடுவரி பொற்பக்

கொல்களிறு மிடைந்த பல்தோல் தொழுதியொடு

நெடுந்தேர் நுடங்குகொடி அவிர்வரப் பொலிந்து

5. செலவுபெரிது இனிதுநின் காணு மோர்க்கே;

இன்னாது அம்மஅது தானே பன்மா

நாடுகெட எருக்கி நன்கலம் தருஉம்நின்

போர் அரும் கடுஞ்சினம் எதிர்ந்து

மாறுகொள் வேந்தர் பாசறை யோர்க்கே. (பதிற்றுப்பத்து.9.83)

தெளிவுரை:

வேந்தே, உன்னைக் காண்கின்றவர்களுக்கு, உனது படை செல்லும் செலவு, கார் கால மேகக் கூட்டத்திற்கு முன்னர், எப்போதாவது ஒழுங்கு குலைந்து செல்லும் வெண்சிறகுடைய கொக்குக்களின் நெடிய வரிசையினைப் போலக் களிறுகள் நெருங்கிய கிடுகுப் படையின் தொகுதியொடு, தேர்களின் உச்சியில் அசையும் கொடிகள் ஒளிவீசிப் பொலிவு பெற்று விளங்க மிக்க இன்பம் பயக்கும்.

பகைவர் நாடுகள் பலபடியாகக் கெடும்படி செய்து, அதனால் பெற்ற அணிகலன்களைப் பிறர்க்கு வழங்கும் உன்னுடைய மிக்க சினத்தினை ஏற்று மாறுபாடு கொண்டுள்ள அரசரின் பாசறையிலுள்ள வீரர்களுக்கு, அந்தச் செலவு துன்பம் பயப்பதாகும்.

அருஞ்சொற் பொருள்:

கார் மழை - கார் கால மேகம்; முன்பு - முன்னர்; கை பரிந்து - ஒழுங்கு குலைந்து, வான் பறை - வெண்மையான இறகு; குருகு - கொக்கு; வரி - வரிசை; பொற்பு - போல; தோல் தொழுதி - கிடுகுப் படைத் தொகுதி; அவிர் வர ஒளிவீசி விளங்க; செலவு - படைசெல்லுதல்; காணுமோர் காண்கின்றவர்; இன்னாது - துன்பம் தருவது; அம்ம - கேட்பாயாக என்னும் குறிப்புப் பொருள் தரும் சொல்; அது - அந்தப் படைச் செலவு; பன்மா - பலபடியாக எருக்கி - அழித்து; போர் அரும் போர் செய்தற்கு எதிர்ந்து - ஏற்றுக் கொண்டு; மாறு மாறுபாடு; பாசறையோர் யிலிருக்கும் வீரர்கள்.

4. தொழில் நவில் யானை

எடுத்தேறு ஏய கடிப்புடை அதிரும்
போர்ப்புஉறு முரசம் கண்அதிர்ந் தாங்குக்
கார்மழை முழக்கினும் வெளில்பிணி நீவி
நுதல் அணந்து எழுதரும் தொழில்நவில் யானைப்

5. பார்வல் பாசறைத் தருஉம் பல்வேல்

பூழியர் கோவே! பொலம்தேர்ப் பொறைய!

மன்பதை சவட்டும் கூற்ற முன்ப!

கொடிநுடங்கு ஆர்எயில் எண்ணுவரம்பு அறியா

பல்மா பரந்தபுலம் ஒன்றுஎன்று எண்ணாது

10. வலியை ஆதல்நற்கு அறிந்தனர் ஆயினும்

வார்முகில் முழக்கின் மழகளிறு மிகீஇத்தன்

கான்முளை மூங்கில் கவர்கிளை போல

உய்தல்யா வதுநின் உடற்றி யோரே;

வணங்கல் அறியார் உடன்றுஎழுந்து உரைஇப்

15. போர்ப்புடறு தண்ணுமை ஆர்ப்பெழுந்து நுயல

நோய்த்தொழில் மலைந்த வேல்ஈண்டு அழுவத்து

முனைபுகல் புகல்வின் மாறா மைந்தரொடு

உரும்எறி வரையின் களிறுநிலம் சேரக்

காஞ்சி சான்ற செருப்பல செய்துநின்

20. குவவுக்குரை இருக்கை இனிதுகண் டிகுமே;

காலை மாரி பெய்துதொழில் ஆற்றி

விண்டு முன்னிய புயல்நெடுங் காலைக்

கல்சேர்பு மாமழை தலைஇப்

பல்குரல் புள்ளின் ஒலிஎழுந் தாங்கே. (பதிற்றுப்பத்து.9.84)

தெளிவுரை

படைக்கருவிகளை எடுத்து எறிதலை ஏவியதும், குறுந்தடியின் அடியால் ஒலிப்பதும், தோல் போர்த்தலுற்றதுமான முரசம், அடிக்குமிடம் அதிர்ந்து படைக்கருவிகளை ன்ற, மேகத்தின் முழக்கம் கேட்ட போது, தறியில் கட்டப்பட்டதனை அறுத்துக் கொண்டு, நெற்றியை மேலே உயர்த்திச் செல்லும், முழங்கினாற்போன் போர்க்குரியதென்று சிறப்பிக்கப்படும் யானையைப் பாசறைக்குள் சென்று கைப்பற்றி வரும் வேற்படையினையுடைய பூழிநாட்டாருக்கு வேந்தனே! பொன்னாலாகிய தேரினையுடைய சேர வேந்தனே! உயிர்த் தொகுதியினைச் இதைத்து உருவழிக்கும் கூற்றுவனைப் போன்ற வலிமை மிக்க வேந்தே!

பகை நாட்டிலுள்ள கொடிகள் அசையும் அரிய மதில்களை எண்ணினால், அவை எல்லை காண இயலாத அருமையில் உளன. சதிரைகள், யானைகள் ஆகிய பல விலங்குகள் பரந்து விளங்குடையன. அதனால் பகைவர் நாடு வெல்லுதற்கு அரியது என்று எண்ணின்றன. அதனை வெல்லும் ஆற்றல் உடையவனாவாய் என்னும் தன்மைல் மீ. உன்னொடு மாறுபட்டுப் போர்புரிய வந்து, அதனால் நீ சினம் கொள்ளுமாறு செய்தவர்கள், இன்று போர் புரிந்து நன்கு அறிந்தனர். அதனை நன்றாக அறிந்துள்ளனர் ஆயினும், அவர்கள் உன்னை வணங்கி வாழ்தலை அறியாதவர்களாக உள்ளனர். எனவே, அவர்கள் இனி, மேகம் போல முழங்கும் இளைய களிறு வலிமை மிக்கு, மதம் செருக்கி, பிளிறிக் கொண்டு வர, அதன் காலின் கீழ் அகப்பட்ட இளம் மூங்கிலின் முளைபோல அழிவ தல்லது உயிர் பிழைத்தல் எவ்வாறாகும்? அழிந்து படுவர்.

உரிய காலத்தே மழைபெய்து, உழவு முதலிய செயல்கள் நிகழ்ச் செய்து, மலையினை யடைந்த மேகம், பலகாலம் பெய்யாதிருந்து பின்னர் மலையைச்

சேர்ந்து மிக்க மழை பெய்தபோது, பல்வேறு வகைக் குரல்கள் கொண்ட பறவைகளின் பேரொலி எழும். அந்தப் பறவைகளின் பேரொலி எழுந்தாற்போலத் தோல் போர்த்த முரசின் ஆரவார ஒலி எழுந்து, படையினைப் போர்க்குச் செல்லும்படி ஏவும். அவ்வாறு ஏவப் போரினை ஏற்றுக் கொண்ட வேற்படை திரண்ட பகைவர்களின் போர்க்களத்தில், போரில் ஈடுபட விருப்பமுடையவர்களும், புறமுதுகு காட்டாத வலிமையுடையவர்களுமான வீரர்களோடு சென்று, இடிதாக்கிய மலைபோலக் களிறுகள் வெட்டப்பட்டு நிலத்தில் விழும்படி காஞ்சிப் போர் பல செய்து, உனது படைத் தொகுதி ஆரவாரிக்கும் இருப்பினை, நாங்கள் இனிமையாகக் கண்டோம்.

5. நாடு காண் நெடு வரை

நல்மரம் துவன்றிய நாடுபல தரீஇப்
 பொன் அவிர் புனைசெயல் இலங்கும் பெரும்பூண்
 ஒன்னாப் பூட்கைச் சென்னியர் பெருமான்
 இட்ட வெள்வேல் முத்தைத் தம்என,
 5 முன்திணை முதல்வர் போல நின்று
 தீம்சுனை நிலைஇய திருமா மருங்கின்
 கோடுபல விரிந்த நாடுகாண் நெடுவரைச்
 சூடா நறவின் நாள்மகிழ் இருக்கை
 அரசவை பணிய அறம்புரிந்து வயங்கிய
 10 மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவின்
 உவலை கூராக் கவலைஇல் நெஞ்சின்
 நனவில் பாடிய நல்இசைக்
 கபிலன் பெற்ற ஊரினும் பலவே. (பதிற்றுப்பத்து.9.85)

தெளிவுரை:

சென்னியர் பெருமானாகிய சோழ அரசனுடைய, நல் மரங்கள் நிறைந்த நாடுகள் னக்குத் தந்து, பொள்ளாருத்தித அணிகலன்கள் அணிந்தவரும், தன் ஏவலைப் பொருந்தாத கொள்கையுடையவருமான அச் சென்னியர் பெருமானைப் பிடித்து என்முன் கொணர்ந்து தருக என்று இளஞ்சேரல் இரும்பொறை தன் படைத் தலைவரை ஏவினான். ஏவப் பெற்ற படைத் தலைவரொடு போரிட்டுத் தோற்ற சென்னியர் பெருமானின் படை வீரர்கள், களத்தே போட்டு விட்டுச் சென்ற வேல்கள் கபிலர் செல்வக் கடுங்கோவைப் பாடிப் பெற்ற ஊர்களினும் பலவாகும்.

அஃது எங்ஙனமெனில், சேர வேந்தனாகிய செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன், இனிய சுனைகள் நிலை பெற்றதும், அழகிய பக்கங்களையுடையதும், சிகரங்கள் பல கொண்டதும், நாட்டினைக் காண்பதற்கு வாய்ப்பாக உயரமிக்கதுமான மலையிடத்தே, நறவினை அருந்தி நாட்காலையில் மகிழ்ந்திருக்கும் ஓலக்க இருக்கையில் தன் முன்னோரைப் போல வீற்றிருந்தான். அங்ஙனம் வீற்றிருந்து பகையரசர்களின் அவைகள் பணியும்படி, அறத்தை விரும்பியும், அதற்கு இடையூறு ஏற்பட்டால், அதனைக் காத்தற் பொருட்டு மறத்தை விரும்பியும் செயற்பட்டு விளங்கிய அவனது கொள்கையைச் செம்மை விளங்கிய நாவினாலும், இழிவும் கவலையுமில்லாத மனத்தினாலும் மெய்ம்மையாய் பாடிய கபிலர் பரிசிலாகப் பெற்ற ஊர்களினும் தோற்று ஓடிய சோழப் படை வீரர்கள் விட்டுச் சென்ற வேல்கள் பலவாகும்.

புறநானூறு

புறநானூறு என்னும் தொகைநூல் நானூறு பாடல்களைக் கொண்ட புறத்திணை சார்ந்த ஒரு சங்கத் தமிழ் நூலாகும். புறம், புறப்பாட்டு, நந்தா விளக்கம் என்றும் வழங்கப்படும். இது சங்க காலத் தமிழ் நூல் தொகுப்பான எட்டுத்தொகை நூல்களில் புறநூல்களுள் ஒன்று. இந்நூலைத் தொகுத்தவர் பெயரும், தொகுப்பித்தவர் பெயரும் தெரியவில்லை. இந்நூலின் பாக்கள் 4 அடி முதல் 40 அடி வரையிலான ஆசிரியப்பாவால் அமைந்து உள்ளன. சிறுபான்மையாக வஞ்சி அடிகளும் விரவி வரும். புறநானூற்றின் பாடல்கள் சங்ககாலத்தில் ஆண்ட

அரசர்களைப் பற்றியும் மக்களின் சமூக வாழ்க்கை பற்றியும் எடுத்துரைக்கின்றன. இதனை ஜி. யு. போப் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

1. வல்லுனர் வாழ்ந்தோர்!

பாடியவர்: மாங்குடி கிழவர்

'மாங்குடி மருதனார்' எனவும் பாடம்.

பாடப்பட்டோன்

பாண்டியன் தலையாலங் கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்.

திணை : பொதுவியல்.

துறை : பொருண்மொழிக் காஞ்சி.

நெல் அரியும் இருந் தொழுவர்

செஞ் ஞாயிற்று வெயில் முனையின்,

தென் கடல்திரை மிசைப்பா யுந்து;

திண் திமில் வன் பரதவர்

வெப் புடைய மட் டுண்டு,

தண் குரவைச் சீர்தூங் குந்து;

தூவற் கலித்த தேம்பாய் புன்னை

மெல்லிணர்க் கன்ணி மிலைந்த மைந்தர்

எல்வளை மகளிர்த் தலைக்கை தருஉந்து;

வண்டுபட மலர்ந்த தண்ணறுங் கானல்

முண்டகக் கோதை ஒண்டொடி மகளிர்

இரும் பனையின் குரும்பை நீரும்,

பூங் கரும்பின் தீஞ் சாறும்
 ஓங்கு மணற் குலவுத் தாழைத்
 தீ நீரோடு உடன் விராஅய்,
 முந்நீர் உண்டு முந்நீர்ப் பாயும்;
 தாங்கா உறையுள் நல்லூர் கெழீஇய
 ஒம்பா ஈகை மாவேள் எவ்வி
 புனலம் புதவின் மிழலையடு_ கழனிக்
 கயலார் நாரை போர்வில் சேக்கும்,
 பொன்னணி யானைத் தொன்முதிர் வேளிர்,
 குப்பை நெல்லின், முத்தூறு தந்த
 கொற்ற நீள்குடைக், கொடித்தேர்ச் செழிய!
 நின்று நிலைஇயர் நின் நாண்மீன்; நில்லாது
 படாஅச் செலீஇயர், நிற்பகைவர் மீனே;
 நின்னொடு, தொன்றுமூத்த உயிரினும், உயிரொடு
 நின்று மூத்த யாக்கை யன்ன, நின்
 ஆடுகுடி மூத்த விழுத்திணைச் சிறந்த

 வாளின் வாழ்நர் தாள்வலம் வாழ்த்த,
 இரவன் மாக்கள் ஈகை நுவல,
 ஒண்டொடி மகளிர் பொலங்கலத்து ஏந்திய
 தண்கமழ் தேறல் மடுப்ப, மகிழ்சிறந்து,
 ஆங்குஇனிது ஒழுகுமதி, பெரும! 'ஆங்கது
 வல்லுநர் வாழ்ந்தோர், என்ப, தொல்லிசை,

மலர்தலை உலகத்துத் தோன்றிப்

பலர்செலச் செல்லாது, நின்று விளிந் தோரே. (புறநானூறு.24)

தெளிவுரை

நல்லூர் மிழலைக் கழனி (நன்செய் வயல்) வேளாளர் தொன்றுமுதிர் வேளிர். இவர்களின் நெல் அறுக்கும் தொழுவர் (தொழிலாளர்) வெயில் கடுமையாக இருந்தால் கடலலையில் பாய்ந்து தணித்துக்கொள்வர். திமிலில் சென்று கடலில் மீன் பிடித்துத் திரும்பிய பரதவர் சூடான மட்டுக் கள் உண்டு குரவை ஆடிக்கொண்டு பாடுவர். அவ்வூர் மைந்தர் (வாலிபர்) தூவலில் பூக்கும் புன்னை மலரைத் தலையில் அணிந்துகொண்டு வளையல் கை மகளிரோடு 'தழுஉ' (துணங்கை) ஆடுவர். அவ்வூர் வளையல்கை மகளிர் (பருவப் பெண்கள்) கானலில் பூக்கும் முண்டக மலர் மாலை அணிந்துகொண்டு மூன்று வகையான தீஞ்சுவை நீரைக் கலந்து உண்டு மகிழ்ந்து கடல்நீரில் பாய்ந்து விளையாடுவர். பனங்குரும்பை தரும் நீர், கருப்பஞ்சாறு, தாழையில் இறக்கிய நீர் ஆகியவற்றின் கலவையே அவர்கள் உண்ட முந்நீர்.

நல்ல விளைச்சல் தரும் நல்லூர்க் கழனியில் நாரை கயல்மீன்களை மேய்ந்தபின் வைக்கோல் போரில் உறங்கும். மிழலை நாடு புனல் பாயும் புதவங்களை (மடைகளை)க் கொண்டது. இதன் அரசன் தங்குதடை இன்றிப் பெருவேள்விக் கொடை வழங்கும் எவ்வி. இங்கு வாழும் 'தொன்முதிர் வேளிர்' பொன்னாலான அணிகலன்களைப் பூண்ட யானைகளில் செல்லும் பெருமிதம் கொண்டவர்கள். முத்தூறு நிலப்பகுதி இவர்கள் வாழ்விடம். நெடுஞ்செழியன் இந்த முத்தூரைத் தனதாக்கிக்கொண்டான். இந்த அரசன் கொடித்தேர்ச் செழியன் எனப் போற்றப்படுபவன். இவன் பிறந்த நாள்மீன் (நட்சத்திரம்) மீண்டும் மீண்டும் வந்து வளரவேண்டும். இவனது பகைவர்களின் நாள்மீன் மறுமுறை இவர்குக்கு வராமல் இருக்க வேண்டும். உன் உடலும் உயிரும் பொருந்தி இருப்பது போல உன் உயிரோடு உயிராகவும், உடலோடு உடலாகவும் இருந்து வாளேந்தி உன்னைக் காக்கும் மூத்த குடிமக்கள் உன்னை வாழ்த்திக்கொண்டிருக்கையில், இரவலர்களுக்கு நீ வழங்கிக்கொண்டே இருக்கையில், உன் மகளிர் உனக்கு ஊட்டும் தேறலை உண்டுகொண்டு நீ மகிழ்வுடன் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு வாழும் வாழ்க்கையை புகழ் பெற்ற சிலரே பெறுவர். பிறர் ஏதோ செத்தவர் போகச் சாவாமல் இருப்பவர்களாக மதிக்கப்படுவர்.

2. நினையும் காலை!

பாடியவர்: புல்லாற்றூர் எயிற்றியனார்.

பாடப்பட்டோன்: கோப்பெருஞ் சோழன்.

திணை: வஞ்சி:

துறை: துணை வஞ்சி.

குறிப்பு: கோப்பெருஞ்சோழன் தன் மக்கள்மேற் போருக்கு எழுந்தகாலைப் பாடிச் சந்து செய்தது.

மண்டுஅமர் அட்ட மதனுடை நோன்தாள்,

வெண்குடை விளக்கும், விறல்கெழு வேந்தே!

பொங்குநீர் உடுத்தஇம் மலர்தலை உலகத்து,

நின்தலை வந்த இருவரை நினைப்பின்,

தொன்றுறை துப்பின்நின் பகைஞரும் அல்லர், 5

அமர்வெங் காட்சியொடு மாறுஎதிர்பு எழுந்தவர்:

நினையுங் காலை, நீயும் மற்றவர்க்கு

அனையை அல்லை; அடுமான் தோன்றல்!

பரந்துபடு நல்லிசை எய்தி, மற்று நீ

உயர்ந்தோர் உலகம் எய்திப்; பின்னும் 10

ஒழித்த தாயும் அவர்க்குஉரித்து அன்றே;

அதனால், அன்னது ஆதலும் அறிவோய்! நன்றும்

இன்னும் கேண்மதி, இசைவெய் யோயே!

நின்ற துப்பொடு நின்குறித்து எழுந்த

எண்ணில் காட்சி இளையோர் தோற்பின், 15

நின்பெரும் செல்வம் யார்க்கும்எஞ் சுவையே?

அமர்வெஞ் செல்வ! நீ அவர்க்கு உலையின்,

இகழுநர் உவப்பப், பழியெஞ் சுவையே;

அதனால், ஒழிகதில் அத்தை, நின் மறனே! வல்விரைந்து

எழுமதி; வாழ்க, நின் உள்ளம்! அழிந்தோர்க்கு 20

ஏமம் ஆகும்நின் தாள்நிழல் மயங்காது

செய்தல் வேண்டுமால். நன்றோ வானோர்

அரும்பெறல் உலகத்து ஆன்றவர்

விதும்புறு விருப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே. (புறநானூறு.213)

தெளிவுரை

வேந்தே, நீ வெற்றி கண்ட விறல் (வீறாப்பு) விரிந்திருக்கும் வெண்கொற்றக் குடை உடையவன்தான். என்றாலும் எண்ணிப்பார். உன் மக்கள் இருவர் உன்மேல் போர் தொடுத்திருக்கின்றனர். நினைத்துப் பார்த்தால் அவர்கள் உன் பகைவர் அல்லர். என்றாலும் போர்க்கோலத்தோடு உன்னை எதிர்த்து நிற்கின்றனர். வேறு வகையில் நினைத்துப் பார்த்தாலும், நீயும் அவர்களுக்குப் பகைவன் இல்லை. அப்படி இருக்கும் நிலையில் போர்க்குதிரைமேல் வருகிறாய். போரில் வெற்றி கண்ட புகழைப் பரப்பிக்கொண்டு நாடாண்டு நீ மேலுலகம் செல்லும் காலத்தில் உன் ஆட்சித் தாயம் அவர்களுக்குத்தானே உரித்தாகப்போகிறது இதனையெல்லாம் நீயே அறிவாய். இன்னும் சொல்கிறேன் கேள். இந்த ஆட்சியுரிமைப் போரில் உன் மக்கள் தோற்றால் பிற்காலத்தில் உன் செல்வத்தையெல்லாம் யாருக்குத் தரப்போகிறாய். போரை விரும்பும் செல்வனே! நீ அவர்களிடம் தோற்றால் உன்னை இகழ்பவர்கள் மகிழும் பழிதானே உனக்கு மிச்சமாகும். அதனால் போரிடுவதைக் கைவிடுக. நெஞ்சமிழிந்து வாழ்பவர்களுக்கு உதவுவதற்காக விரைந்தெழுந்து வருக. உன் ஆட்சிக்கு அடியில் வாழ்பவர்களுக்கு நல்லது செய்ய வருக. வானுலகப் பெருமக்கள் ஆசைத் துடிப்போடு உன்னை விருந்தினனாக வரவேற்கும் செயலைச் செய்வாயாக.

3. அவனும் இவனும்!

பாடியவர்: மாற்பித்தியார்

திணை: வாகை

துறை: தாபத வாகை

ஓவத் தன்ன இடனுடை வரைப்பிற்,

பாவை அன்ன குறுந்தொடி மகளிர்

இழைநிலை நெகிழ்ந்த மள்ளற் கண்டிக்கும்-

கழைக்கண் நெடுவரை அருவியாடிக்,

கான யானை தந்த விறகின் 5

கடுந்தெறல் செந்தீ வேட்டுப்,

புறம்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே! . (புறநானூறு.251)

தெளிவுரை

ஓவியம் போல அழகான அகன்ற இல்லம். அங்குக் கொல்லிப்பாவை போன்று அழகான மகளிர் இவனைப் பெறமுடியவில்லையே என்று ஏங்கி வருந்திக்கொண்டு தங்களுடைய அணிகலன்கள்கூடக் கழல்வது தெரியாமல் நிற்குகொண்டிருந்தனர். அவனேதான் இவன். இன்று, இங்கு, மூங்கில் காட்டில் பாயும் அருவியில் குளித்துவிட்டு, யானைகள் இவனுக்குப் கொண்டுவந்து தந்த விறகில் தீ மூட்டி, திரிபட்டுக் கிடக்கும் தன் சடையை (சடாமுடியை)க் காயவைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். தீ மூட்டி வழிபடுவதைப் புலவர் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்.

4.கேண்மதி பாண!

பாடியவர்: வடமோதங்கிழார்

திணை: கரந்தை (பாடாண் திணையுமாம்)

துறை: கையறுநிலை செருவிடை வீழ்தல்;

கையறு நிலையுமாம்; பாண்பாட்டுமாம்; பாடாண் பாட்டுமாம்.

வளரத் தொடினும், வெளவுபு திரிந்து,

விளரி உறுதரும் தீந்தொடை நினையாத்
 தளரும் நெஞ்சம் தலைஇ; மனையோள்
 உளரும் கூந்தல் நோக்கி, களர 5
 கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்திப்
 பசிபடு மருங்குலை, கசிபு, கைதொழாஅக்,
 காணலென் கொல் ? என வினவினை வருஉம்
 பாண ! கேண்மதி, யாணரது நிலையே;
 புரவுத்தொடுத்து உண்குவை ஆயினும், இரவுஎழுந்து, 10
 எவ்வம் கொள்வை ஆயினும், இரண்டும்,
 கையுள போலும் கடிதுஅண் மையவே;
 முன்ஊர்ப் பூசலின் தோன்றித் தன்னூர்
 நெடுநிரை தழீஇய மீளி யாளர்
 விடுகணை நீத்தம் துடிபுணை யாக, 15
 வென்றி தந்து, கொன்றுகோள் விடுத்து,
 வையகம் புலம்ப வளைஇய பாம்பின்
 வைஎயிற்று உய்ந்த மதியின், மறவர்
 கையகத்து உய்ந்த கன்றுடைப் பல்லான்
 நிரையொடு வந்த உரைய னாகி, 20
 உரிகளை அரவ மானத், தானே
 அரிதுசெல் உலகில் சென்றனன் ; உடம்பே,
 கானச் சிற்றியாற்று அருங்கரைக் கால்உற்றுக்,
 கம்பமொடு துளங்கிய இலக்கம் போல,
 அம்பொடு துளங்க ஆண்டுஓழிந் தன்றே; 25

உயர்இசை வெறுப்பத் தோன்றிய பெயரே,

மடஞ்சால் மஞ்சை அணிமயிர் துட்டி,

இடம்பிறர் கொள்ளாச் சிறுவழிப்,

படஞ்செய் பந்தர்க் கல்மிசை யதுவே. (புறநானூறு.260)

தெளிவுரை

பாணர் பலருக்கு நிலக்கொடை தந்து பாதுகாத்த குறுநில மன்னன் ஒருவன் ஆனிரை மீட்டுத் தந்து, விழுப்புண் பட்டு இறந்து நடுகல்லாகி நிற்கும் நிலைமையை ஒரு பாணன் மற்றொரு பாணனுக்குக் கூறுவதாக இந்தப் பாடல் அமைந்துள்ளது. பாணன் தன் யாழில் பண் வளர்க்கவேண்டும் என்று நரம்பைத் தொடுகிறான். அதுவோ விளரி என்னும் பாலைப்பண்ணாக மாறி உதிர்கிறது. தன் கட்டுப்பாட்டை மீறி இப்படிப் பண்ணிசை வருகிறதே எனக் கவலை கொள்கிறான். நெஞ்சம் தளர்கிறது. தன் மனைவியைப் பார்க்கிறான்.

அதுவும் சரிந்து தொங்குகிறது. அந்தப் பாணன் பசி தின்னும் வயிற்றோடு அலைகிறான். வழியில் களர் நிலத்தில் கள்ளிப் புதரின் நிழலில் இருக்கும் கடவுளைக் கைதொழுது வணங்கிக் கேட்கிறான். “என் பசி தீர்ப்பாரைக் காணமாட்டேனா” - இப்படிக் கேட்டுக்கொண்டு அவன் வருகிறான். மற்றொரு பாணன் அவனிடம் கூறுகிறான். உன் அரசன் உனக்குப் ‘புரவுநிலம்’ தந்திருக்கிறானே! அதனை உழுது உண்ணலாமே! இப்படி உண்பதும், கையாந்திப் பிச்சை கேட்டுக்கொண்டு துன்புறுவதும் உன் கையில்தான் உள்ளது. உனக்குப் புரவுநிலம் தந்தவன் நடுகல் மிக அண்மையில்தான் உள்ளது.

அவன் அன்று ஊருக்கு முன்புறம் ஆனிரைகளை மீட்டுக் கொண்டுவந்து நின்றான். அவன் ஒரு மீளி (பாலைநிலத் தலைவன்). அங்கு நடந்த போரில் பகைவர் அவன்மீது அம்புகளைத் தொடுத்தனர். இவனோ ஆனிரை மீட்ட களிப்பில் தன் துடியை முழக்கிக்கொண்டு நின்றான். போர் வெள்ளத்தில் இவன் கையிலிருந்த துடி இவனை மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மிதக்கச் செய்தது. உலகமெல்லாம் புலம்பும்படி நிலாவை வளைத்துத் தன் கூர்மையான பற்களால் பிடித்திருந்த பாம்பை விடுவித்தவன் (சிவபெருமான்) போல ஆனிரைகளை கன்றுடன் அவன் மீட்டான். பாலில் ஊற்றும் பிரை போன்றவன் அவன். அனால், அப்போது அவன் மனிதன் பிடித்துத் தோலை உரித்த பாம்பு போல் ஆனான். அரிதாகக் கிட்டக்கூடிய மேலுலகம் சென்றான் கம்பத்தில் ஏற்றிவைத்த விளக்கு போல் விளங்கிய அவனது

உடம்பு அம்புடன் காட்டிலுள்ள சிற்றாறு ஒன்றின் கரையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டது. பின் நடுகல்லாக்கி அவன் பெயரையும் புகழையும் எழுதி வைத்துள்ளனர். அதற்குத் துணிப்பந்தல் போட்டுள்ளனர். மயில்-பீலி சாத்தியுள்ளனர். அங்கே யாரும் செல்வதில்லை. அவன் கல்லாக இருக்கிறான்.

5.கண்படை ஈயான்!

பாடியவர்: ஆவூர்கிழார்

திணை: வாகை

துறை : வல்லாண் முல்லை

உழுதூர் காளை ஊழ்கோடு அன்ன
கவைமுள் கள்ளிப் பொரிஅரைப் பொருந்திப்,
புதுவரகு அரிகால் கருப்பை பார்க்கும்
புந்தலைச் சிறாஅர் வில்லெடுத்து ஆர்ப்பின்,
பெருங்கண் குறுமுயல் கருங்கலன் உடைய 5
மன்றிற் பாயும் வன்புலத் ததுவே;
கரும்பின் எந்திரம் சிலைப்பின், அயலது,
இருஞ்சுவல் வாளை பிறழும் ஆங்கண்,
தண்பணை யாளும் வேந்தர்க்குக்
கண்படை ஈயா வேலோன் ஊரே.10 (புறநானூறு.322)

தெளிவுரை

அவன் சிற்றரசன். வறண்ட நிலத்துக்கு அரசன். என்றாலும் இவன் தாக்குவானோ என்று எண்ணி நன்செய்நிலப் புதிக்கு வேந்தனைத் தூக்கமின்றிக் கிடக்கச்செய்கிறான். இதுதான் வல்லாண் செயல். வல்லாண் சிற்றரசனின் சிறுவர்கள் சீவாத சிறிய தலை உடையவர்கள். அவர்கள் கையில் வில்.

ஊருக்கெலாம் பணத்தேர் உழுத காளை இறந்த பின்னர் உதிர்ந்து கிடக்கும் கொம்பு போல் வளைந்திருக்கும் வில். அவர்கள் கவை கவையாக முள்ளைக் கொண்டிருக்கும் கள்ளிக்குப் பின்னால் ஒளிந்துகொண்டு பொரிப்பொரியாகத் தெரியும் சந்து வழியே குறி பார்க்கிறார்கள்.

புதிதாக வரகு அறுத்த நிலத்தில் உதிர்ந்து கிடக்கும் வரகுகளை மேயும் கருப்பை என்னும் காட்டுச் சுண்டெலியைக் குறி பார்க்கிறார்கள். அம்பை எய்து எலி வீழ்ந்ததும் ஆரவாரம் செய்கின்றனர். அந்தக் கூச்சலைக் கேட்டதும் வேறொரு பக்கம் புதரில் மறைந்திருந்த பெரிய கண்ணினை உடைய குறு முயல் மன்றத்தில் பாய்கிறது. மன்றத்தில் வைத்திருந்த கருங்கலம் (கருமண் பாளை) உடைகிறது. இப்படிப்பட்ட புன்புலத்துக்குத்தான் அவன் சிற்றரசன். வேந்தனின் தண்பணை கரும்பு எந்திரம் கரும்பை அரைக்கும் ஒலியைக் கேட்டதும் பக்கத்து வயலில் இருக்கும் வாளைமீன் புரண்டு புரண்டு ஓடும் நீரின் குறுமை நிறைந்த வயல்களைக் கொண்ட ஊரை உடையவன் வேந்தன். வேல்-படை கொண்ட அந்த வேந்தன் கண்மூடித் தூங்காமல் புன்புல மன்னனை எண்ணிக் கலங்குகிறான். கலங்கும்படிச் செய்தவன் வன்புல மன்னன்.

பரிபாடல்

பரிபாடல் என்னும் யாப்பு வகை பற்றிய செய்திகள் தொல்காப்பியச் செய்யுளியலில் கூறப்பட்டுள்ளன. பரிபாடல் குறைந்தது 25 அடிகளையும், அதிக-பக்கமாக 400 அடிகளையும் கொண்டிருக்கும். பாடல்களை யாப்பு வகையால் வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா என வகைப்படுத்துவர். மற்றும் வாழ்த்தியல், கைக்கிளை, அங்கதம், முதுசொல் எனப் பொருள்நிலை வகையானும் வகைப்படுத்துவர். பரிபாடலானது யாப்பு-வகைப் பாகுபாட்டிலும், பொருள்நிலை-வகைப் பாகுபாட்டிலும் அடங்காது, அனைத்து-வகைப் பாக்களுக்கும் பொதுவாக நிற்கும்.

பரிபாடலில் கொச்சகம், அராகம், சுரிதகம், எருத்து என்னும் நான்கு உறுப்புகளைக் கொண்டிருக்கும். பரிபாடலில் சொற்சீர் அடி, முடுகியல் அடி ஆகியவை பயின்று வரும். அதனால் பரிபாடலை அந்தச் சீர்கள் வரும் பாவாகவும் கொள்ளப்படும்.

பரிபாடல் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்று

- ❖ ஓங்கு என்ற அடைமொழி உடைய நூல் பரிப்பாடல்
- ❖ எட்டுத் தொகையுள் அகம் புறம் சேர்ந்த நூல்.
- ❖ பரிபாடலை தொகுத்தவர் பெயர் தெரியவில்லை.
- ❖ பரிபாடலை தொகுப்பித்தவர் பெயர் தெரியவில்லை
- ❖ எட்டுத்தொகையில் அடி அளவால் பெரிய நூல் பரிப்பாடல்
- ❖ பரிபாடலின் சிற்றெல்லை 25 அடி பேரெல்லை 400 அடி கொண்டது.
- ❖ பரிபாடல் நூலில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களின் எண்ணிக்கை 70
- ❖ பரிபாடலைப் பாடிய புலவர்களின் எண்ணிக்கை 13.
- ❖ முதன் முதலில் பதிப்பித்தவர் உ.வே. சாமிநாதையர். (1919)
- ❖ பரிபாடலுக்கு பரிமேலழகர் உரை இயற்றியுள்ளார்.
- ❖ பரிபாடலின் வேறுபெயர்கள்
- ❖ ஓங்கு பரிபாடல்
- ❖ இசைப்பாட்டு
- ❖ பொருட்கலவை நூல்
- ❖ இந்நூல் 70 பாடல்களால் ஆனது என்பதை இறையனார் களவியல் உரை குறிப்பிடுகிறது
- ❖ பரிபாடல் மொத்தம் 70 பாடல்களை கொண்டுள்ளது
- ❖ திருமால் - 8

- ❖ முருகன் - 31
 - ❖ கொற்றவை -1
 - ❖ வையை 26
 - ❖ மதுரை - 4
 - ❖ பரிபாடலில் மொத்தம் 22 பாடல்கள் மட்டும் கிடைத்துள்ளது.
 - ❖ திருமால் -6
 - ❖ முருகன் - 8
 - ❖ வையை - 8
 - ❖ பரிபாடல் இசைப்பாட்டு வகையைச் சார்ந்த நூல்
 - ❖ தமிழின் முதல் இசைப்பாடல் நூல் இந்த பரிப்பாடல்.
 - ❖ வெண்பா ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா ஆகிய நால்வகைப் ஆசிரியப்பு பாக்களும் பல வகையான அடிகளுக்கும் பரிந்து இடம் கொடுப்பதால் பரிப்பாடல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
 - ❖ பரிபாடல் பாண்டியர்களை பற்றி விரிவாக கூறுகிறது.
 - ❖ பாண்டிய நாட்டை மட்டும் கூறும் நூல்கள் = பரிபாடல், கலித்தொகை
 - ❖ பரிபாடலில் திருமால், முருகன் போன்ற கடவுள்களின் புராணக் கதைகளும் நிரம்பியுள்ளது.
 - ❖ தெய்வங்கள் அடிப்படையில் பகுப்பு முறை அமைந்த ஒரே தொகை நூல் பரிப்பாடல்.
 - ❖ வையைப் பற்றிய பாடல்கள் அகம் சார்ந்தன.
 - ❖ பரிபாடல் என்பது தொல்காப்பியர் கூறும் பாவகையுள் ஒன்று
 - ❖ "கின்று" என்னும் காலம் காட்டும் இடைநிலை முதலில் தான் வருகிறது.
 - ❖ பரிபாடல் உலகின் தோற்றம் குறித்து கூறுகிறது.
 - ❖ மதுரை தமிழ்சங்கத்தை தமிழ் வேலி பரிப்பாடல் என்று கூறிப்பிடும் நூல்
- பரிபாடல் அறம் பொருள், இன்ப கூறுகிறது ஆகிய நான்கினையும்
 - இசைப்பண்ணும் இசை அமைத்தவர் பெயரும் குறிக்கப்பட்டுள்ள தமிழிலக்கியம் பரிபாடல்
 - ஒவ்வொரு செய்யுளின் ஈற்றிலும், அப்பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

1. நான்மாடக் கூடல் நகர்.

மதுரை

உலகம் ஒரு நிறையாத் தான் ஓர் நிறையாப்
புலவர் புலக் கோலால் தூக்க, உலகு அனைத்தும்
தான் வாட, வாடாத தன்மைத்தே-தென்னவன்
நான்மாடக் கூடல் நகர் (பரிபாடல் 7)

தெளிவுரை

புலவர்கள் தம் அறிவு என்னும் தராசுக் கோலில் வைத்து நிறுத்துப் பார்த்தனர். உலகம் முழுவதையும் ஒரு தட்டிலும் தென்னவனின் நான்மாடக் கூடலை மற்றொரு தட்டிலும் வைத்து நிறுத்தனர். உலகம் வைத்த தட்டு வாடிப்போய் மேலே போய்விட்டது. கூடல் நகரம் இருந்த தட்டு பெருமையால் உயர்ந்து தாழ்ந்து நின்றது. இவ்வாறு கூடல் நகரின் பெருமை இதில் பேசப்படுகிறது.

2. மதுரை என்னும் ஊர்

மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப்
புவொடு புரையும், சீர் ஊர்; புவின்
இதழகத்து அனைய தெருவம்; இதழகத்து
அரும் பொகுட்டு அனைத்தே, அண்ணல் கோயில்;
தாதின் அனையர், தண் தமிழ்க் குடிகள்; 5
தாது உண் பறவை அனையர், பரிசில் வாழ்நர்;
புவினுள் பிறந்தோன் நாவினுள் பிறந்த
நான்மறைக் கேள்வி நவில் குரல் எடுப்ப
ஏம இன் துயில் எழுதல் அல்லதை,
வாழிய வஞ்சியும் கோழியும் போலக் 10
கோழியின் எழாது, எம் பேர் ஊர் துயிலே. (பரிபாடல் 8)

தெளிவுரை

கூடல் எனப்பட்ட மதுரையின் சிறப்பினைக் கூறுவது இந்தப் பாடல். சிறப்பு மிக்க மதுரை என்னும் ஊர் திருமால் வயிற்றில் இருக்கும் கொப்பூழ்த் தாமரை போன்றது. அந்தப் புவின் இதழ்கள் போன்றவை அதன் தெருக்கள். இதழின் நடுவே இருக்கும் பொகுட்டு போன்றது சொக்கநாதர் கோயில். புவிலிருக்கும் மகரந்தத் தாது போன்றவர் அங்கு வாழும் தமிழ்க்குடி மக்கள். இவ்வூருக்கு வந்து பரிசில் பெற்றுச்

செல்பவர்கள் தாமரையில் தேன் உண்ணும் பறவைகள் போன்றவர்கள். பூவில் பிறந்தவன் பிரமன். பிரமன் நாவில் பிறந்தவை நான்மறை வேதங்கள். இந்த வேதம் ஓதும் ஒலியைக் கேட்டு மதுரை மக்கள் துயில் எழுவர். சேலன் வஞ்சியும், சோழன் கோழியும் (உறையூரும்) போல கோழி கூவித் துயிலெழு மாட்டார்கள்.

3. மதுரையின் புகழ்

தண் தமிழ் வேலித் தமிழ்நாட்டகம் எல்லாம்
நின்று நிலைஇப் புகழ் பூத்தல் அல்லது,
குன்றுதல் உண்டோ மதுரை, கொடித் தேரான்
குன்றம் உண்டாகும் அளவு (பரிபாடல் 9)

தெளிவுரை

மதுரையின் புகழ் தமிழ் நாட்டகப் பரப்பெல்லாம் பூத்துக் கிடக்கிறது. அந்தப் புகழ் குன்றுவது உண்டோ? இல்லை. கொடித்தேரான் பாண்டியன் குன்றம் பொதியமலை போல புகழ் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கும்.

4. தேவர் உலகம் செல்வார் யார்?

ஈவாரைக் கொண்டாடி, ஏற்பாரைப் பார்த்து உவக்கும்
சேய் மாடக் கூடலும், செவ்வேள் பரங்குன்றும்,
வாழ்வாரே வாழ்வார் எனப்படுவார்; மற்றையார்
போவார் ஆர், புத்தேள் உலகு (பரிபாடல் 12)

தெளிவுரை

கொடை வழங்குபவர்களை உலகம் கொண்டாடும். கொடையை ஏற்பவர்களைக் கண்டு வழங்குவோர் மகிழ்வர். இந்த இரண்டும் மதுரையிலும் திருப்பரங்குன்றத்து முருகன் கோயிலிலும் நிகழும். இந்த இரண்டு இடங்களிலும் வாழ்வோரே வாழ்வார் எனப்படுவார். மற்றையாரில் தேவர் உலகம் செல்வார் யார்?

5. இடங்களின் இயல்பு.

வையை வருபுனல் ஆடல் இனிதுகொல்?
செவ் வேள் கோ குன்றம் நுகர்தல் இனிதுகொல்?
வை வேல் நுதி அன்ன கண்ணார் துணையாக

எவ்வாறு செய்வாங்கொல், யாம்?' என, நாளும்,
வழி மயக் குற்று மருடல் நெடியான் 5
நெடு மாடக் கூடற்கு இயல்பு. (பரிபாடல் 13)

தெளிவுரை

எது இனிது? வையைப் புனலில் நீராடுவதா? திருப்பரங்குன்றத்தை
வழிபட்டுச் சுவைத்தலா? வேலின் நுனி போல் பாயும் கண்ணை உடைய
இவளோடு நான் எதனைச் செய்து இன்புறுவேன்? இப்படி ஒருவனை
மருளவைப்பது இந்த இடங்களுக்கு இயல்பு.

வினாக்கள்

5 மதிப்பெண்கள்

1. பாணனது யாழின் வருணனை பற்றி எழுதுக.
2. இளந்திரையனின் சிறப்பை எழுதுக,
3. உப்பு வாணிகர் செல்லும் நெடிய வழி குறித்து எழுதுக.
4. குறிஞ்சி நில மக்களின் இயல்பும் தொழிலும் குறித்து வரையறுக்க.
5. மருத நிலத்து ஊர்களில் பெரும் உணவுகள் குறித்து எழுதுக.
6. 'மடக்கண் தகரத்...'என்ற பாடலின் பொருளை விளக்குக.
7. குறுந்தொகை பாடலில் வரைவு நீட்டித்தவிடத்து தலைவி தோழிக்கு கூறியதை எழுதுக.
8. 'சுடர்த்தொட கேளாய்' என்ற குறிஞ்சிக்கலி பாடலை விளக்குக.
9. 'விசும்பு விசைத்து எழுந்த' என்ற பாலை நிலப் பாடலை எழுதுக.
10. பதிற்றுப்பத்து ஒன்பதாம் பத்து குறிப்பு வரைக.
11. 'கார்மழை முன்பின்' - வரையறுக்க.
12. 'நெல் அரியும்' என்ற மாங்குடிகிழார் பாடலை எழுதுக.
13. 'மாயோன் கொப்பூழ்' என்ற மதுரையின் சிறப்பு கூறும் பாடலை விளக்குக.

8 மதிப்பெண்கள்

1.தொண்டமான் இளந்திரையனின் சிறப்புகளை பெரும்பாணாற்றுப்படை வழி விளக்குக.

2.நும் பாடப்பகுதியில் கொடுக்கப்பட்ட பாலை, நெய்தல் நற்றிணை பாடலை விளக்குக.

3. 'கண் அகன் விசும்பில்', நலம் மிகு நந்திய' பாடலின் பொருளை ஆராய்க.

4. 'மங்குல் மாமழை', 'வான்கடற்பரப்பில்...' என்ற பாடலை விளக்குக.

5. பதிற்றுப்பத்து ஒன்பதாம் பத்தில் 'வினை நவில் யானை', 'நாடு காண் நெடு வரை' பாடலை விளக்குக.

6.பரிபாடல் உணர்த்தும் மதுரையின் சிறப்புகளைக் குறித்து கட்டுரை வரைக.

பார்வை நூல்கள்

1. கவிஞர் நா.மீனவன், முனைவர் சு.அண்ணாமலை., சங்க இலக்கியம் மூலமும் உரையும், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை-17
2. <https://www.tamildigitallibrary.in/book>
3. <https://ta.wikipedia.org/wiki/>
4. <https://www.tamilvu.org/courses/degree/p104/p1043.pdf>

முனைவர்.ஆ.உஷா, உதவிப்பேராசிரியர்,

தமிழியல் துறை,
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்,

திருநெல்வேலி,

9790381487

ushaskv23@gmail.com

